

Torsdag den 21. september 2000 kl. 17.30

Dagsorden:

Forskellige forslag vedrørende dagsordenen

- 400/2000 Godkendelse af orlov
- 377/2000 Udtalelse vedrørende lukning af plejeboliger
- 395/2000 Udtalelse til IM i anledning af en klage
- 398/2000 Tilpasning af plejeboligkapaciteten i 2001
- 365/2000 Overtagelse af to grunde
- 391/2000 Udvidelse af mulighederne for beboerlicens til parkering
- 362/2000 Omlægning af Emdrup Torv
- 390/2000 Busfremkommelighedsprojekter på Frederikssundsvej
- 392/2000 Princip for overtagelse af private fællesveje
- 361/2000 Stier på Tippen
- 382/2000 Den grønne cykelrute Nørrebro - etape 6 A
- 387/2000 Lokalplanen "Ny Tøjhus" med tilhørende tillæg til Kommuneplan 1997
- 372/2000 Tillæg til lokalplan nr. 303 "Islands Brygge Syd"
- 383/2000 Tillæg til byfornyelsesbeslutning for "Pommernsgade-karreen"
- 373/2000 Gårdanlæg i karreen Classensgade, Lipkesgade, Willemoesgade og Livjærggade
- 374/2000 Gårdanlæg i karreen Ellebjergvej, Haydnsvej og Sjælør Boulevard
- 376/2000 Gårdanlæg i karreen Stevnsgade, Asnæsgade, Udbygade og Sjællandsgade
- 381/2000 Renovering af efterfiltre på Københavns Vands vandværker
- 363/2000 Rendan A/S's ophør
- 360/2000 2. behandling af Budgetforslag for H:S for 2001
- 369/2000 Delegering af kompetence ved konvertering af lån
- 368/2000 Status på Københavns Kommunes Erhvervspolitik 1999
- 393/2000 Erhvervspolitisk Strategi og Handlingsplan
- 378/2000 Bestyrelsesansvarsforsikring for BR-medlemmer og embedsmænd
- 385/2000 Sikkerhedsregulativ for behandling af personoplysninger
- 386/2000 Indgåelse af kontrakt med WM data A/S
- 367/2000 Øresundskomiteens årsberetning og regnskab 1999
- 384/2000 Redegørelse om udbud af opgaver i 1999
- 370/2000 Tillægskøbesum og forhøjelse af bemyndigelse
- 366/2000 Budgetaftale med Kulturministeriet om de små storbyteatre
- 388/2000 Anlægsbevilling til 4 idrætsprojekter
- 397/2000 2 rådgivende udvalg på biblioteksområdet
- 364/2000 Udskydelse af anlægsopgaver på folkeskoleområdet
- 375/2000 Opstilling af to midlertidige pavilloner på Valby skole
- 389/2000 Indstilling af 1 medlem til Voksenuddannelsesrådet

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger
Mødet 21. september 2000

399/2000	Ændringer i skoledistriktsinddelingen
379/2000	Revisionsberetning og virksomhedsberetning for 1999
394/2000	Medlemsforslag om nedrivning af kioskerne på Rådhuspladsen
371/2000	Midlertidigt valg
401/2000	Meddelelse om hverv
396/2000	Salg af ejendom
380/2000	Besættelse af en stilling

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): God aften. Til alle tilstedeværende: Mødet er åbnet.

Der er i aften udsendt en dagsorden med 38 punkter og en tillægsdagsorden med 2 punkter. Jeg har endvidere modtaget 2 sager, som under forudsætning af forsamlingens godkendelse vil blive optaget på dagsordenen. Det drejer sig om sag 400/2000, godkendelse i henhold til § 15, stk. 2, i styrelsesloven af formandens indkaldelse af en stedfortræder for resten af den kommunale valgperiode for Sif Holst, der på grund af sygdom ønsker at udtræde af Borgerrepræsentationen pr. 20. september 2000. 1. stedfortræder, Erik Vinding, indkaldes.

Så drejer det sig om sag 401/2000, meddelelse fra Den Socialdemokratiske Gruppe om, at Erik Vinding i forbindelse med, at Sif Holst udtræder af Borgerrepræsentationen, indtræder som nyt medlem af Miljø- og Forsyningsudvalget, som medlem af Grundlisteudvalget, 13. kreds Vesterbro, som delegeret til Amagerforbrænding I/S, som delegeret til bestyrelsen for Vestforbrænding I/S, som valgbestyrelsesformand i forbindelse med skolebestyrelsesvalgene til folkeskolerne samt som suppleant i bestyrelsen for Lynettefællesskabet.

Punkt 1 på tillægsdagsordenen, sag 398/2000 om tilpasning af plejeboligkapaciteten, vil jeg foreslå behandles efter punkt 2 på dagsordenen, og punkt 2 på tillægsdagsordenen, sag 399/2000 om ændringer i skoledistriktsinddelingen, vil jeg foreslå behandles efter punkt 32 på dagsordenen.

Punkt 37, det er sag 370/2000 om tillægskøbesum, skal, medmindre Borgerrepræsentationen beslutter noget andet, behandles for lukkede døre. I overensstemmelse med praksis har jeg vendt sagen med økonomiforvaltningen, der har meddelt, at der ikke er noget til hinder for, at sagen overføres til behandling for åbne døre. Derfor skal jeg foreslå, at sagen overføres til behandling for åbne døre efter punkt 26 på dagsordenen.

Så skal jeg endelig foreslå, at de 2 sager uden for dagsordenen i givet fald behandles som henholdsvis første sag på mødet og sidste sag på den åbne del af mødet efter punkt 35.

Jeg skal høre, om der er bemærkninger til, at sagerne på tillægsdagsordenen behandles som foreslået? (*Ophold*). Det er ikke tilfældet.

Så skal jeg høre, om der er bemærkninger til, at sag 370/2000 behandles for åbne døre efter punkt 26 på dagsordenen? (*Ophold*). Det er der heller ikke.

Jeg skal høre, om der er bemærkninger til, at sagerne uden for dagsordenen optages på dagsordenen og behandles som foreslået for lidt siden? (*Ophold*). Det er der heller ikke.

Så skal jeg høre, om der ellers er bemærkninger til dagsordenen? (*Ophold*). Det er ikke tilfældet, så er den godkendt.

1) BR 400/2000. Godkendelse af orlov

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger
Mødet 21. september 2000

Godkendelse i henhold til § 15, stk. 2, i styrelsesloven af formandens indkaldelse af en stedfortræder for resten af den kommunale valgperiode for Sif Holst, som på grund af sygdom ønsker at udtræde af Borgerrepræsentationen pr. 20. september 2000
1. stedfortræder Erik Vinding indkaldes.

Indstillingen blev godkendt.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Jeg vil herefter byde Erik Vinding velkommen til arbejdet og samarbejdet. Denne gang er det af lidt mere fast karakter. Velkommen og værsgo at tage plads.

(Forsamlingen rejste sig)

2) BR 377/2000. Udtalelse vedrørende lukning af plejeboliger

Indstilling om, at det som bilag vedlagte udkast til udtalelse til Indenrigsministeriet i anledning af dels et spørgsmål fra Peter Skaarup (MB) til indenrigsministeren om lovligheden af fremgangsmåden vedrørende Borgerrepræsentationens beslutning i mødet den 14. juni 2000 om lukning af 251 plejeboliger og dels en klage fra Christian Borch-Kristensen over manglende høring af ældrerådet for Brønshøj-Husum i forbindelse med beslutningen om lukning af Plejecentret Granbo fremsendes til Indenrigsministeriet.

(Sundheds- og Omsorgsudvalget)

Lars Hutters (L): Jeg skal anmode om, at forhandlingerne her i Borgerrepræsentationen bliver medsendt som svar til indenrigsministeren.

Og så skal jeg opfordre indenrigsministeren til meget grundigt at se på, hvordan denne sag er behandlet ... *(Afbrydelse)* ...

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Det er Marlene Krogh bagefter.

Lars Hutters (L): Jeg skal bede indenrigsministeren om meget nøje at se på lovligheden af det, der er foregået i denne her masselukning af plejehjem i Københavns Kommune.

Sådan som man læser vedtægterne, så kan der ikke være nogen som helst tvivl om, at flertalspartierne i denne Borgerrepræsentation ved et kup har sat den lovlige udvalgsbehandling ud af kraft i den måde, det er sket på.

Jeg har været udsat for mange ting i Borgerrepræsentationen, men jeg har aldrig været udsat for, at man ikke på en fornuftig måde i henhold til vedtægterne udvalgsbehandler et spørgsmål, som jo har været kendt igennem adskillige uger. Ikke alene forhindrede man, at Sundheds- og Omsorgsudvalget fik mulighed for ved sit vedtægtsmæssige, lovlige grundlag at sætte sig ind i, hvad det var for nogle plejehjem der skulle lukkes eller ikke lukkes. Det tilsidesatte man. Men man tilsidesatte også den lovgivning, som indenrigsministeren jo selv har været med til at sætte i kraft, at ældrerådene skulle høres, at de skulle have indstillingsret til, hvad det var, de nåede frem til i konklusionerne. Også det blev tilsidesat.

Jeg vil godt bede Indenrigsministeriet og ikke mindst indenrigsminister Karen Jespersen om at forholde sig til den situation, at hvor regeringen taler om nødvendigheden af ældrehøring, af folkehøring, så sætter man, når man har en fuldstændig lovligt folkevalgt forsam-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger
Mødet 21. september 2000

ling, adskillige ældreråd i København bare ved en kupagtig metode fra flertallet her i Borgerrepræsentationen ud af kraft.

Hvis indenrigsminister Karen Jespersen skal være en seriøs indenrigsminister, så er der alt muligt grundlag for, at nu griber indenrigsministeren ind. Den klare konklusion af det her er, at indenrigsministeren i løbet af meget kort tid meddeler Borgerrepræsentationen, at nu er det altså slut med, at Borgerrepræsentationens flertal optræder på en ulovlig måde, og meddeler, at den pågældende beslutning i Borgerrepræsentationen naturligvis skal annulleres.

Det er omkring selve det lovmæssige.

Så har der jo i den sidste uge været en meget central drøftelse i befolkningen og ikke mindst iværksat fra regeringens side om garantier for velfærdssamfundet. Jeg har aldrig oplevet noget lignende. Hvis regeringen mener noget som helst med velfærdsgarantier, så er det også på tide, at regeringen meddeler, at den måde, man behandler de ældre i København på, må ophøre. Jeg så en fremtrædende politiker fra regeringen, økonomiminister Marianne Jelved, i fjernsynet her søndag aften. Hun sagde: Det er ondt, ondt, ondt over for de ældre.

Jeg har efterfølgende forespurgt statsminister Poul Nyrup Rasmussen og økonomiminister Marianne Jelved, at hvis man mener noget som helst med velfærdsgarantier og ikke mindst over for de ældre, så vil jeg gerne, inden vi behandler det her i aften, have en erklæring fra regeringen om, at man naturligvis, når man taler om velfærdsgarantier, ikke mindst i forhold til ØMU-politikken, så vil vi gerne have den garanti her i aften i Borgerrepræsentationen, så den garanti kunne vi udstrække til de ældre i København. Den er ikke kommet.

Mage til hykleri fra regeringens side skal man lede længe efter, ikke mindst fra økonomiminister Marianne Jelved. Derfor skal jeg sige til økonomiministeren, at det er økonomiministeren, der fører an i, at noget er ondt, ondt, ondt over for ældrebefolkningen. Jeg kan godt sige som ekspert på det her område, at det vil føre til, at adskillige ældre dør som følge af denne her beslutning. Økonomiministeren har et centralt ansvar, statsministeren har et centralt ansvar, men ikke mindst har de naturligvis ansvaret med de ulovlige metoder, som Borgerrepræsentationens flertal har taget i anvendelse.

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Så er det Marlene Krogh. Og så må jeg bede om, at man tier stille og lytter til den taler, der er på talerstolen.

Marlene Krogh (F): SF kan bakke op om den klage, som Dansk Folkeparti har rejst over for indenrigsministeren. Vi finder det dybt beklageligt, at vi på denne måde igen skal se, at et udvalg ikke bliver hørt i forhold til lukningen af plejehjem, især i en katastrofal situation, i og med at vi på forhånd har et dårligt budget, som vi ikke kan overholde, og som bliver overskredet gang på gang. Derfor ønsker man ikke at have diskussionen i fagudvalget, som netop skulle ligesom kunne pege på, hvor der ellers skulle være nedskæringer, og hvor der ellers skulle findes penge til dette område.

Vi finder det dybt urimeligt i forhold til demokratiet, at udvalget ikke har fået lov til at diskutere og tage stilling til, hvorfor de her plejehjem skulle lukkes. Vi finder det underligt, at en borgmester for udvalget ikke informerer udvalget på en fornuftig måde, således vi kan få en dialog om, hvorfor de mener lige nøjagtig de her plejehjem skal lukkes, og det mener jeg faktisk ikke er sket i denne henseende.

Så vi ser frem til, at klagen bliver besvaret af indenrigsministeren, og håber på et positivt svar.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger
Mødet 21. september 2000

Bente Møller (Ø): Selv om Enhedslisten er meget imod, at der bliver lukket plejehjem, så længe der er brug for dem, så må vi sige, at vi er tilfredse med det forslag til besvarelse til indenrigsministeren, der ligger i det, da det jo er en beskrivelse af, hvordan tingene er foregået. Der står også, at sagen er videresendt til Økonomiudvalget af et flertal, uden at der forelå en indstilling fra fagudvalget.

Så der er ikke noget forkert i besvarelsen. Det, der er forkert, er den politiske beslutning, der har dannet grundlag for denne klage. Men altså jeg tror ikke, man får noget ud af klage i denne sag, fordi formalia er givetvis overholdt, og det kommunale selvstyre er jo ikke sådan, at indenrigsministeren kommer og blander sig i, om man lukker plejehjem eller ikke lukker plejehjem.

Jeg kan godt forstå, at Lars Hutters har svært ved at se en sammenhæng mellem folkehøringerne på ældreområdet og så den virkelighed, ældre har ikke bare København, men over hele landet.

Men altså vi mener, at besvarelsen er i orden, fordi den beskriver forholdene, som de rent faktisk er foregået.

Peter Skaarup (O): Jeg tror, man skal prøve at dele det her op i to ting. Den ene er den modstand, som jeg også hører fra Enhedslisten og SF i forhold til planerne om at lukke de plejehjemsafdelinger, vi taler om, i forsommeren, de 5 plejehjemsafdelinger, der bliver lukket. Det er den ene ting.

Men det er egentlig ikke så meget det, vi behandler i det her spørgsmål. Det, vi behandler her, er spørgsmålet, om det foregik på den rigtige måde, og der mener vi i Dansk Folkeparti, at der er to ting, der ikke foregik på den rigtige måde.

Den ene er, at man ikke inddrog fagudvalget, som Marlene Krogh ganske rigtigt sagde, i beslutningen. Man traf hen over hovedet på fagudvalget, som ikke havde en endelig behandling af det her, inden det kom i Økonomiudvalget og i Borgerrepræsentationen, beslutningen om at lukke de her 5 plejehjemsafdelinger.

Man havde sågar på det møde i Økonomiudvalget, der tog den endelige stilling til spørgsmålet, en sognepræst inde, der argumenterede for at bevare et af de 5 plejehjem, nemlig Borgervænget på Østerbro. Man hørte på det i ½-1 time, stillede spørgsmål osv., vel vidende, at der åbenbart var nogle forligspartier, der allerede inden beslutningen blev truffet i Økonomiudvalget havde truffet beslutning fra et flertals side i en lukket budgetforligskreds om at lukke de 5 plejehjemsafdelinger.

Så derfor er der et stort problem i forhold til styrelseslovens § 21, som meget klart siger, at træffes der beslutninger under omstændigheder, hvor det bør interessere fagudvalget, træffes der beslutninger i et andet udvalg, herunder Økonomiudvalget, så skal det foregå efter samråd med fagudvalget. Det gjorde det ikke i den konkrete sag. Medlemmerne af Sundheds- og Omsorgsudvalget hørte ikke om, at det var de 5 plejehjemsafdelinger, der skulle nedlægges her og nu. De var dybt overrasket, bl. a. over, at man ville lukke Granbo, dybt, dybt overrasket over det.

Derfor forstår jeg ikke, hvordan Bente Møller kan sige, at den besvarelse, som er lavet fra kommunens side, er i overensstemmelse med det, der står i § 21 i styrelsesloven. Det har jeg svært ved at se. Det må du undskylde, Bente Møller, men sådan er det.

Jeg forstår bedre Marlene Kroghs holdning, og jeg opfatter det som en støtte til, at den var gal med hensyn til omstændighederne omkring plejehjemslukningerne. Ét er, at vi ikke er enige i, at de bliver lukket, det er én ting, men det bør da i hvert fald foregå efter styrelseslovens forskrifter.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger
Mødet 21. september 2000

Jeg forstår ikke, hvorfor der ikke er andre end Birthe Nødgaard, der i Sundheds- og Omsorgsudvalget har taget forbehold for besvarelsen, det har SF heller ikke gjort, det er der ikke andre af de partier, der er gået imod lukningerne, der har gjort, som også burde se på, om det rent faktisk overholder formalia. Det har man ikke taget hensyn til.

Hvis vi ser på behandlingen i Økonomiudvalget, så var det kun Solidarisk Alternativ, Lars Hutters, og Dansk Folkeparti, der tog forbehold og stemte imod den fremsendelse af brevet.

Så derfor er der et eller andet rivravruskende galt, ikke bare i flertallets behandling af det her, men også i de partier, som trods alt er gået imod udvalgenes behandling af det her.

Hvad jeg ikke er kommet ind på her, er den anden overtrædelse, det er punkt 2, og det er spørgsmålet om den høring, eller rettere mangel på høring, der fandt sted af ældrerådet i Brønshøj-Husum, som drejer sig specielt om Granbo. Der var ikke nogen høring, og det står jo også meget klart, at den slags høringer skal finde sted.

Så der er altså to klare brud, som burde påtales, også af de partier, der nu mener, at det er en god idé at lukke de her plejehjem. Så min opfordring skal være, at man besinder sig og stemmer imod det brev, som er lavet i udkast. Det kan stadig væk nås, og det vil være en god cadeau til de borgere, der er kommet i klemme ude i Brønshøj-Husum, ude på Østerbro, ude på Amager, fordi man altså skånselsløst lukker plejehjem her i Københavns Kommune på ulovligt grundlag.

Derfor skal jeg opfordre til, at man tænker over det her en gang til, og jeg kan tilslutte mig fuldt ud, hvad Lars Hutters og vi i øvrigt har skrevet i de forbehold, vi har angivet.

Vi håber, at man vil besinde sig. Jeg synes, jeg har læst mig til, at sundheds- og omsorgsborgmesteren selv har sagt, at det nok var lidt uheldigt med den fremgangsmåde, man havde valgt omkring Granbo, og ikke vil gentage det. Det kunne man jo så signalere ved at sige: O.k., vi erkender, at det her var et problem i den fremgangsmåde, man har valgt.

Til slut vil jeg sige, at der er jo grund til, at ældrerådene har problemer med at finde kandidater, har problemer med at stille op, når der skal være ældrerådvalg her senere på året. Det er jo, fordi de ikke bliver hørt på en ordentlig måde. De bliver ikke engang spurgt, når man lukker et plejehjem, og hvis de gør, så sker det med få dages frist, så de ikke kan nå at indkalde til møder og debattere de her ting. Så der er altså store problemer i administrationen og i forbindelse med lukningen af de her plejehjem.

Hvis man er ligeglad med det, så kan man selvfølgelig bare vælge at anerkende brevet, der sendes. Er man ikke ligeglad med det, bør man signalere det ved at sige nej til brevet.

Borgmester Peter Martinussen: Jeg synes egentlig i denne debat, at Peter Skaarup lagde rigtigt ud, men det kneb med at holde linjen. Det var måske fordi taletiden rendte fra Peter Skaarup.

Peter Skaarup sagde nemlig rigtigt indledningsvis, at denne sag, som nogle har valgt at rejse, handler faktisk mere om jura end om politik. Vi er uenige om plejehjemslukninger, fordi Dansk Folkeparti vil føre en ældrepolitik, der kun holder konsekvent fast i de spor, der har været, og overhovedet ikke vil tænke i fornyelse og ikke vil finde midler til at lave nogle nye initiativer for de ældre i København. Det er vi nogle partier, der er uenige i. Derfor tør vi også gå ind for de plejehjemslukninger, som Peter Skaarup aldrig ville drømme om, det ved jeg godt, fordi man er så populistisk i Dansk Folkeparti, at man ikke tør andet end følge den folkestemning, der umiddelbart er.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger
Mødet 21. september 2000

Når det så er sagt, så handler det her faktisk ikke om plejehjemslukninger i indhold, det skal vi nok vende tilbage til. Det handler om formalia, som Peter Skaarup ganske rigtigt startede med. Det er sjovere at diskutere politik end jura.

Jeg må sige, nu synes jeg, vi skal lade indenrigsministeren kigge på det her, og det kommer indenrigsministeren jo til – ja, Lars Hutters stod jo her og næsten holdt tale både for indenrigsministeren og økonomiministerens og folkehøring og euro, og vi kom næsten hele vejen rundt, der manglede vist kun bydelsrådene.

Men lad nu det være, hvad det være vil. Jeg vil bare stilfærdigt sige, at enhver tale om, at fagudvalget på det her område ikke har behandlet sagen, må skyldes, at der er nogle udvalgsmedlemmer, i hvert fald dem, der har klaget, som har siddet med lukkede ører under mange, mange udvalgsmøder. Jeg tør godt sige, at bortset fra de økonomiske problemer på ældreområdet, som det her jo i virkeligheden også tangerer, så er der vel ikke nogen sag, Sundheds- og Omsorgsudvalget i denne valgperiode har brugt mere tid på, end spørgsmålet om vores standard på plejeboligområdet, vores strategi på plejeboligområdet og hvilken dækningsgrad vi bør have.

Så jeg må sige hus forbi, for at blive i boligsproget, det er helt, helt forkert. Jeg synes, det ville klæde også klagerne her, også de sidste dages hellige, SF, der i Sundheds- og Omsorgsudvalget gik ind for denne besvarelse, i Økonomiudvalget gik ind for denne besvarelse og nu som en nyreligiøs bevægelse vender rundt, fordi man fornemmer, at stemningen går den anden vej, og skynder sig at være imod. Det er selvfølgelig SF's eget valg. Det siger mere end mange ord om SF's politiske kurs på dette felt.

Men jeg vil bare sige, at jeg synes, det vil være mere interessant at diskutere det reelle indhold i spørgsmålet om plejehjemslukninger og ikke det her juridiske spilfægteri. Min kommentar til det skal kort være: Fagudvalget har bedømt det. Peter Skaarup nåede jo også i salen at stille forslag om, at sagen skulle tilbagesendes til Sundheds- og Omsorgsudvalget, fordi man ikke mente, sagen var færdigbehandlet. Det tog denne forsamling stilling til.

Jeg ved godt, at Peter Skaarup synes, det er udemokratisk at være i mindretal, men Peter Skaarup har jo så meget parlamentarisk erfaring fra indtil flere forsamlinger, at han må vide, at det er nu engang spillereglerne. Det kan ske for mig, og det kan ske for Peter Skaarup og andre, og det gør det ikke udemokratisk i sig selv, at man taber en afstemning.

Den anden del af det, der handler om høringen, er interessant. Jeg synes, vi skal høre vores ældreråd om alt, hvad der foregår på ældreområdet, og jeg synes også, vi skal lytte til deres svar.

Vi har også hørt ældrerådene, herunder også det lokale ældreråd i Brønshøj-Husum, om plejehjemslukninger i henhold til den plan, der blev forelagt fra forvaltningen. Det er helt korrekt, at på den oprindelige liste indgik, ja faktisk alle de her plejehjem på nær ét, nemlig Granbo.

Så er spørgsmålet, om det, at der kommer et ændringsforslag i den politiske proces – noget sent, og det er det, jeg har været ude, og det står jeg gerne ved, og sige, at det nok var for sent, det var i hvert fald ikke den bedste metode at gøre det på – fører til, at sagen bliver formelt ugyldig, og man skal igennem en ny høring. Det tror jeg ikke, og jeg vil selvfølgelig som Peter Skaarup, Lars Hutters og andre læse svaret meget nøje. Jeg står ved, hvad jeg har sagt, og hvad forligspartierne i øvrigt har udtalt, at proceduren omkring Granbo ønsker vi ikke at gentage. Men det er altså mere interessant at diskutere politik end jura.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger
Mødet 21. september 2000

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Jeg vil sige til Marlene, at der ikke er korte bemærkninger i første omgang til Marlene. Da vi nu går til anden runde, så er der åbent for et kort spørgsmål. Så er det Lars Hutters, værsgo, og nu er vi i anden runde.

Lars Hutters (L): Så nemt slipper borgmester Peter Martinussen altså ikke. Et udemokratisk kup fra flertallet imod forfatningen og vedtægterne i København er altså også politik, det er bare en meget negativ og beklagelig del.

Så vil jeg sige, at det kan da godt være, at jeg tilhører de sidste dages hellige, fordi jeg gerne vil have bevaret, ligesom Marlene Krogh fra SF, at vi har et velfungerende velfærdssamfund. De uhellige, og det er da meget rart at høre den indrømmelse fra Socialdemokratiet og borgmester Peter Martinussen, er altså dem, som vil have ødelagt velfærdssamfundet, ikke mindst for de ældre. Det er da en indrømmelse, der virkelig er noget, og det synes jeg, at borgmester Peter Martinussen skal gå ud og fortælle befolkningen.

Det er altså den form for politik, borgmester Peter Martinussen og Socialdemokratiet står for. Det har vi andre selvfølgelig godt bemærket i en lang periode, men det ville være en kæmpefordel, at befolkningen rent faktisk klart og tydeligt fik det at vide fra borgmester Peter Martinussen.

Så er det jo altså heller ikke rigtigt, at det her har været behandlet i Sundheds- og Omsorgsudvalget. Det er nu engang sådan, at man ikke bare kan behandle tingene abstrakt, sådan ud i luften. Nu lukker vi plejehjem, det er ikke nogen ordentlig sagsbehandling. Det er ikke det, der ligger i, når man fra lovgivningens side og vedtægtsmæssigt har fastsat, at Sundheds- og Omsorgsudvalget har det her område, at man bare abstrakt behandler plejehjemslukninger.

Så betyder det en konkret sagsbehandling, så betyder det konkret, at der er mulighed for at stille spørgsmål til forvaltningen. Så betyder det, at man har mulighed for at indhente den lovgivningsmæssige ret fra ældrerådet, hvordan de ser på det. Det betyder det. Ellers er det en omgåelse, ellers er det ulovlig sagsbehandling, der er foregået, og det er det, som jeg mener er foregået her, og som jeg, hvis vi havde en indenrigsminister, som måske ikke var socialdemokratisk, men som først og fremmest så på det, som en indenrigsminister skal gøre, om tingene nu er i overensstemmelse med vedtægter og lovgivning.

Hermed skal også være sagt, at jeg har oplevet meget her de sidste dage fra den socialdemokratisk-radikale regering, og det skulle ikke undre mig, at vi har en socialdemokratisk indenrigsminister, som først og fremmest tænker på kammerateriet over for de ulovlige fadæser, som de tilsvarende socialdemokratiske kammerater her i Borgerrepræsentationen har foretaget, og ser igennem fingrene med det.

Jeg vil afvente svaret, men jeg vil også sige, at hvis det giver grundlag for det, så tror jeg, der er en rigtig væsentlig sag at rejse ved domstolene efterfølgende. Jeg er træt af at have en indenrigsminister, som først og fremmest behandler disse alvorlige sager.

Og det har ikke noget med Borgerrepræsentationen at gøre. Det her har først og fremmest noget at gøre med de ældres rettigheder, de ældres rettigheder for at være på plejehjemmene, og at den måde, man administrerer tingene på, foregår fuldstændig lovligt og i henhold til en god offentlig forvaltning.

Så bliver der talt om fornyelse. Fornyelse er ikke at være uheldig over for velfærdssamfundet. Fornyelse er at sikre endnu bedre garantier for de ældre, at sikre, at de ældre har endnu bedre muligheder for, når de har brug for det, at komme på plejehjem. Det er fornyelsen, ikke det der gamle, bagstræberiske bare at lukke, skære ned og ødelægge, som man ser fra den uheldige alliance af borgerlige og Socialdemokrater i denne sag.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger
Mødet 21. september 2000

Peter Skaarup (O): Som jeg sagde tidligere, så synes jeg, det er i orden, at man træffer politiske beslutninger. Vi er ikke enige i den politiske beslutning, der ligger bag det her. O.k., så stopper man den diskussion. Det er så, hvad det er, det har vi debatteret herinde mange gange.

Men nu kommer vi så til det afgørende punkt og det, der er på dagsordenen her, nemlig: Hvordan gør man det? Overholder man lovgivningen, overholder man styrelsesloven, overholder man de regler, man selv har lavet? Der er det så, jeg siger, det gør man ikke, og det kan man ikke tale sig ud af.

Altså der står meget klart i styrelseslovens § 21, at man skal rådføre sig med fagudvalget, når der er et andet udvalg, i dette tilfælde Økonomiudvalget, der træffer beslutninger. Så skal der ske en rådføring, og det skete ikke i forhold til Granbosagen. Planen var, at det skulle lukkes i år 2003, men allerede her før sommerferien blev beslutningen så truffet om, at det skulle lukkes her og nu. Det er det, der er det springende punkt.

I svaret til Indenrigsministeriet refererer man godt nok til styrelseslovens § 21, stk. 1, der står det, at efter styrelseslovens § 21, stk. 1, bestyrer udvalgene de anliggender, der er underlagt dem. Men man refererer ikke videre til styrelseslovens § 21, som i virkeligheden er det springende punkt, nemlig at man skal rådføre sig med fagudvalget. Og I har selv hørt et medlem her, Marlene Krogh fra SF, der netop siger, at vi har et problem i, at fagudvalget ikke blev hørt i den pågældende sag.

Ergo er det svar, der bliver givet, jeg ved ikke, hvem der har lavet det, om det er forvaltningen, eller det er borgmesteren, eller hvem det er, der har fået lavet det, men det svar er i hvert fald direkte misvisende, fordi man medtager overhovedet ikke den del af § 21, som er relevant. § 21, stk. 1, har i og for sig ikke den store relevans. Alle ved, det er det udvalgs ansvarsområde, men alle ved åbenbart ikke, at man skal rådføre sig, når et andet udvalg træffer beslutning inden for dette udvalgs ansvarsområde.

Derfor, hvis ikke man vil være med til at droppe den udformning af brevet her, så bør man da i det mindste komme ind på den anden del af § 21 i styrelsesloven og forsvare sig mod det angreb, jeg nu fremsætter, på den manglende besvarelse af den del af det. Altså det er da forvaltningsmæssigt fuldstændig tåbeligt og uhensigtsmæssigt og ulovligt, at man ikke overholder styrelsesloven, det må man da indrømme. Sådan er det.

Derfor savner jeg en klar begrundelse for den del af det. Det kan godt være, man er så beruset af sin succes, at det nu er lykkedes at lukke de her 5 plejehjemsafdelinger, men man bør da ikke være mindre, end at man trods alt kan være så stor og anerkende, at der altså er en § 21, der indeholder den her del også.

I forhold til høringen konkluderer man så i brevet nederst side 8, at et ændringsforslag til forvaltningens indstilling fremsat i forbindelse med den politiske behandling af sagen ikke udløser forpligtelse til en ny høring. Nej, det kan da godt være, at man vurderer i forvaltningen eller hos borgmesteren, at det ikke giver anledning til en ny høring. Men prøv at spørge de ældre mennesker ude på plejehjemmet Granbo, prøv at spørge de medlemmer af Borgerrepræsentationen, der føler sig bondefanget af, at man lige pludselig lægger frem, at nu skal det plejehjem lukkes her over en nat. Prøv at spørge dem, om de synes, at et ændringsforslag til forvaltningens indstilling fremsat i forbindelse med den politiske behandling af sagen ikke udløser forpligtelse til en ny høring.

Altså det kan da godt være, at man kan finde ud af, at man synes, det ikke er rimeligt, at det giver anledning til en ny høring, men de borgere, det her rammer, mener bestemt, at det mindste, man trods alt kunne gøre, var lige præcis at høre de borgere en gang til, altså ældre-rådet, som det rammer, og give dem en ordentlig frist, i stedet for at man skal haste det her

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger
Mødet 21. september 2000

igennem i Økonomiudvalget, et møde en tirsdag en sen dag lige inden sommerferien, hvorefter det skal i Borgerrepræsentationen en sen dag, en torsdag lige inden sommerferien. Det er ikke en rimelig måde at gøre det på.

Jeg tror, I skal prøve at læse lidt på de protester, der har været over det her, og anerkende, at der er begået måske ikke ulovligheder i forbindelse med høringen, det er der med hensyn til § 21, men i hvert fald er der begået klare fejl i behandlingen, og det synes jeg, at borgmesteren bør erkende i forhold til det sidste punkt, jeg nævner.

Marlene Krogh (F): Jeg kan forstå, at Peter Martinussen fra talerstolen mener, at SF har vendt rundt. Så har han ikke hørt efter, hvad jeg sagde. Jeg siger, at vi er enige i den sagsfremstilling, som sagen er beskrevet ud fra. Jeg skal ikke tage stilling til, om § 21, stk. 3, er overholdt eller ikke overholdt, det er jeg simpelt hen ikke kompetent til, det må der være nogle jurister, der ser på.

Men jeg kan se, sagen er beskrevet, og det er det, jeg forholder mig til, og det er det, som jeg så mener, at det er godt, at Dansk Folkeparti har taget op og har klaget over, og så må indenrigsministeren tage stilling til, om sagen er ordentligt belyst. Hvis sagen ikke er ordentligt belyst, så må de henvende sig igen til Borgerrepræsentationen og bede om at få yderligere dokumentation for, hvad for nogle paragraffer man har gjort det ene og det andet ud fra. Det kan jeg som almindeligt borgerrepræsentationsmedlem ikke forholde mig til her og nu.

Men det er ikke ensbetydende med, at jeg ikke mener, det er rigtigt at klage over denne sag, fordi jeg mener ligesom Lars Hutters fra SOL og Dansk Folkeparti og Bente Møller, at der er sket en demokratisk forværrelse af vores situation, i og med at vi ikke længere taler sammen i Sundheds- og Omsorgsudvalget, når vi skal lukke plejehjem, og ikke engang om et plejehjem, som ikke engang er blevet hørt på hverken den ene eller den anden måde.

Så derfor er jeg enig i, at man klager, og jeg forventer også at læse og se på det svar, som indenrigsministeren så kommer med. Derfor kan jeg tilslutte mig det papir, som ligger, og det, som Sundheds- og Omsorgsudvalget har beskrevet.

Martin Geertsen (V): Nu vil jeg ikke lade det udvikle sig til en god eller en dårlig vane at forsvare sundhedsborgmesteren, men i dette tilfælde vil jeg alligevel lave en undtagelse.

Lars Hutters, plejehjemslukninger er én sag. Man kan være enig eller uenig i det faktum, man kan have mange forskellige holdninger til, hvordan serviceniveauet i forhold til vores ældrebefolkning skal være. Man kan, som Lars Hutters gør, lade være med at tage hensyn til demografi. Det kan man i virkeligheden have mange forskellige opfattelser af.

I den forbindelse er jeg sådan set enig med Lars Hutters' nærmeste alliancepartner her i aften, nemlig Peter Skaarup, i, at den diskussion har vi sådan set haft. Det om man synes, at det har været en rigtig beslutning at gøre dette eller hint på plejeboligområdet, den diskussion har vi været igennem, og vi kommer igennem den igen talrige gange.

Det, Lars Hutters i virkeligheden har som hovedtanke, er, at der laves politiske aftaler, som Lars Hutters ikke er enig i, og fordi Lars Hutters ikke er enig i de politiske aftaler, der bliver lavet, så er det lige pludselig antidemokratisk. Det er simpelt hen det værste sludder, jeg har hørt Lars Hutters sige i den årrække, jeg har kendt ham.

Mig bekendt har Lars Hutters jo indgået en aftale om bydelsråd her for ikke så længe siden, som jeg ikke er enig i, men det får mig da ikke til at sige, at aftalen er udemokratisk. Ville Lars Hutters ikke kunne lave aftaler herinde med sit ene mandat, så ville han aldrig nogen sinde få, undskyld, en kæft at skulle have sagt med sit ene mandat. Man er da nødt til at

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger
Mødet 21. september 2000

lave politiske aftaler i politik. Det er da ikke udemokratisk at lave politiske aftaler, uanset om det er plejehjemslukninger eller bydelsråd, som er til diskussion.

Så er jeg lidt famlende i forhold til både Peter Skaarup og Marlene Krogh, som på den ene side siger: Lad os nu høre ministeren give en vurdering af, om der er begået en ulovlighed, eller der er begået noget i det rent formelle, som ikke skulle være foregået. Men på den anden side hører jeg sådan set de to politikere fra henholdsvis SF og Dansk Folkeparti allerede på forhånd tage stilling til, hvorvidt der rent faktisk er sket noget ulovligt/noget formelt forkert.

Skulle vi nu ikke, kære venner fra Dansk Folkeparti og SF, holde os til det faktum, at vi rent faktisk skal høre, om der er foregået noget forkert formelt eller ulovligt, og så på baggrund af det tage stilling til, hvad vi så i virkeligheden mener, i stedet for at råbe op på forhånd, fordi så er det, for nu at blive i Lars Hutters' sprogbrug, lidt en demokratisk narresut, som vi i virkeligheden ikke kan bruge til noget? Så er det at høre ministeren, om der er foregået noget forkert. Hvad skal vi så med det, hvis man allerede på forhånd har gjort op med sig selv, at man mener, der er foregået noget forkert? Så lad os nu lige falde lidt ned, kære Dansk Folkeparti'ere og SF'ere.

Borgmester Peter Martinussen: Jeg skal gøre det meget kort i denne her runde og sige, at jeg er meget enig – jeg håber ikke, det gør noget, jeg siger det – i Martin Geertsens fremstilling af situationen. Vi skal nok passe på at rose hinanden for meget, men der bliver sikkert nogle andre sager, vi kan skændes om til gengæld på et senere tidspunkt.

Så skylder jeg Marlene Krogh en undskyldning, og den være hermed givet. Jeg misforstod Marlene Kroghs indlæg, kan jeg forstå. Jeg forstår nu, at SF rent faktisk stemmer for det brev, der ligger, og at Marlene Krogh ligesom jeg og Martin Geertsen og alle andre, åbenbart undtagen Lars Hutters, selvfølgelig vil afvente og oven i købet med interesse læse ministerens afgørelse.

Lars Hutters har fældet dommen, det er der sådan set heller ikke noget fornyelse i, men det ord har jeg heller aldrig forbundet med Lars Hutters. Fordi Lars Hutters ved både, hvad klagen går ud på, hvad indenrigsministeren vil mene, hvorfor hun siger det. Vi andre vil selvfølgelig læse afgørelsen og også tage den til efterretning, og jeg synes, den er spændende.

Men jeg mener nu alligevel, at det her lugter utrolig meget af fra klagernes side, at det i virkeligheden bare handler om at prøve at holde gang i plejehjemsdebatten. Det tror jeg såmænd ikke, I behøver at lave klagesager for. Det er et centralt emne i ældrepolitikken, både for dem, der tør noget nyt, og for dem, der ikke vil noget nyt.

Jeg skylder så også lige kort at sige tak til Bente Møller og Enhedslisten for en, synes jeg, meget flot og logisk holdning på det her felt. Jeg ved godt, vi ikke er enige om plejehjemslukningerne, og det er fair nok, men Bente Møller kæmper da med åben pande og siger også, at man ikke vil tilslutte sig klagen på det grundlag, der ligger.

Og så må jeg sige til sidst til Peter Skaarup, nu skal vi jo igennem nogle andre sager i aften, så jeg ved ikke, om vi skal bruge så meget tid på at drille hinanden, men det er altså lidt morsomt at høre Peter Skaarup heroppe i løbet af en taletid på et par minutter eller lidt mere, nå fra at sige, at det er for dårligt, at Sundheds- og Omsorgsudvalget kun har behandlet denne sag meget perifert, det var Peter Skaarup, der sagde abstrakt, det var Lars Hutters, men dog at udvalget stort set ikke havde behandlet sagen, og det var også for dårligt, og det kunne man ikke fremsætte her i salen, hvorefter Peter Skaarup kaster sig ud i en detaljeret paragrafgennemgang af det svar, der ligger her, og foreslår, at jeg og andre på en studs nu tager stilling til, om paragrafferne anvendes rigtigt.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger
Mødet 21. september 2000

Havde det ikke været bedre, at Dansk Folkeparti havde brugt sit medlem af Sundheds- og Omsorgsudvalget til at fremføre de ting, i stedet for bare at komme og aflevere en lang protokolbemærkning uden i øvrigt at ville gå ind i materien i sagen?

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Vi går til tredje runde.

Lars Hutters (L): Borgmester Peter Martinussen har ret i én ting: Vi behøver ikke nødvendigvis at blive ved med at føre en masse frem omkring plejehjemslukninger, fordi det skal befolkningen nok få gjort til hovedsag ved næste borgerrepræsentationsvalg om et år. Det er jeg helt enig med Peter Martinussen i.

Og så til Peter Martinussens viceborgmester, som åbenbart er kommet ud af den berømte afskedigelsessag, så borgmester Peter Martinussen nu har en viceborgmester her i salen. Jeg har ikke på nogen som helst måde sagt, at der ikke skal være politiske aftaler, det har jeg da ikke talt noget om. Undskyld, at jeg kom til at kalde viceborgmesteren for Peter Martinussen.

Hvis Martin Geertsen vil prøve at lægge mærke til det, så er jeg altid tilhænger af, at de politiske aftaler, jeg indgår, meget nøje følger den forretningsmæssige orden og vedtægter og er præcis i overensstemmelse med demokratiet. Jeg er stærk modstander af, at man laver kuppagtige politiske aftaler, der sætter f.eks. Sundheds- og Omsorgsudvalgets saglige behandling ud af kraft, og det er det, denne sag handler om.

Så vil jeg selvfølgelig stemme imod det der olieagtige, embedsmandsagtige brev, der skal sendes til indenrigsministeren. Det er korrekt, at det på en pæn måde fremstiller sagen, men det forholder sig ikke til det afgørende. Borgerrepræsentationen, hvis I stemmer for det her, har ikke reelt taget stilling til vedtægternes § 21. Det forholder man sig ikke til. Man fremstiller det bare sådan bum, bum, bum, bum – bum, bum, bum, bum, og så er den sag færdig og så ind til indenrigsministeren.

Jeg er tilhænger af, at man tager en klar vurdering, sådan som man nu synes det, og der skal ikke være nogen som helst tvivl om, og det tror jeg heller ikke, indenrigsminister Karen Jespersen er i tvivl om, når hun også får fremsendt forhandlingerne, fordi det har jeg jo bedt om, at de går med ind til indenrigsministeren, hvad jeg mener om det her.

Og når jeg stiller mig tvivlende over for, at vi får en regelret, fornuftig behandling i Indenrigsministeriet, så er det selvfølgelig fordi jeg har læst grundigt i de sidste par år på, hvad der foregår i Indenrigsministeriet, og efter min opfattelse tages der utrolig meget politisk for ikke at sige kammeratligt hensyn til, hvem der sidder og bestemmer her i Borgerrepræsentationen. Det er, om man så må sige, den ene socialdemokrat, der behandler den anden socialdemokrats politiske gerninger.

Derfor siger jeg på forhånd, at jeg synes, indenrigsminister Karen Jespersen for en gangs skyld skal vise, at man kan stole på Indenrigsministeriet, at der er en ordentlig sagsbehandling i det her. Det forventer jeg selvfølgelig, at der er en mulighed for, men omvendt har praksis altså også belært mig om, at det kan altså også gå anderledes. Derfor er det, jeg siger, at hvis ikke indenrigsministeren slår ned på en ganske klar ulovlighed efter min opfattelse, så er der basis for en domstolsbehandling.

Peter Skaarup (O): Vi kunne jo snakke hele aftenen om det her, og det lykkes ikke rigtig at komme videre, spadestikene bliver ikke dybere. Men jeg vil dog alligevel spørge Peter Martinussen om to ting.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger
Mødet 21. september 2000

For det første: Er det rimeligt, at man gennemfører omgående plejehjemslukninger uden at høre det ældreråd, der er i området? Er det rimeligt, og vil man gøre det på den måde fremover?

For det andet vil jeg spørge Peter Martinussen: Hvad er årsagen til, at der i Københavns Kommunes svar til ministeriet ikke er indeholdt en bedømmelse af § 21, stk. 2, som er ankepunktet, hvoraf det fremgår, at Sundhedsudvalget skulle være hørt, inden man traf beslutning? Jeg kunne godt tænke mig at få et svar præcis på de to spørgsmål.

Og så synes jeg, at det der drilleri med, hvad vi i øvrigt mener, er ligegyldigt. Men de to spørgsmål er relevante at stille.

Martin Geertsen (V): Lars Hutters, jeg skal være den første til at beklage, at jeg ikke er viceborgmester under Peter Martinussen. Det nærmeste, man faktisk kommer en viceborgmester, er Bente Møller fra Enhedslisten, som jo er næstformand i Sundheds- og Omsorgsudvalget, og den titel vil jeg nødig stjæle fra et så fagligt dygtigt medlem som Bente Møller. Så den, der æres bør og æres skal, eller hvad det hedder.

Jeg lyttede faktisk meget, meget, meget nøje til, hvad Lars Hutters sagde i sit første indlæg, og det er egentlig besnærende at lytte til den kolossale indsigt, som Lars Hutters har, i, hvad der foregår i Sundheds- og Omsorgsudvalget, til trods for det faktum, at Lars Hutters ikke har sæde i det pågældende udvalg. Det får mig næsten til at sige, at det faktum, at Lars Hutters ikke har sæde i Sundheds- og Omsorgsudvalget, også har gjort, at Lars Hutters faktisk ikke har den helt store indsigt i, hvad der rent faktisk er foregået.

Men Lars Hutters sagde faktisk i sit første indlæg, uden at jeg citerer fuldstændig korrekt, at det var en antidemokratisk beslutning, og at det var at se stort på de ældre i København, fordi Lars Hutters ikke var enig, fordi der var tale om en beslutning, som Lars Hutters ikke brød sig om.

Lars Hutters, skal vi ikke holde os til det, der i virkeligheden er sagens kerne, nemlig om der formelt er noget i vejen eller ikke er noget i vejen, og så glemme det der med de politiske aftaler og bare erkende, Lars Hutters, at vi to aldrig nogen sinde bliver enige om, hvorledes Københavns Kommune skal udvikle sig.

Og så lige en sidste ting. Lars Hutters er blevet så forarget over hele det her sagsforløb, rigtigt forarget, sådan oprørt på ægte lars huttersk manér, næsten så forarget, så Lars Hutters ikke engang vil høre ministeren, fordi han kender svaret på forhånd. Det synes jeg altså er paradoksalt. Lars Hutters kender faktisk svaret så meget på forhånd, bedre end både økonomiministeren og indenrigsministeren, og der er vel også nogle EU-embedsmænd, som man kunne drage ind i denne debat, kender faktisk svaret så godt på forhånd og er så meget bedre klædt på end alle ministre, alle embedsmænd på alle niveauer, at det for Lars Hutters faktisk er fuldkommen unødigt at høre nogen andre instanser. Det synes jeg er paradoksalt.

Lars Hutters, hvis man virkelig mener noget med, at der er foregået noget forkert, og er så åbensindet, som Lars Hutters jo giver til kende her den ene gang efter den anden, så synes jeg, at man skulle tage og vente på det svar, som kommer fra ministeren, i stedet for på forhånd at have gjort op med sig selv, hvad det er man mener. Man kunne faktisk sige, at der i det faktum var en snert af antidemokratisme.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (O): Nu kan jeg se, at borgmesteren ikke har meldt sig på talerlisten, og det tyder jo på, at jeg ikke får svar på de to klare spørgsmål, som blev stillet. Da Martin Geertsen nu har været så venlig at hjælpe sin borgmester, sin forligspartner, med udførelsen af

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger
Mødet 21. september 2000

lukningen af de her 5 plejehjem, det troede jeg ellers ikke helt var Venstres politik, men o.k., man er altså inde på, at man vil hjælpe Socialdemokraterne meget på det her område, så synes jeg lige, jeg vil spørge Martin Geertsen om de to ting: Mener Martin Geertsen og Venstre, at det er rimeligt at lukke plejehjem uden at høre ældrerådet? Det vedkommer punkt 1.

Punkt 2: Mener Venstre, det er rigtigt, at der i det svar, der gives til Indenrigsministeriet, ikke medtages styrelseslovens § 21, stk. 2, som der klages over, lige præcis det forhold, at fagudvalget ikke er blevet hørt? Mener Venstre, det er en rimelig fremgangsmåde over for de ældre?

(Kort bemærkning).

Lars Hutters (L): Ikke mindst af hensyn til indenrigsministeren, som jo skal læse forhandlingerne her fra Borgerrepræsentationen, så vil jeg da egentlig godt bede borgmester Peter Martinussen og Martin Geertsen fra Venstre om at besvare de helt ganske klare spørgsmål. Jeg kan jo tilføje, at det er da lidt mærkeligt, at man ikke svarer på dem.

Så vil jeg sige af hensyn til det, som Martin Geertsen har sagt, at jeg ikke har sagt noget som helst om, at det var udemokratisk at indgå politiske forlig. Det var ikke det, jeg sagde. Det, jeg sagde, var, at det var udemokratisk, hvis de politiske forlig tilsidesatte det vedtægtsmæssige grundlag, hvorpå der træffes beslutning i udvalg og i Borgerrepræsentation. Hvis Martin Geertsen tænker sig lidt om, så tror jeg, Martin Geertsen faktisk er enig med mig. Så kan Martin Geertsen være uenig i, om det bliver overtrådt, men det var det, jeg sagde.

Hvis jeg f.eks. indgik en aftale med overborgmesteren og tilsidesatte, hvad der skete her i Borgerrepræsentationen, så håber jeg da i hvert fald, at Martin Geertsen reagerer ret kraftigt. Nu kan Martin Geertsen være ret sikker på, at det kunne jeg aldrig finde på, men sådan i hvert fald i det abstrakte.

Jeg glæder mig til at høre svarene fra Martin Geertsen og borgmester Peter Martinussen.

I øvrigt vil jeg sige, at når jeg betegner Martin Geertsen som »viceborgmester«, så er det mere i politisk sammenhæng. Det andet er mere formelt med næstformanden. Det er den politiske og måske den kommende borgmester på området. Det var derfor jeg sagde det.

Indstillingen blev godkendt med 39 stemmer imod 6.

For stemte: A, V, F, Ø, C og B.

Imod stemte: O og L.

Lars Hutters (L) ønskede i henhold til Forretningsordenens § 14, stk. 2, Borgerrepræsentationens Forhandlinger vedrørende denne sag medsendt svaret til Indenrigsministeriet.

3) BR 395/2000. Udtalelse til IM i anledning af en klage

Indstilling om, at det som bilag vedlagte udkast til udtalelse til Indenrigsministeriet i anledning af at borgerrepræsentanterne Marlene Krogh og Bente Møller har klaget til Indenrigsministeriet over manglende tilsendelse af en foreløbig redegørelse til dele af Sundheds- og Omsorgsudvalget fremsendes til Indenrigsministeriet.

(Sundheds- og Omsorgsudvalget)

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger
Mødet 21. september 2000

Bente Møller (Ø): Ligesom vi i den sidste sag syntes, det var vigtigt, at indenrigsministeren fik det eksakte og rigtige sagsforløb, så synes vi det også i denne sag. Derfor har vi lavet et ændringsforslag, som er omdelt på pladserne, som klart fortæller, hvad det var der skete den aften. Jeg skal gerne læse det op, hvis nogle af jer ikke lige har set det. Det relaterer til det sjette afsnit, det, der starter med:

»Sundhedsborgmesteren ønskede at tage en uformel politisk drøftelse med forligspartierne bag budget 2000 hurtigst muligt. Sundhedsborgmesteren foranledigede derfor fremsendelse af sundhedsforvaltningens foreløbige redegørelse i sagen til forligspartierne via faxmaskinen i sundhedsforvaltningens sekretariat ...«

Der foreslår vi tilføjet:

»... den 2.3.2000. Faxen var stemplet »fortroligt«, på trods af at den var uden fortroligt indhold. En del af Sundheds- og Omsorgsudvalgets medlemmer er således af forvaltning og borgmester blevet forsynet med materiale før de udvalgsmedlemmer, der ikke er part i forliget om kommunens budget for år 2000.«

Når vi synes, at den tilføjelse er vigtig, så er det bl.a., at forklaringen hidtil har heddet, at det var borgmesteren selv, der betjente faxmaskinen i sundhedsborgmesterens sekretariat. Det kan vi jo så se nu, at det ikke var. Han foranledigede, at den blev betjent. Det vil sige, at det ikke kun er borgmesteren, der har overtrådt formalia, der er også en ansat, der enten er blevet sat til at gøre noget, som vedkommende ikke helt var klar over var forkert, eller som med åbne øjne har gjort noget forkert. Men det er jo sådan set ligegyldigt, det er jo forkert under alle omstændigheder.

Marlene Krogh (F): Det er så den anden klagesag, vi har på dagsordenen fra Sundheds- og Omsorgsudvalget. Det synes jeg er værd at bemærke.

SF ser med beklagelse, at vi er i endnu en situation, hvor vi må klage over de ting, som foregår i udvalget, og de papirer, som vi ikke får.

Jeg kan også i forbindelse med sidste borgerrepræsentationsmøde konstatere, at et flertal holdt møde herinde, på trods af at der var førstebehandling af budgettet og uden om os afholdt et møde, hvad de har lov til og ret til, og fik lavet et stykke papir, som jeg dagen efter bad om at få udleveret i Sundheds- og Omsorgsudvalgets sekretariat, hvorefter det blev mig oplyst, at det ikke var et offentligt papir. På trods af det fik vi at vide om aftenen, at andre havde set papiret, og at en person, som er ansat her i huset, ligeledes havde fået udleveret papiret.

Jeg synes, det er dybt beklageligt, at der ikke er mere demokrati og ikke er mere holdning til, at det er vigtigt, at folk er oplyst, når de sidder i et udvalg. Jeg synes, det er yderst beklageligt, at borgmesteren på den måde egenrådigt beslutter, hvordan og hvorledes sagsgangen skal være. Derfor bakker jeg op om den her klage til indenrigsministeren.

Ligeledes vil jeg gerne bakke op om det, Bente Møller har fremført om en større præcisering af, hvad klagen går ud på, og hvornår og hvordan og hvorledes faxen har været brugt i denne henseende.

Så derfor ser SF frem til at få en præcisering fra indenrigsministeren af, hvordan de her regler skal håndteres, og håber også på efterfølgende, at borgmesteren efterlever de krav og de forventninger og de tiltag, som nu engang står i styrelsesloven.

Lars Hutter (L): Jeg finder denne sag på mange måder lidt overraskende og ikke voldsomt godt belyst, så jeg skal derfor spørge borgmester Peter Martinussen: Læser jeg det rigtigt, at Indenrigsministeriet ved skrivelse af 16. marts 2000 har anmodet Borgerrepræsentationen om en udtalelse? Der skal ikke stå 16. september?

Fordi hvis det er 16. marts, hvorfor bliver det så først behandlet her i dag, den 21. september? Jeg kan ikke se i materialet, hvorfor det først er i dag. Er det fordi det har været hemmeligt tilbageholdt hos borgmesteren i håbet om, at man kunne forhandle med Indenrigsministeriet om at undgå at behandle det her? Hvad er årsagen? Er det fordi man har haft meget travlt hos borgmesteren? Er det fordi det har været forlagt? Er det fordi man har fyret direktør Poul-Erik Daugaard Jensen?

Hvad er baggrunden for, at en anmodning fra Indenrigsministeriet af 16. marts 2000 først kommer til behandling den 21. september 2000? Det vil jeg indrømme, at jeg ikke kan forstå, og det vil gerne bede om en forklaring på. Og hvis ikke det er muligt for borgmesteren, så vil jeg gerne bede om at få et notat til mig, som den øvrige del af Borgerrepræsentationen i øvrigt også gerne må se.

Så vil jeg sige, at jeg først lige nu har fået øje på, efter at Enhedslistens Bente Møller har læst det op, det ændringsforslag, og jeg har faktisk et ændringsforslag, som jeg endnu ikke har nået at formulere, men som jeg gerne vil have ind i det. Det er, at man skriver til Indenrigsministeriet:

»At hensigten har været at forholde udvalgsmedlemmer materiale i strid med gældende regler.«

Det vil jeg gerne have føjet ind i brevet til indenrigsministeren.

Peter Skaarup (O): Vi undrer os ligesom Lars Hutters over, at Borgerrepræsentationen bliver anmodet den 16. marts 2000 om en udtalelse i en sag som den her, og i dag skriver vi så den 21. september 2000. Hvad er det, der er sket i de der over 6 måneder? Hvor har den sag ligget henne? Det mener vi, borgmesteren bør svare på.

Så skal vi i øvrigt sige, at vi kan støtte det ændringsforslag, Enhedslisten har fremsat. Det er også vores opfattelse, at materialet ikke er nået ud til alle udvalgsmedlemmer samtidig.

Vi finder i øvrigt også, at det er relevant at støtte det ændringsforslag, som Lars Hutters er kommet med. Vi synes, det er forkert, og det er forhåbentlig en praksis, som er slut nu, at udvalgsmedlemmer bliver forholdt oplysninger, altså der bliver holdt oplysninger hemmelige for visse udvalgsmedlemmer i et vist tidsrum. Det kan ikke være rigtigt. Alle udvalgsmedlemmer har krav på at få de samme oplysninger på det samme tidspunkt. Andet er uacceptabelt. Derfor vil vi støtte de ændringsforslag, der er stillet.

Bente Møller (Ø) stillede følgende ændringsforslag til Sundhedsforvaltningens udkast til svar til Indenrigsministeriet: ”- at følgende formulering tilføjes 6. afsnit, således at der kommer til at stå:...

Sundhedsborgmesteren foranledigede derefter fremsendelse af Sundhedsforvaltningens foreløbige redegørelse i sagen til forligspartierne via faxmaskinen i Sundhedsforvaltningens sekretariat d. 2. 3. 2000. Faxen var stemplet fortroligt på trods af, at den var uden fortroligt indhold. En del af Sundheds- og Omsorgsudvalgets medlemmer er således af forvaltning og borgmester blevet forsynet med materiale før de udvalgsmedlemmer, der ikke er part i forliget om kommunens budget for år 2000.”

Ændringsforslaget blev forkastet med 26 stemmer imod 19.

For stemte: F, Ø, O og L.

Imod stemte: A, V, C og D.

Undlod at stemme: B.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger
Mødet 21. september 2000

Endvidere stillede Lars Hutters (L) følgende ændringsforslag til Sundhedsforvaltningens udkast til svar til Indenrigsministeriet: "Hensigten har været at forholde udvalgsmedlemmerne materialet i strid mod gældende regler."

Ændringsforslaget blev forkastet med 28 stemmer imod 19.

For stemte: F, Ø, O og L.

Imod stemte: A, V, C, B og D.

Indstillingen blev herefter godkendt med 28 stemmer imod 19.

For stemte: A, V, C, B og D.

Imod stemte: F, Ø, O og L.

Bente Møller (Ø) ønskede – i henhold til Forretningsordenens § 14, stk. 2, og med tilslutning fra Marlene Krogh (F), Peter Skaarup (O) og Lars Hutters (L) – sit ændringsforslag medsendt svaret til Indenrigsministeriet.

Peter Skaarup (O) ønskede i henhold til Forretningsordenens § 14, stk. 2, følgende bemærkning tilført beslutningsprotokollen samt medsendt svaret til Indenrigsministeriet: "DF stemmer imod kommunens besvarelse af klagen, idet vi finder, at den er fejlagtig, jf. Enhedslistens ændringsforslag og Lars Hutters' ændringsforslag. Samtidig finder DF det fuldstændig uacceptabelt, at en henvendelse fra Indenrigsministeriet af 16. marts 2000 først besvares over et halvt år efter, nemlig her i slutningen af september måned 2000. DF mener, at Indenrigsministeriet bør forlange svar på, hvorfor Københavns Kommune sylter henvendelser fra regeringen."

Lars Hutters (L) ønskede - i henhold til Forretningsordenens § 14, stk. 2, og med tilslutning fra Peter Skaarup (O) - sit ændringsforslag medsendt svaret til Indenrigsministeriet.

4) BR 398/2000. Tilpasning af plejeboligkapaciteten i 2001

Indstilling om, at Store Tuborghjemmet med 80 plejeboliger lukkes pr. 1. april 2001, og at Margrethehjemmet med 33 plejeboliger lukkes pr. 1. juli 2001.
(Sundheds- og Omsorgsudvalget)

Borgmester **Peter Martinussen**: Man kunne næsten fristes til at sige, at efter de juridiske forpostfægtninger er vi så nået til selve sagen, selv om det jo lykkedes nogle at tage hul på den allerede tidligere. Det kan jeg se, Lars Hutters ser meget tilfreds ud med. Det er jo så det.

Jeg vil gerne starte med at sige tak, ikke til Lars Hutters, for det har jeg ingen grund til, men derimod til de partier, der fortsat står bag den budgetaftale, der er lavet, og herunder den omstilling af ældrepolitikken i København, som kræver, at vi også tør træffe den type beslutninger, der ligger i sagen her, og som bestemt ikke er nemmere. Uanset slåskampe om procedurer og andet er det, når vi kommer til benet, til kernen, til afgørelsens reelle indhold, svære og tunge beslutninger at træffe, ikke bare fordi omverdenen reagerer, som den gør, på dem, men selvfølgelig først og fremmest fordi det sætter nogle mennesker og deres pårørende i svære situationer.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger
Mødet 21. september 2000

Jeg vil så bare her stilfærdigt sige, at alternativet, at lade være, er politisk nemt, og det gør jo så, at nogle partier vælger det, men det er faktisk også kortsigtet, og det betyder, at man ikke er med til at tilbyde ældrebefolkningen de nye initiativer, der bliver igangsat i denne valgperiode. Jeg kunne næsten fristes til at sige til Lars Hutters, at det skal vi andre nok huske at fortælle, når valgkampen for alvor går i gang.

Men tak til Venstre, Konservative, Radikale, CD og Den Socialdemokratiske Gruppe for, at vi alle kan stå sammen omkring det her.

De 2 plejehjem, det konkret drejer sig om nu, og som vi gerne vil lukke for at opfylde budgetforliget på dette punkt, altså det gamle budgetforlig for indeværende år, er Store Tuborghjemmet på Ydre Østerbro og Margrethehjemmet i Valby.

Det betyder sammen med den lukning, der blev foretaget før sommerferien, at der i alt lukkes, ja 364 boliger i år 2001. Det er mange boliger, og det sætter selvfølgelig området under pres. Jeg vil så sige, at en del boliger skal jo også henføres til, og i regnestykket skal medtages beslutningen om at videreføre Dronning Ingrid's Hjem, ligesom de 60 af boligerne som bekendt er indført for at få en bevidst omstilling fra institutionsområdet til det øvrige ældreområde, altså kunne styrke hjemmeplejen og lave en række nye spændende tiltag for de ældre i København.

Som sagt er det svært, det er ikke nogle nemme beslutninger, det er ikke noget, hvor jeg har set nogen fra noget forligsparti have julelys i øjnene eller været glade for, at beslutningen skal træffes. Vi har gjort det som ansvarlige politikere, der skal kunne træffe de nødvendige beslutninger, både når de er positive, og mange vil være med – Peter Skaarup – og når de er ubehagelige, og nogle løber bort, fordi de ikke tør se virkeligheden i øjnene.

Hvis vi nu stiller spørgsmålet omvendt, der bliver faktisk ganske mange færre ældre i København i disse år, der bliver til gengæld f.eks. flere børn som bekendt, så er det altså nødvendigt at lave en omstilling på det her område. Jeg forstår simpelt hen ikke de partier, som på forhånd på grund af beslutningskvalme eller beslutningsangst bare siger nej til enhver diskussion om dette emne. Det er nødvendigt konkret at forholde os til, at der er behov for at kunne noget mere, noget andet på ældreområdet og derfor også behov for at turde lukke plejeboliger.

De 2 konkrete plejehjem i sagen i dag – som jeg skal understrege har stået på listen fra første færd, så det er ikke nogen, der er snuppet ind fra højre eller venstre eller andre retninger – er begge utidssvarende, og for begge plejehjem har vores teknikere fundet, at de ikke egner sig til at blive bygget om. Der vil kræve så store ombygningsudgifter, at det ikke vil kunne betale sig.

Når der så er behov for at lukke plejeboliger på den baggrund, jeg nævnte, så er der god grund til netop at udpege og udvælge plejehjem, hvor de fysiske forhold er meget dårlige. Jeg bør vel sige én gang til – mest for Lars Hutters' skyld, for han kommer op i anden runde og siger, at jeg har sagt noget andet – at vi lukker ingen plejehjem på grund af dårlig pleje. Vi lukker dem på grund af den demografiske udvikling og dér, hvor de fysiske rammer ikke er gode nok.

Et spørgsmål dukker altid op i denne sammenhæng: Holder befolkningsprognoserne nu? Bliver der så mange færre ældre, som man siger? Er der andre forhold, der spiller ind? Jeg tror ikke, det er nogen hemmelighed, at disse forhold bliver drøftet meget, også i forligspartiernes kreds, kan jeg vist roligt sige.

Det er jo rigtigt, at der også i forbindelse med budgetbehandlingen for det kommende år nu er stillet spørgsmål om, om den metode, vi har, er god nok. Jeg vil til det sige, at sundhedsforvaltningen er ved at regne, som man ved, på en metode til fastlæggelse af, hvor stort behov

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger
Mødet 21. september 2000

der er, om det tal, vi har lagt ind omkring plejeboliglukninger de kommende 3 år, holder stik eller ej.

Jeg vil gerne sige, at der er intet, der tyder på, at den demografiske udvikling byder på overraskelser. Altså befolkningstallet blandt de ældre falder faktisk så meget, som det er forudsat. Men selvfølgelig skal der være sammenhæng i tingene og sammenhæng i de beslutninger, der laves, også på dette felt. Og skulle der være ændringer, så kan jeg berolige Lars Hutters og andre med, at så vil forligspartierne agere derefter. Jeg tror oven i købet – må jeg gøre mig færdig her i første runde, så trækker vi bare i næste – at mange i forligspartiernes kreds, sågar inde i min egen partigruppe, og såmænd kunne det også gælde borgmesteren, ikke ville have så meget imod at få at vide, at vi skulle lukke lidt færre pladser, for som sagt, vi synes ikke, det er de sjoveste beslutninger at træffe.

Jeg vil berolige med, at forvaltningen har sagt til mig, at der fortsat er grundlag for at lukke de 364 og dermed også de 2 plejehjem, vi har til beslutning i aften, som vi nu er ved at lukke. Om så tallet bliver mindre for de kommende år, kan vi jo have forskellige holdninger til og skal i hvert fald reagere efter.

Jeg skal også have med i denne sag, det har jo næsten allerede været på dagsordenen i andre sammenhænge, at da vi drøftede plejehjemslukninger senest før sommerferien, var der jo meget kritik af det forslag, der førte til, at vi lukkede specielt Granbo. De øvrige plejehjem havde godt vidst det, ældrerådene var blevet hørt og alt det andet, men det omkring Granbo skete på en særlig måde, og som jeg har sagt til Peter Skaarup, også i første runde i sidste debat, og nu beder jeg Peter Skaarup om at høre efter, så jeg ikke bliver spurgt i tredje runde i denne debat også, om jeg nu vil gentage det én gang til, så synes jeg ikke, og jeg tror, jeg taler på, jeg ved i hvert fald, jeg taler på Den Socialdemokratiske Gruppens vegne – det er jo altid noget – jeg tror næsten også, jeg taler på alle forligspartiernes vegne, vi synes ikke, den procedure var den heldigste. Det behøver ikke at betyde, at den er ulovlig og formelt forkert, men man har lov til også at give politiske vurderinger, også af de metoder, man får valgt.

Specielt når det gælder Granbo og Bystævneparken er der jo ikke helt de samme kvalitetsforhold, som der er på de 2 plejehjem, vi behandler i aften. Det er derfor vi har skrevet denne her gang, at vi freder Bystævneparkens øvrige blokke, at vi altså faktisk lægger op til, at Borgerrepræsentationen ændrer den beslutning, der blev truffet herinde den 11. maj, som jeg husker det, om, at der kunne lukkes hele eller dele i hvert fald af Bystævneparken, det var nok ikke det hele, man havde tænkt på, men således, at man kunne lave et salg.

Det vil vi så ikke gøre, og det tror jeg, at Peter Skaarup og Lars Hutters, nej, nej, det tror jeg ikke. Jeg tror såmænd ikke, de vil rose os, uanset hvad vi gør. Men de vil måske i hvert fald i en stille stund derhjemme efter debatten anerkende, at sådan ser det ud.

Med disse ord endnu en gang tak til partierne, der bærer med, også når det er tungt og svært. Jeg er sikker på, at vi med de her beslutninger og alt det andet, der hører med, som vi skal drøfte på vores konference om ældrepolitikken den 22. november og drøfte videre i denne sag næste år, der tror jeg mange vil være med, og der er det jo lyst og venligt, der er jeg sikker på, at vi samlet set får en bedre ældrepolitik i denne by på længere sigt.

Marlene Krogh (F): Jeg kan starte med at konkludere, at SF er hamrende uenig med Socialdemokraterne om at føre en ældrepolitik, som er værdig i forhold til de ældre. Vi er hamrende uenige om den måde, det her bliver gjort på, og vi synes, det er dybt, dybt rystende, at den her måde skal vi se, hvordan det ene plejehjem efter det andet lukkes, på trods af at vi har venteliste til plejehjemmene. Vi har 70 plejehjemsgodkendte liggende på hospitalerne. Vi har

over 600 ældre, som er blevet afvist til en plejehjemsplads. På trods af det vælger man at lukke plejehjem.

Jeg fatter det simpelt hen ikke. Jeg mener, det er en af de kerneydelser i et velfærdssamfund, som borgerne har krav på, når de er ældre. Men sådan skal det ikke være, nej, her skal omstilles. De ældre skal være hjemme i eget hjem, de skal sidde ensomme og alene. Det er det, I vil. Det er uforskammet, og jeg er rystet.

Faktisk er jeg mest rystet over, at De Konservative går med til den her slags ting. De brytede sig af at have været med til at redde Store Tuborghjemmet. Ligeledes har Venstre kynisk og hårdt nu besluttet at lukke et plejehjem, som de har stået heroppe og rost, som de har sagt var et godt plejehjem, som de har sagt var et velfungerende plejehjem, hvor senildemente trives. Hvad mener de egentlig talt, nu lukker de hårdt og kynisk? Hvad er det de vil? Jeg kan ikke se nogen perspektiver for Venstre og Konservative i, hvad det er de vil med ældreområdet. Jeg synes, det er dybt rystende.

Jeg ved godt, at det her koster penge, det koster mange penge at have et ordentligt velfærdssamfund, og at have en ordentlig ældrepolitik koster penge. Men de borgere, som nu engang er på plejehjem, er også dem, der har betalt skatten i mange år til Københavns Kommune. Et eller andet sted synes jeg, det er forkasteligt og moralsk forkert, at vi behandler dem på den her måde. København har haft chancen for at give dem et værdigt liv i stedet for at sidde derhjemme i egen bolig, men hvad gør vi? Vi lukker det ene plejehjem efter det andet.

Det har også vist sig, som vi fik oplyst på sidste møde i Sundheds- og Omsorgsudvalget, at der ud fra nogle forskellige prognoser og ud fra den demografiske model muligvis ikke skal lukkes så mange plejehjem. Vi ved det ikke korrekt endnu, men på trods af det så ønsker man alligevel at lukke 2 plejehjem.

Jeg kan kun konstatere, at det nok vil blive talen fra SF fremover i lang tid, hvis man ønsker at bibeholde den her linje i forhold til ældrepolitikken. Vi ønsker, at der også skal ske forandringer, det er ikke det, men vi ønsker ikke, at når der er folk på venteliste, når der er folk, der bliver afvist ud fra nogle hårde visitationskrav, at så skal man ikke have mulighed for at komme på plejehjem. Det er hovedrystende efter vores tankegang, og derfor kan vi selvfølgelig ikke støtte forslaget om at lukke Store Tuborghjemmet og Margrethehjemmet i Valby.

Martin Geertsen (V): Nu skal det ikke udvikle sig til en mere uheldig alliance end højst nødvendigt. Men jeg kan jo sådan set tilslutte mig sundhedsborgmesterens betragtninger og ikke mindst dem, som selvfølgelig går på, at det er ... (*Afbrydelse*). Må jeg ikke sige til ikkepolitikeren Lars Hutters, at han kommer langt længere nede på talerlisten med sin enmandsgruppe.

Jeg kan tilslutte mig borgmesterens betragtninger. Det er jo ikke særlig sjovt, og det, man skal holde sig for øje, når man gør sådan noget her, er, at man så laver en eller anden model for, hvordan man så gør det, og dermed starter med de dårligste plejehjem først. Det har ligget os meget på sinde.

Så ved jeg, at Bente Møller om lidt kommer op og siger, at jeg har været meget imponeret af et plejehjem på Vesterbro, som havde en hyggelig atmosfære, et godt personale og nogle utroligt hyggelige ældre, og nogle plasticroser på voksdugen. Sådan tror jeg sådan set det er, der er sådan set formentlig ikke nogen tvivl om, at sådan er det på alle de plejehjem, vi har i Københavns Kommune, uanset om de er i god stand eller i dårlig stand. Men perspektivet må gå på, at man lukker dem, der sådan rent interiørmæssigt har den dårligste kvalitet, først, når man skal kaste sig ind i sådan en proces.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger
Mødet 21. september 2000

Så vil jeg godt sige, at vi i Venstre selvfølgelig med meget, meget stor spænding imødeser de beregninger, som jeg ved, Sundhedsforvaltningen sidder og arbejder på lige i øjeblikket, for så vidt angår demografien. Jeg vil godt slå fast på mit partis vegne, at jamen sker der ændringer i det, så bliver man også nødt til at forholde sig til den lukkeplan, som vi i fællesskab har givet vores principielle tilslutning til, og jeg siger »principielle«, fordi vi jo endnu ikke har sat navne på de resterende plejehjem i planen.

Så er der så SF. Jeg har altså flere gange fra denne talerstol, nej, mens jeg har siddet dernede, hørt SF stå heroppe og sige, at det med omstillingsperspektivet i københavnsk ældrepolitik er sådan set rigtigt nok. Men når der så kommer kød og blod på sagen, når der så skal tages de nødvendige konsekvenser, når man så møder virkeligheden, så hopper kæden af, så vil SF ikke være med.

Jeg har bemærket i de her budgetdrøftelser, ikke mindst dem, der selvfølgelig er foregået i pressen, at da overborgmesteren havde luftet tanken, eller rettere sagt i hvert fald ikke afvist, at der kunne komme skattestigninger på tale i Københavns Kommune, ja næsten før de borgerlige partier var kommet ud af sengen og havde sagt nej til skattestigninger, meldte Socialistisk Folkeparti sig og sagde nej til skattestigninger, vi vil ikke have flere skattestigninger.

Det synes jeg er et godt og et rigtigt synspunkt, og vi glæder os meget over, at SF på det punkt har tilsluttet sig de borgerlig-liberale partier i Københavns Borgerrepræsentation og i virkeligheden en hel del omkring det ikke at hive flere penge op af borgernes lommer end højst nødvendigt.

Hvordan, Marlene Krogh, harmonerer det med det, Marlene Krogh sagde før heroppe fra talerstolen, at et velfærdssamfund koster? Marlene Krogh, hvor er det så, vi skal hente pengene til at holde de plejehjem åbne, som Marlene Krogh gerne vil holde åbne? Hvor bliver i øvrigt omstillingsperspektivet af i den forbindelse?

Men er det daginstitutionsområdet, der ikke skal udbygges? Hvor skal vi hugge dem fra? Fra de psykisk syge eller tage flere fra de hjemløse? Hvor er det, vi skal tage de penge, som vi rent faktisk får ind i driftsbespareser i relation til plejehjemslukningerne? Det kunne jeg godt tænke mig at høre et bud på fra Marlene Krogh. Fordi, for at slå det fast én gang til, SF har lagt meget vægt på i de offentlige drøftelser, at vi ikke skulle ind i en skattestigning i Københavns Kommune, hvilket vi er enige i i Venstre, og der tror jeg, jeg taler på hele den borgerlig-liberale fløjs vegne, ingen skattestigninger. Men kan Marlene Krogh så ikke forklare mig, hvordan den resterende del af Københavns Kommunes økonomi skal hænge sammen i relation til det spørgsmål, vi har til drøftelse nu?

Bente Møller (Ø): Da Enhedslisten fremlagde vores budgetudspil for år 2001, havde vi regnet med en skattestigning. Det havde vi bl.a. fordi vi ville forhindre, at der blev lukket flere plejehjemspladser. Vi gav sådan set Socialdemokraterne et redningsbælte, som de kunne have benyttet, hvis de ville.

Det er jo sådan, at vi ser jo tingene forskelligt. Når sundheds- og omsorgsborgmesteren ser et behov for at lukke pladser, så overvejer jeg da meget, om jeg skulle skaffe ham en tid nede hos en af optikerne i vores fælles lokalområde. Fordi jeg ser tværtimod et behov for de pladser, der er. Hvis vi havde pladser nok, så var der jo ingen ventelister, så lå der ingen færdigbehandlede på sygehusene, så lå der ingen derhjemme og ventede, som faktisk var bedre tjent med at være på plejehjem, og det ville også være billigere at have dem på plejehjem.

Så jeg forstår ikke, hvordan borgmesteren kan se sådan et behov, andet end at hvis det, han ser, ikke er det menneskelige behov, men det økonomiske behov ud fra de budgetrammer, Socialdemokratiet er villig til at give denne her kommune for det næste år.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger
Mødet 21. september 2000

Jeg er ligesom Martin Geertsen meget spændt på, hvad demografien viser. Det er jeg, fordi vi på sidste udvalgmøde fik at vide, at den holder ikke for år 2002 og år 2003. De forudsætninger, der lå til grund for budgetforliget sidste år og beslutningen om at lukke 850 pladser, holder ikke længere end 2001 med. Hvor meget der så er regnet forkert, og hvor meget man har forskellige teknikmodeller til at beregne demografi i økonomiforvaltningen og fagforvaltningerne, behøver jeg heldigvis ikke at sætte mig ind i. Jeg kan jo spændt sidde tilbage og glæde mig til resultatet.

Så fik jeg da også en lille indeklemt latter under sidste udvalgmøde, fordi jeg syntes jo, det er enormt sjovt, når budgetforligspartiernes forudsætninger skrider, især når de viser nogle ting, som jeg bliver glad for.

Både Martin Geertsen og Peter Martinussen taler meget om omstillingen af hjemmeplejen, disse 60 pladser, der er lukket til en omstilling. Jeg kunne godt tænke mig at vide, om de herrer kunne vise, hvor den omstilling er henne, for det er ikke en omstilling, personalet ser, hverken dem, der til daglig færdes ude i de ældres hjem, eller dem, der er ledere i systemet. Forretningsudvalget for Lederforum fortalte jo os tydeligt, da de havde foretræde i udvalget, at alle intentioner om omstilling og alt det, vi egentlig havde håbet skulle være positivt, var druknet i den daglige nød med overhovedet at få tingene til at hænge sammen, bl.a. fordi der er flere og flere tunge plejepatienter derhjemme, nogle af dem, fordi de venter på plejehjemsplads, og andre af dem, fordi de godt nok er færdigbehandlet, når HS udskriver dem, men færdigplejet er de i hvert fald ikke.

Sådan er det jo med syn her i verden, at vi kan have det forskelligt med det. Enhedslisten stemmer imod lukning af de her pladser, det er ikke nogen overraskelse, og vi har også anvist den økonomiske vej for at bevare dem. Så det kan man heller ikke klandre os for, og jeg vil sige, der skal være navneopråb.

Peter Skaarup (O): Vi kan støtte det med navneopråb hver for sig i forhold til de to plejehjem.

Men med hensyn til selve det forslag, der er, så kan man jo spørge sig selv, om man tror, borgerne er meget glemsomme. I forbindelse med de sidste 2 års budgetforlig husker jeg, hvordan Venstre og Konservative og De Radikale triumferende er stået frem i aviserne dagen efter at budgetforliget er indgået, og har sagt: Jamen vi har vundet en stor sejr, vi har fået bevaret Margrethehjemmet i Valby. Nu kan vi godt være med på budgettet, fordi nu ser det bedre ud, nu ser det rimeligt ud. Vi har fået et af vores væsentligste krav igennem.

Jeg husker et andet budgetforlig, hvor Venstre og Konservative og De Radikale gik ud og triumferende fortalte: Ja, nu har vi fået bevaret Store Tuborghjemmet, et af vores hovedkrav er kommet igennem, hvor er vi glade.

Det spørgsmål, man kan stille sig i dag, hvor de samme partier vil lukke begge plejehjem i ét tag, er jo: Vil man nu sige efter de to forlig, man har indgået de sidste par år på budgetområdet, at det er forligsbrud, eller vil man gå tilbage og sige, at nu gælder de to forlig ikke længere? Det må vel være den naturlige konsekvens, i og med at man havde 2 hovedkrav. Man havde simpelt hen de største krav meldt ud til aviserne, alle steder stod det frem: Margrethehjemmet skal bevares – jeg husker også, Grete Henius sagde det – Store Tuborghjemmet skal bevares. Det er så vigtige, gode plejehjem, dem skal vi ikke lukke, og man var så glad.

Er man glad i dag? Det er jo et naturligt spørgsmål at stille, og det kunne jeg godt tænke mig at få svar på både fra Venstre og Konservative og De Radikale. Jeg ved godt, Socialdemokratiet har en politik om at lukke plejehjem, men jeg troede ikke, at Venstre, Konservative og De Radikale havde den politik, men det kan godt være.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger
Mødet 21. september 2000

Et andet spørgsmål, jeg vil stille, og det gælder også Socialdemokraterne, er: Hvor mange plejehjem vil man lukke? Altså nu har man foreløbig lukket 5 plejehjemsafdelinger, vi diskuterer, om det er sket på et lovligt grundlag, det mener man åbenbart, at det er, men man har lukket 5 plejehjemsafdelinger, og nu lukker man så 2 yderligere plejehjem.

Hvor mange flere plejehjem skal der lukkes? Hvad står der i planerne for det kommende budgetforlig? Er det tanken at lukke flere plejehjem, og i givet fald må det dog være rimeligt at få at vide hvilke, altså er det nogle af de plejehjem, der foreslås lukket allerede i år i plejeboligplanen, eller er det nogle i år 2002, eller er det i år 2003 plejehjem, man vil lukke ligesom med Granbo?

Svarene må være rimelige at få, når vi nu skal behandle de her to store forligsbrud, som jeg egentlig troede, at Venstre og Konservative og De Radikale mente, det her var, for det er altså de 2 hovedkrav, jeg har hørt fra de partier, som nu er blevet droppet eller rullet tilbage, eller hvordan man skal forstå det. Jeg synes, svarene står og blafrer i vinden, men det kan selvfølgelig være, at vi kan få de spændende svar nu her.

Jeg skal sige på vegne af Dansk Folkeparti, at vi selvfølgelig ikke kan tilslutte os lukningen af de her plejehjem. Det kan da godt være, at der er nogle flotte, forkromede krav, som ikke helt overholdes, eksempelvis på Store Tuborghjemmet. Men jeg kan så til gengæld sige, at de mennesker har kæmpet en hård kamp for at have deres plejehjem, de er glade for at være der. Hvorfor så lukke dem? Hvad er det, der er så forfærdeligt ved de plejehjem, siden de skal lukkes? Det er en kynisk måde at gøre det på, og vi kan ikke tage nok afstand fra den måde her i dag.

Grete Henius (C): Jeg har lige hvisket Peter Skaarup i ørerne, at jeg aldrig har talt om Margrethehjemmet. Så behøver jeg ikke at gentage det heroppefra, men det kom jeg jo så til på den facon.

Se, man ved jo nogenlunde nøjagtigt, hvor mange børn der vil blive født i år 2000. Man må gå ud fra, at de kvinder, der når at føde, inden året er omme, allerede har været til jordemoder og lægekontrol og er registreret som nogle, der vil føde i indeværende år.

Når det drejer sig om, hvor mange mennesker der vil dø i år, eller hvor mange gamle mennesker der vil være om 5 år, så kan man kun gætte. Man kan have nogle formodninger, man kan lave nogle beregninger, man kan lave nogle sandsynlighedsberegninger, men vide det med sikkerhed kan man ikke.

I Peter Martinussens indlæg blev det sagt, at der var ingen af os, der havde julelys i øjnene ved at skulle lukke plejehjem. Men det skyldes jo altså den formodning, den statistiske beregning, der er udarbejdet, som siger, at der vil være en mindre ældrebefolkning i de kommende år.

Hvad er det så for plejehjem, man vil nedlægge, når man mener, man har for mange? Vil det være de bedste, de nyeste, dem, der har de største, bedste værelser, eller vil det være de plejehjem, som har de mindste værelser, de dårligste badefaciliteter? Ja, jeg ved godt, hvad der vil være det klogeste. Og som det er blevet sagt allerede, der er jo ingen af plejehjemmene, der lukkes, fordi beboerne har det dårligt. Det er de fysiske rammer, man har lagt til grund for udvælgelsen af de plejeboliger, der skal nedlægges.

Jeg kan huske – jeg er jo så gammel, så jeg kan godt huske noget, der ligger mere end 10 år tilbage – at der for mange år siden var nogle forhold i De Gamles By, hvor der boede 4 mennesker i ét værelse. De havde hver en seng, et bord og en kommode. Det var måske ikke noget, man trængte efter at komme til, men det accepterede man. Sådan var der nogle, der boede, når de blev gamle. Det syntes man så, man ville lave om på, og man ændrede det, så

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger
Mødet 21. september 2000

der nu kun boede 2 mennesker i ét værelse. Nej, sikke nogle gode forhold, de nu havde fået. Nu skal de bare sove sammen med én anden i deres sidste leveår.

Så ændrede man det sådan, at hver fik ét værelse. Se, nu var der stil over det. Og de nyeste plejehjem, der bliver opført ... jeg har haft den glæde at være til en indvielse sidste år på Østerbro, til en indvielse på Nørrebro af et plejehjem, der hedder Aftensol, og jeg skulle have været i går, hvis jeg ikke var optaget af noget andet, til en indvielse på Vesterbro, i Absalonsgade. Der ved jeg, at man nu får 1½ værelse pr. mand. Se, nu er det kræs.

Det er jo klart, at vi alle sammen har fået bedre levestandard. Vi bor ikke længere, det er i hvert fald ikke det almindeligste, far og mor og 4 børn i en lillebitte 2-værelses-lejlighed med lokum i gården og ingen vaskemuligheder andet end et køkken med en zinkvask og koldt vand. Sådan er der jo ingen mennesker, der har lyst til at bo i dag.

Jeg synes også, at gamle mennesker har krav på at have en ordentlig bolig. Samtidig med at vi jo nedlægger disse boliger, så åbnes der også nogle nye, så nettofrafaldet bliver altså ikke de ca. 350.

Jeg har på De Konservatives vegne bedt om, at man sørger for, og det har vi fået tilsagn om, at man i så stor udstrækning som muligt vil sikre, at de beboere, der har lyst til at flytte samlet til et andet plejehjem, også kommer til at flytte samlet. Jeg har også, ja, nærmest forlangt, at man så ikke installerer disse beboere i et plejehjem, som man har i baghovedet skal lukke inden for det næste år eller to, men at man prøver at flytte de beboere til nogle plejehjem, som man ikke har nogen, for nærværende, planer om at lukke. Sådan skulle man kunne undgå, at nogle flytter mere end én gang, og det synes jeg vil være rimeligt nok.

Der har været nævnt noget om Store Tuborghjemmet. Det er fuldstændig rigtigt, at vi Konservative sammen med nogle andre kæmpede en hård kamp for at få bevaret Store Tuborghjemmet, fordi ånden var så god der og specielt velegnet for demente, som jo ikke har lyst til at bo i for rummelige omgivelser, fordi de kan have svært ved at orientere sig.

Men nu er det desværre sådan, at Store Tuborghjemmet i den mellemliggende tid er blevet stærkt istandsættelseskævende, og det indebærer, at vi har kunnet indse det fornuftige i, at Store Tuborghjemmet var et af de plejehjem, som så faldt ind under lukningsparagraffen, hvis jeg kan kalde det det.

Nu kan jeg se, at lampen blinker voldsomt, men lad mig lige til sidst sige, at vi har også forlangt, at man fuldstændig nøje følger behovet for plejehjemspladser, og det er baggrunden for, at vi har ønsket, at man ikke allerede nu sætter navn på plejehjem, som man har planer om at lukke flere år frem i tiden. Der er ingen grund til at gøre de gamle mennesker bekymrede og gøre deres pårørende bekymrede for, at der muligvis skal foretages en lukning af deres bosted. Det er jo muligt, det slet ikke bliver til noget, og så er der ingen grund til at tage sorgerne på forskud.

Lars Rimfalk Jensen (B): Da vores ordfører ikke er til stede, skal jeg kort meddele, at Det Radikale Venstre støtter, at der sker en tilpasning af plejehjemspladser i København. Får vi færre ældre, så skal vi naturligvis tilpasse plejehjemskapaciteten. Men det skal ikke være sådan, at København lukker plejehjemspladser blot for at lukke plejehjemspladser. Det skal altså ikke være et spørgsmål om, at nu skal der sælges ud. Vi skal naturligvis stadig væk have plejehjemsmuligheder til de gamle i København.

Det er vigtigt, at der stadig væk er fokus på ældreområdet, både at vi har pladser, der svarer til det behov, vi har i København, men det er også vigtigt, at vi prøver at tilpasse plejehjemsbehovet til, at det foregår i nærområdet, at vi sørger for, at det er plejehjemspladser, der er fordelt i hele København, så vi ikke får ældreghettoer i specielle områder af København.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger
Mødet 21. september 2000

Til Dansk Folkeparti kan jeg sige, at for Det Radikale Venstre er der lavet en aftale om, at man lukker 2 plejehjem i 2001. Hvad der sker i 2002 og 2003, er jo netop noget, der skal ske på basis af, at man holder fokus på dette område.

Vi vil heller ikke være med til på forhånd at sætte navn på nogen som helst plejehjem fremover, så længe vi ikke er helt sikre på, om der er behov for at lukke, eller der ikke er behov for at lukke. Vi skal have klar melding.

Til gengæld vil jeg også sige, at af hensyn til de ældre er det også vigtigt, at vi er på forkant med tingene. Er der behov for at lukke flere plejehjem, så skal plejehjemmene også have en rimelig tid.

Jeg skal være den første til at sige, at jeg synes, at den behandling, som personalet og beboerne på Granbo fik, var under al kritik, og det var ikke noget, jeg er stolt af at have været med til.

Omstillingen, der sker omkring plejehjemskapaciteten, skal naturligvis medføre, at de plejehjem, vi får i fremtiden i København, har en betydeligt bedre og højere standard end den, vi har nu. Derfor er det helt naturligt, at man prøver at kigge på de plejehjem, som er utidssvarende, og det bliver dem, der bliver lukket. Men jeg synes også, det er vigtigt, at man kigger lidt på, hvor man lukker plejehjemspladser i byen.

Lars Hutters (L): Der er tidspunkter, der er udtalelser, som, når de bliver sagt, fuldstændig markerer en historisk situation. Vi kender det alle sammen, når vi f.eks. ser en tv-film og husker lige præcis, hvad det var det drejede sig om.

Denne her debat begyndte med nogle udtalelser fra borgmester Peter Martinussen, som jeg er hundrede procent sikker på vil blive stående for eftertiden. Borgmester Peter Martinussen indledte sin tale med følgende ord: Jeg vil gerne have lov til at takke forligspartierne for det mod, man har vist i denne sag.

Hvad var det for et politisk mod, som borgmesteren takkede for? Det var modet til at gøre noget usigelig ondt over for de svage ældre her i København, at de, som dårligt kan bevæge sig, som skal have hjælp til stort set alt, skal vente enten i ensomhed med svigtende hjemmepleje hjemme eller i månedsvis på HS' i forvejen nedslidte hospitaler, som nægtes den ene gang efter den anden at få opfyldt deres ønske om at komme på plejehjem. Som flyttes væk fra det plejehjem, som i øjeblikket bliver nedlagt, med trussel om og indimellem realiteten, at de dør på grund af disse flytninger. Det er magthaveres udtryk at takke for sådan et mod.

Jeg kunne godt forestille mig den plakate, som bliver fremstillet til næste borgerrepræsentationsvalg, med borgmester Peter Martinussens ganske synlige måde at være på, med Martin Geertsen og Det Radikale Venstre og Grete Henius osv. bagved, takke for, hvordan der bliver trådt ned på de svage ældre. Det er situationen. Jeg må sige, at borgmester Peter Martinussen markerede ganske klart, hvad det her er.

Der er andre her i Borgerrepræsentationen, som ikke synes, det er noget at takke for, at man træder på de allerallersvageste i vores samfund. Jeg er da utrolig glad for, at jeg ikke skal omfattes af en sådan tak.

Og så vil jeg have lov til at sige, at jeg synes ikke, der er noget mod i det. Jeg synes, det havde været meget, meget, meget modigere at forsvare en velfærds garanti, retten til at komme på plejehjem for de svageste ældre. Det havde været meget mere modigt at gøre det. Det havde været imod det, som ØMU-partierne i øjeblikket tromler igennem København og i øvrigt over hele Danmark med.

Så må de jo også indrømme, at det der med demografien ikke er sikkert, at det holder. Jeg har selv stillet nogle spørgsmål, hvor jeg har bedt om, at man redegjorde for det reelle behov.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger
Mødet 21. september 2000

Fordi det er ikke bare noget med, at fordi der antalsmæssigt bliver færre ældre, så er behovet faldende. Antallet af de allerældste stiger, og det har jeg i hvert fald nået at se i de svar. Der er behovet for at komme på plejehjem mere end 50 pct. Så hvis man ser på behovet, og det er vel det, som de modige politikere bør gøre, for at komme på plejehjem, så er der altså intet som helst sagligt grundlag for at lukke plejehjem.

Martin Geertsen fra Venstre kom egentlig også reelt ind på, hvad der var årsagen til det. Martin Geertsen fra Venstre syntes ikke, der var råd til, at der var økonomi til, at de allersvageste ældre, som har brug for at komme på plejehjem, kunne få lov til det. Det er der ikke råd til, sagde Martin Geertsen, derfor er vi nødt til at lukke plejehjem. Det er slet og ret forklaringen. Jeg håber, at den åbenhed og den ærlighed når ud til befolkningen og ikke kun bliver herinde bag de lukkede døre i Borgerrepræsentationen.

Så kunne jeg godt tænke mig at spørge ikke mindst Det Radikale Venstre, men samtlige ØMU-partierne: Hvor er velfærdsgarantien henne? Hvor er det, som Marianne Jelved sagde i fjernsynet i søndags: Det er ondt, ondt, ondt over for de ældre? Hvorfor gør man ikke noget ved det? Hvorfor udstrækker man ikke denne her velfærdsgaranti til en egentlig plejegaranti for de ældre i København? Er det andet end mundsvejr, der kommer fra disse partier, der har tordnet rundt omkring og sagt, at der er en velfærdsgaranti? Vel er det ej.

Man ønsker ikke at give de penge, der skal til, her i Københavns Kommune såvel som i andre kommuner, for, at de ældre kan få anstændige vilkår. Det er sandheden. Det er den rene og skære kynisme, og det er hykleri ud over alle grænser, og der er ingen som helst ærlighed eller sandhed i den politik, som de pågældende partier står for. Det er ondt, ondt, ondt over for de ældre, og det vil jeg gerne bede om, at ikke mindst De Radikale siger til deres økonomiminister. Det er ondt ud over alle grænser, og I burde skamme jer.

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Vi går til anden runde.

Peter Skaarup (O): Det, som undrer mig lidt, er jo, at man ikke får svar på det, man spørger om. Jeg har stillet nogle spørgsmål her i første runde, og der er ikke andre, der har sat sig på talerlisten. Kun sådan sporadisk fra Grete Henius og fra Lars Rimfalk fik jeg svar på lidt af det, jeg spurgte om.

Det kernespørgsmål, jeg stillede forligspartierne, det gælder for så vidt også CD, som jeg ikke ved om er til stede nu, men de er i hvert fald med i budgetforlig for de seneste år, var jo: Hvorfor udråber man sejre i 1998 og 1999, når man behandler budget, at man har fået sit hovedkrav igennem om at bevare Margrethehjemmet og Store Tuborghjemmet, og så lukker man alligevel de to plejehjem i dag?

Altså det er sådan en form for russisk roulette, man bedriver, hvor man holder pistolen foran de her plejehjem, og så er man altså heldig det ene år og det næste år ikke at blive ramt af et projektil, men i år får man altså dødsstødet, dødsprojektilet.

Hvorfor er det man lukker de to plejehjem, når man har lovet at bevare dem hver især, Venstre og Konservative, CD og Det Radikale Venstre? Jeg forstår det ikke, og jeg tror, der er mange ældre mennesker, der heller ikke forstår det. Jeg tror, der er mange vælgere, som ikke forstår, hvordan man kan udstede den slags løfter her i Borgerrepræsentationen over for offentligheden i aviserne, og så holder man dem ikke.

Til Grete Henius: Det er rigtigt, eller jeg kan ikke huske, om det er rigtigt, at lige præcis fru Grete Henius har sagt noget om Margrethehjemmet, men jeg husker, at Grete Henius sagde noget om Store Tuborghjemmet, og det erkender Grete Henius. Og jeg husker, at Grete Henius udråbte det til en sejr, og det gjorde De Radikale også, det gjorde De Konservative,

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger
Mødet 21. september 2000

det gjorde Venstre også, og det gjorde CD, at man havde bevaret Margrethehjemmet ... (*Afbrydelse*: Nej, Store Tuborghjemmet). Jo, jo, jo. Slå bare selv tilbage, Margrethehjemmet. Store Tuborghjemmet var det ene år, og det andet år var det Margrethehjemmet, man havde været heldig at bevare ... (*Afbrydelse*).

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Altså Peter Skaarup har ordet.

Peter Skaarup (O): Vi prøver at slå tilbage. Jeg savner i hvert fald svar fra de partier, der ikke har været heroppe og fortælle, hvorfor man nu lukker Store Tuborghjemmet og Margrethehjemmet. Jeg savner svar på hvorfor, og det synes jeg vil være rimeligt at svare på ... (*Afbrydelse*). O.k. så lader vi være at strides mere, hvis jeg må have lov at tale færdig om Margrethehjemmet, hvis jeg bare får svar på, hvorfor man lukker Store Tuborghjemmet, fra de partier. Så lad os vente med det andet hjem til en anden god gang.

Det må dog være rimeligt, at man svarer på, hvorfor man begår forligsbrud over for sig selv, kan man sige. Så derfor synes jeg, det vil være rigtigt, at de partier, der har et svar på de her ting, må komme op og svare, og hvis det er tavshed, jamen så må det være et udtryk for, at man ingen anelse har om, hvad det er man gør over for de ældre mennesker, det går ud over.

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Så er det Lars Hutters, og jeg skal sige til Lars Hutters, at Lars Hutters kun har 2 minutter tilbage i 2. omgang, fordi Lars Hutters talte lidt længe i 1. omgang.

Lars Hutters (L): Jamen jeg undrer mig da også over, at der er så meget snak nede i salen fra forligspartierne, men de kommer ikke herop og giver svar på de spørgsmål, der bliver stillet. Det synes jeg er højest besynderligt.

Så vil jeg godt lige have lov til at sige: Hvad er det for en fup- og kynismepolitik, som Venstre fører? Sagde borgmester Søren Pind ikke i sin ordførertale, hvor skammeligt det var, Søren Pinds bedstefar var blevet behandlet, med at ligge på en venteafdeling, og nu skulle der gøres noget ved det? Og ved først givne lejlighed, hvad er det så, Venstre og Søren Pind gør? Lukker yderligere plejehjem, så andre københavnere får endnu vanskeligere forhold end Søren Pinds bedstefar. Hvad er det for noget? Er det i overensstemmelse med, hvad man sagde i sin budgettale? Jeg mener det ikke.

Så vil jeg godt bede Det Radikale Venstre forholde sig til, hvad de har forsøgt at sige til befolkningen om velfærdsgaranti. Skal der ikke være en velfærdsgaranti for de ældre for at komme på plejehjem? Er det ikke det, som Marianne Jelved har sagt, at det vil være ondt, ondt, ondt, hvis ikke den velfærdsgaranti var der?

Hvis ikke vi kan få at vide fra ØMU-partierne, jupartierne i aften, at der er sådan nogle velfærdsgarantier, så vil jeg i hvert fald opfordre til, at man fortæller ikke alene i København, men over hele landet, at det simpelt hen er løgn og fup osv. fra ØMU-partierne. Der er ikke nogen velfærdsgaranti. Det første, der sker ifølge ØMU-politikken, er, at man lukker plejehjemmene, at de ældre ikke kan komme på plejehjem.

Det synes jeg, man skal fortælle ikke alene den københavnske befolkning, men hele Danmark, så de ved det præcis forud, når de skal gå til afstemning den 28. september. Så skal de nemlig stemme nej for at forhindre, at der kommer yderligere den slags forringelsespolitik, som De Radikale og Venstre og De Konservative og CD og ikke mindst Socialdemokratiet fører an i.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger
Mødet 21. september 2000

Grete Henius (C): Nu ved jeg ikke, om det er hørelsen eller forståelsen, der er noget i vejen med hos Peter Skaarup. Hvis ikke det var fordi jeg vidste, at der var lang ventetid på konsultationer på Høreklinikken på Bispebjerg Hospital, så ville jeg foreslå, at Peter Skaarup aflagde den et besøg. Så kan vi få udelukket den af de to faktorer, som er skyld i, at Peter Skaarup ikke opfattede, hvad det var jeg sagde. Det er selvfølgelig straks værre, hvis det ikke er hørelsen, det er galt med.

Jeg sagde udtrykkeligt, at når vi nu mente, at Store Tuborghjemmet var et af de plejehjem, som måtte stå for tur til en lukning, så var det fordi det var stærkt påkrævet at få en gennemgribende istandsættelse af Store Tuborghjemmet. I øvrigt ligger der jo et andet plejehjem dør om dør, nemlig Norgesminde. Men Store Tuborghjemmet kræver millioner i istandsættelse, og der er flere tomme pladser på Store Tuborghjemmet allerede nu. Så derfor er det, vi har ment, at nu måtte det så være rimeligt, at det var Store Tuborghjemmet, der var med i lukkevoten.

Jeg håber, at jeg ikke behøver at høre Peter Skaarup tale mere om Store Tuborghjemmet heroppefra.

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Så går vi til 3. runde.

Peter Skaarup (O): Det, der undrer mig i det politiske arbejde herinde, er, hvordan man, nu holder vi Margrethehjemmet ude fra det her, i avisen kan læse, at Det Konservative Folkeparti nu har vundet en stor sejr, og man fortæller vælgerne, hvor vigtigt og godt det nu er, at Store Tuborghjemmet bliver bevaret. Og så lukker man alligevel det hjem nu. Hvordan kan jeg deltage i møder på plejehjem, hvor De Konservatives repræsentanter siger: Hvor er det dog vigtigt, at vi bevarer de her plejehjem – og her taler jeg om Borgervænget på Østerbro – og så lukker man alligevel de plejehjem kort tid efter?

Jeg forstår det ikke, og jeg tror, der er mange mennesker, der stiller sig uforstående over for, hvordan politikere herinde fra Borgerrepræsentationen kan udtale sig i øst og vest og fortælle, hvor dygtige og gode og troværdige de nu er, at nu har vi reddet det plejehjem, eller nu vil vi i hvert fald ikke lukke det her plejehjem, fordi det er jo et rigtig godt plejehjem, der tiltrækker ældre, som mange er interesserede i at sende deres ældre mennesker til, deres forældre til. Hvordan kan man med troværdighed i behold så bagefter lukke sådanne plejehjem?

Det er det, jeg ikke forstår, og det er det, jeg ikke rigtig kan få svar på. Hvorfor er det så, at der er plejehjem, Store Tuborghjemmet, der har tomme pladser? Svaret er meget enkelt: Hvis man er udsat for sådan en slags russisk roulette, hvor man får at vide hele tiden, nu skal I lukkes, nu skal I lukkes, så er det jo klart, at man føler sig presset og ikke får måske fuldt besat på sådan et plejehjem, fordi der jo selvfølgelig er børn, hvis forældre kan være meget utrygge ved at komme på et plejehjem, som hele tiden bliver udsat for lukningstrusler.

Når De Konservative siger, at det er så vigtigt at bevare et sådant plejehjem, og man alligevel hele tiden rumler med trusler, det kommer til at fremgå i plejeboligplaner, at man vil lukke sådanne plejehjem, så har man altså et troværdighedsproblem. Det kan godt være, Grete Henius ikke kan lide at høre det, men man har et troværdighedsproblem. Man har også et troværdighedsproblem, når man går ud og slår på stortromme for, at man vil bevare Kommunehospitalet, og så går man alligevel hen og laver budgetforlig, der indebærer, at Kommunehospitalet lukkes.

På et eller andet tidspunkt må der altså slås en streg i forhold til sådanne forhold, og det er derfor jeg stiller mig herop på talerstolen i dag og siger det her, det er ikke for sjovs skyld, det er faktisk dødalvorligt, at man er utroværdig i politik, når man udsteder den slags løfter,

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger
Mødet 21. september 2000

vinder den slags slag, og så er man fuldstændig ligeglad bagefter og lukker de samme plejehjem, de samme hospitaler, som man har lovet at bevare. Jeg får ikke noget svar på hvorfor ... (Grete Henius: Jeg står jo her og venter). O.k., men så lad os høre svaret.

Grete Henius (C): Jeg trækker mit forslag om, at Peter Skaarup besøger Høreklinikken. Det er forståelsen, det er galt med. Jamen nu må jeg bede Peter Skaarup om at lære det udenad, thi forstå det kan han jo altså ikke.

Vi har nu erfaret, at Store Tuborghjemmet kræver millioner af kroner til istandsættelse. Vi har nu erfaret, at Store Tuborghjemmet er i så dårlig vedligeholdelsesstand, at det næsten ikke vil være forsvarligt at sætte det i stand. Vi ved, at de plejehjem, der bygges nu, og som jeg netop før sagde, jeg havde været til indvielse af, har store badeværelser og eget badeværelse til hvert værelse, og vi ved, at man på Store Tuborghjemmet skal ud af døren og hen ad gangen og ind ad en ny dør og dele toilet med andre.

Det skulle man også dengang, det er rigtigt, men nu er der altså nogle plejehjem, der er af en beskaffenhed, så man ikke længere behøver at gå ud af sin dør, hen ad gangen og ind ad en anden dør og dele toilet med en hel masse andre mennesker på samme gang. Hvis Peter Skaarup synes, at gamle mennesker ikke fortjener bedre, så er det selvfølgelig en anden sag, men De Konservative synes, at gamle mennesker såvel som alle andre borgere i Danmark fortjener en ordentlig bolig med eget toilet og brusebad.

Så der må jeg opgive. Det korstog kan jeg åbenbart ikke føre med Peter Skaarup og hans manglende forståelse. Men som sagt, jeg kommer ikke op mere og forklarer det. Peter Skaarup må lære det udenad.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (O): Alle de ting, som Grete Henius sagde, der var galt med Store Tuborghjemmet, har både de ansatte, de pårørende, de, der har boet på det plejehjem, hele tiden været opmærksom på. Det kan godt være, at de ikke har alle forkromede faciliteter i orden herude. Alligevel har de kæmpet en kamp igennem år for at overleve, og nu kommer Grete Henius, som skulle have været redningsmanden dengang, alligevel og siger, næh, men nu skal I alligevel lukkes.

Alle de oplysninger, som blev fremført heroppefra, har vi kendt hele tiden. Vi har hele tiden vidst, at faciliteterne ikke var et hundrede procent i orden, men de har måske været 95 pct. i orden. Derfor har man både blandt pårørende og blandt dem, der har boet der, været indstillet på, at det skulle være, som det var. Og man har været glad for at bo der, det er et herligt, flot sted. Jeg ved ikke, om I har været derude, men det er et utrolig flot sted. Alle har været tilfredse med at bo der, og derfor er det, det undrer mig, at De Konservative, der går ind for at bevare, det ligger i ordet konservativ, nedlægger.

(Kort bemærkning).

Martin Geertsen (V): Jeg ved, at Peter Skaarup er imod alle de her plejehjemslukninger, og det er fair nok, det er jo synspunkter, man kan indtage, som Peter Skaarup indtager på linje med en Marlene Krogh, som i øvrigt stadig væk ikke har anvist, hvor finansieringen skal komme fra, men det er så en helt anden snak.

Peter Skaarup er imod plejehjemslukninger, det er sådan set fint nok. Men kunne Peter Skaarup prøve at, ja, jeg ved, det er svært, men kunne Peter Skaarup prøve at sætte sig i situationen, hvor han nu, hvis han nu var med i et budgetforlig, hvor det her var på dagsordenen, syntes Peter Skaarup så ikke, at det ville være det smarteste, det bedste, også for ældrebefolk-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger
Mødet 21. september 2000

ningen i København og ikke mindst for plejeboligmassen som sådan, at man startede i den interiørmæssigt ringeste afdeling med at lukke?

Fordi jeg er sådan set enig med Peter Skaarup i, at stort set uanset hvilket plejehjem man indfinder sig på i Københavns Kommune, så vil man finde nogle hyggelige og rare ældre, man vil finde et drønhamrende engageret personale, og man vil i det hele taget finde en god og en rigtig stemning. Det er jeg sådan set enig med Peter Skaarup i. Men hvis nu Peter Skaarup kunne sætte sig ind i den situation, at man var nødt til det af forskellige årsager, som vi så ikke bliver nødt til at diskutere, og som vi ikke behøver at diskutere, er det så ikke smartest at starte i den interiørmæssigt ringeste del, altså med de ringeste plejehjem, og lukke dem først?

Så vil jeg afslutningsvis sige, at det er interessant at høre Dansk Folkepartis leder i København tale om troværdighed. Altså det er nemt at tale om manglende troværdighed hos politikere, hvis man aldrig nogen sinde selv har prøvet at engagere sig så dybt i politik, at man må gå ind og bøje af, at man må gå ind og lave forlig. Det er altid nemt at skyde på politikere, som går ind og tager et ansvar, at de ikke er troværdige, vel stort set lige så nemt som faktisk overhovedet ikke at have noget reelt ønske om at komme ind i nogen som helst form for politisk forlig, fordi det sjoveste er at stå ude på sidelinjen og råbe og skrike ad dem, som rent faktisk tør tage et politisk ansvar.

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Så vil jeg sige til Martin Geertsen, at når man beder om en kort bemærkning, så skal det være en kort bemærkning. Ellers skal man bibeholde sin nederste plads på talerlisten.

(Kort bemærkning).

Grete Henius (C): Jeg lovede Peter Skaarup ikke at komme herop mere, men altså den mand frister mig over evne ... (*Afbrydelser*). Jamen altså tingenes tilstand ændrer sig jo. Det er muligt, de ikke gør det i det parti, Peter Skaarup tilhører, men det gør de altså alle andre steder.

Nede ved Himmelev, i nærheden af Roskilde, har man en meget stor stendysse. Den boede folk i i stenalderen. Den synes jeg, Peter Skaarup skulle tage ned og se på. Sådan boede man dengang.

Så boede man 4 mennesker i De Gamles By, så boede man 2, så boede man 1. Vi bor bedre og bedre, og vi har kunnet se, at Store Tuborghjemmet hører til de mindst moderne. Og også af hensyn til personalet, som skal pleje og passe og bære og løfte og hjælpe på toilet og i bad, er det nødvendigt, at der er nogle faciliteter, så vi ikke ender med at få en personalestab, som skal på plejehjem på grund af for tidlig nedslidning.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (O): Det, jeg lige ville sige til Grete Henius og også Martin Geertsen, er, at man siger, at nedslidningen af de her plejehjem har været så voldsom, at det plejehjem, Store Tuborghjemmet, nu er det plejehjem, der er i dårligst forfatning.

Så er mit spørgsmål: Var det ikke også i relativt dårlig eller måske endda dårligste forfatning dengang, og var det ikke derfor forvaltningen dengang indstillede, og Socialdemokratiet indstillede, at det var et af de plejehjem, der skulle lukkes? Jo, det var det. Det har hele tiden været et af de plejehjem, hvor man sagde, at alle faciliteter var ikke nødvendigvis ethundrede procent i orden. Men dengang gik Venstre og Konservative og De Radikale og CD ud og sagde: Vi har vundet en stor sejr, vi fik bevaret det plejehjem.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger
Mødet 21. september 2000

Hvordan skal de plejehjemsbeboere føle det nu, når man dengang sagde, at nu fik man bevaret det plejehjem, og så går man ud og lukker det alligevel med nøjagtig de samme realiteter inde på livet? Det er det, jeg ikke forstår, og det er det, jeg ikke får noget svar på.

Lars Hutter (L): Jeg synes, at Martin Geertsen og andre skal gå ud og spørge den københavnske befolkning, om det er politisk ansvarligt at ødelægge livsmulighederne og livskvaliteten for de allersvageste i København, de svage ældre, som har brug for at komme på plejehjem. Ligeledes forventer jeg stadig væk svar fra borgmester Peter Martinussen på, om det politiske mod er karakteriseret ved, at man træder på de allersvageste i vores samfund.

Jeg er ikke et sekund i tvivl om, at alle de ældre vil give sådan en som mig ret i, at det dog er det politisk mest uansvarlige, man har set til dags dato. Det var jo også det, som borgmester Søren Pind, Martin Geertsens borgmester fra Venstre, sagde i sin budgettale, at det var da politisk fuldstændig uansvarligt at gøre den slags ting.

Så skal jeg i øvrigt oplyse, hvis ikke det er gået op for Grete Henius, at det plejehjem, der ligger i nærheden af Store Tuborghjemmet, Norges Minde, har adskillige måneders ventetid. Der er i øvrigt, bortset fra de lukningstruede plejehjem, ikke nogen som helst ledige plejehjemspladser nogen som helst steder i København. Og ventelisterne vokser og vokser og vokser.

Hvis man endelig var politisk ansvarlig, hvorfor tog man så ikke hensyn til, at det behov, som man åbenbart har bildt sig ind af økonomiske grunde der er for at få lukket plejehjem, er betragteligt anderledes? Og hvis endelig man var politisk ansvarlig i de pågældende partier – det mener jeg rent faktisk ikke de er, men hvis de nu var – så burde man sige: Vi lukker ikke plejehjem, før vi har opfyldt og virkelig ser, at der ikke er behov i den retning. Og så gør man i øvrigt det, at man ombygger, så man får den kvalitet, som man åbenbart synes er nødvendig. Alt andet vil være politisk uansvarligt.

Men altså all right, det giver jo os andre mulighed for at få ændret flertallet herinde i det kommende år. Vi skal gøre alt, hvad vi overhovedet kan, fordi jeg tror nu nok, at den københavnske befolkning helst ser, at det er politikere i Borgerrepræsentationen, der har et politisk ansvar, som tør tage det, og som ikke mindst tør slås for den plejegaranti, som jeg har forespurgt Det Radikale Venstre, om de vil være med til at give en garanti for, at når der er behov for det, så kommer man på plejehjem, og når der er behov for det, så er der en tilstrækkelig hjemmehjælp.

Vi vil under ingen omstændigheder spekulere i det, som jupartierne, ØMU-partierne, farer rundt med i øjeblikket, og får ødelagt den offentlige sektor af hensyn til at tilpasse sig magtelisten nede i Bruxelles. Vi er ansvarlige over for københavnere og over for den danske befolkning, og jeg kan godt garantere jer for, at det nej, der kommer den 28. september, vil være med til at få ryddet stolene herinde et år efter, så der kommer et anderledes flertal, der går ind for velfærd også i København.

Bente Møller (Ø): Jeg skal nok lade være med at blande EU ind i det, selv om jeg vil sige, det er svært at bevare pessimismen for tiden.

Men sådan for at prøve at løse lidt op for den her dialog, eller hvad man skal kalde det, mellem Peter Skaarup og Grete Henius, så vil jeg sige, at for én gangs skyld er jeg lidt enig med Peter Skaarup, fordi Store Tuborghjemmet har i mange, mange år været i en ganske græsselig situation interiørmæssigt. Det har været et plejehjem, som vi også i Enhedslisten kæmpede for at bevare, da man ville lukke det, men hvor vi også sagde, at når det var dertil,

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger
Mødet 21. september 2000

hvor man skulle til at lukke, så var det et af dem, man skulle lukke, altså når vi kunne se et overskud af pladser, fordi det kunne ikke bygges om, og det kunne ikke blive tidssvarende.

Hvis nu fru Grete Henius havde fulgt den logik, hun står og kommer med heroppe, så ville Store Tuborghjemmet være blevet lukket både før Borgervænget eller Granbo f.eks. eller Eremia ude i Vanløse. For forligspartierne bag plejehjemslukningerne har, før de nu træffer beslutningen om Store Tuborghjemmet, truffet lukningsbeslutninger om plejehjem i væsentlig bedre stand.

A. Benhaddou (D): Jeg vil bare heroppe fra talerstolen meget kort sige, at CD er med i den her aftale og støtter den.

Så vil jeg lige kommentere, at Peter Skaarup heroppefra gang på gang gentager spørgsmålet om, hvorfor de partier, der egentlig bakkede op om bevarelsen af Store Tuborghjemmet, i dag er med til at tage en beslutning, der betyder, at det her plejehjem lukker.

Kendsgerningen er meget simpel: Situationen er helt anderledes end for 2 år siden. På det tidspunkt, for 2 år siden, var vi simpelt hen usikre på, om statistikkerne holdt. Kendsgerningen er den, at der er sket et reelt fald i antallet af ældre. Det er en simpel kendsgerning, det behøver man ikke engang at få en statistik for. Det er simpelt hen sket.

Når det så sker, og vi så har den her plejeboligplan foran os og skal til at lukke plejeboliger, ja så må vi forligspartier prioritere. Der kunne vi jo sagtens se, at for det første er Store Tuborghjemmet ved at forfalde, det skal renoveres. Det er det ene.

Det andet var, at Store Tuborghjemmet var et af de få plejehjem blandt dem, som var på listen over dem, der skulle lukkes, som egentlig havde en lavere belægningsprocent. Det vil sige, at man var sådan set åndeligt forberedt i Store Tuborghjemmet på, at det her plejehjem nok skulle lukkes. Det kan godt være, at det hang sammen med, at vi allerede havde det oppe for 2 år siden, det skal jeg ikke udelukke. Men én ting er sikker: Det er nemmere at lukke sådan et plejehjem, der er åndeligt forberedt, end et plejehjem, der ikke er åndeligt forberedt. Det må man jo nok se i øjnene.

Så vil jeg sige, at når jeg gør det her og stemmer for lukningen af de her plejehjem, så er det simpelt hen ud fra spørgsmålet om et økonomisk ansvar. For er der noget, vi vil, så vil vi alle sammen bevare alle de plejehjemspladser, vi ønsker. Men når realiteten taler for, at der sker et fald i antallet af ældre i København, så kan vi ikke se andet i øjnene, end at vi må vælge, og så må vi prioritere, og desværre ryger Store Tuborghjemmet. Andet er der ikke at sige til det.

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Kort bemærkning til Peter Skaarup. Jeg håber, det er den sidste korte bemærkning, for Peter Skaarup har haft 4 korte bemærkninger nu.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (O): Jeg gik bare lige herop, fordi lad os lige prøve at se illustrationen af, hvor godt det er at være forligsparti. Lad os lige prøve at se på det.

Forligspartierne, Venstre og Konservative, De Radikale og CD, redder et plejehjem, Store Tuborghjemmet. Ih, hvor er det godt, store avisoverskrifter: Vi har reddet et plejehjem, stem på os.

Så kommer Benhaddou herop på talerstolen og siger, at dengang var der allerede tvivl om, at det nok skulle lukkes, og siden er det bare forfaldet, og nu skal det lukkes. Men er det et ansvarligt forligsparti, der går ud og siger: Nu redder vi et plejehjem, stem på os – og så bare lader det forfalde? Burde man ikke som forligsparti så gå ind og sige, o.k., så må vi prøve

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger
Mødet 21. september 2000

at renovere nogle af de ting, for ellers så bliver det bare lukket om et år eller to igen. Der er ingen ansvarlighed i det forligsparti her, nul ansvarlighed.

Det, der var forfaldent dengang, skal bare have lov til at forfalde fortsat, og så kan man lukke det. Hvor er ansvarligheden? Det er jo håbløst med sådan nogle forligspartier.

(Kort bemærkning).

Grete Henius (C): Jeg vil lige sige, det er nok mest til Bente Møller. Det er jo ikke kun alderen og vedligeholdelsestilstanden, der er inde i billedet. Det er jo også et spørgsmål om, hvor mange plejehjem man i forvejen har i den bydel.

Hvis vi tager Østerbro, hvor jo Store Tuborghjemmet lå, så har man altså det helt nye Kærbo i Vordingborggade, man har Norges Minde på Strandvejen ved siden af Store Tuborghjemmet. Man har Fælledgården på Jagtvej, Kildevæld Sogns Plejehjem, Gammel Kloster og Ryholtgård. Det er alle sammen plejehjem, som ikke er udtaget til nedlæggelse, og det er plejehjem, som er i væsentlig bedre stand end Store Tuborghjemmet.

Som det også blev sagt heroppefra af Benhaddou: Man har altså nu nogle mere konkrete tal på, hvad der vil være behov for i den kommende tid.

(Kort bemærkning).

A. Benhaddou (D): Peter Skaarup efterlyste ansvarlighed. Ja, men nu har fru Grete Henius været heroppe og fortælle den kendsgerning, at godt nok er vi forligspartier glade for vores forlig, men vi kan stadig væk ikke være herre over, hvor mange der dør i København, det kan vi stadig væk ikke. Derfor kan man ikke heroppefra regne med, at en statistik holder 2 år frem.

I dag skriver vi år 2000. Der viser tallene klart, at der er sket et fald. Vi ønsker ikke, at der skal dø flere københavnere, men kendsgerningen er den, at der er døde flere københavnere, end der er blevet født. Derfor er det klart, at man må gå ind og sige: Hvad skal man så gøre?

Københavns Kommunes situation er den, at vi opprioriterer skoleområdet, vi opprioriterer børnepasningsområdet, og så er det, at antallet af ældre er faldende, og så må man gå ind og tage et politisk-økonomisk ansvar og sige, så skal der ske omlægninger på dette område. Det er der tid til nu, det er netop på det her tidspunkt, der er tid til at omlægge de ældre, forfaldne ældreboliger. Det er nu, hvor der er ved at ske et fald i antallet af ældre. Det kan man ikke gøre lige pludselig om nogle år, når der sker en stigning i antallet af ældre.

Det er netop derfor vi ikke har indgået den endelige aftale om nedlæggelse af 850 pladser. Det er netop fordi vi stadig ikke er sikre på statistikkerne. Der er for nylig kommet en statistik, der måske peger hen imod en stigning i antallet af ældre i den ældste gruppe. Jamen så må vi gå ind og tage nogle politiske forholdsregler. Men sådan som situationen er, så passer det med antallet af nedlagte plejehjemspladser i forhold til faldet i antallet af ældre i København.

(Kort bemærkning).

Lars Hutter (L): Jeg må sandelig sige, at nu kommer der virkelig ord på, hvad det er for en skandale, man er i gang med at foretage sig.

Som man lige hørte her, nu indrømmer forligspartierne, at man udmærket godt ved, at den såkaldte demografimodel ikke holder, og så vil man bare justere på det igen. Vi er på vej ud i at opleve den samme skandale som i øvrigt nogle af de samme partier, da de lukkede

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger
Mødet 21. september 2000

skoler, og så pludselig stod man og manglede skoler, til trods for at man ud fra statistikkerne godt kunne se, at det ville gå i den retning.

Så vil jeg sige til Grete Henius, at Grete Henius nævner 6 plejehjem, der skal dække Østerbros befolkning, en befolkning, som i øvrigt vil vokse ældremæssigt meget mere end i nogen andre bydele. Er Grete Henius klar over, hvor stor en befolkning der er på Østerbro, Indre Østerbro og Ydre Østerbro tilsammen? Der er næsten 90.000 indbyggere og så 6 plejehjem. Derfor er det jo ikke spor underligt, at der er månedlange ventelister til en lang række af de plejehjem, månedlange, det ved Grete Henius godt. Der venter i øjeblikket på plejehjem mere end 400 af dem, der allernådigst får lov til at blive sat på venteliste til plejehjem. Som Grete Henius udmærket godt ved, så er det næsten op på 100, der ligger og venter på hospitalerne, og som er med til at skabe overbelægning.

Det her er en skandale, ikke mindst det, der sker over for de ældre, men også for den kynisme, at man prøver at bilde ind, at så lukker man plejehjem, og så tror man, man kan tage dem op af mælposen om sådan 2-3 år, når man konstaterer, at der er blevet lavet en regnefejl.

Så kunne jeg godt tænke mig at spørge forligspartierne: Hvorfor tror man, at der har været det kæmpeunderskud inden for sundheds- og omsorgsforvaltningen? Det er da bl.a. på grund af, at man har været nødt til alligevel at give efter, at de, der havde så stort et behov for at komme på plejehjem, kom på plejehjem.

Det her er en af de største politiske skandaler, og det skal ikke glemmes hverken den 28. september eller når vi skal stemme til Borgerrepræsentationen om et år.

Louise Frevert (O): Nu har Dansk Folkepartis ordfører på dette område fået mundkurv på, så jeg vil på partiets vegne lige helt diskret spørge Adberrahman Benhaddou, ordføreren for CD, hvordan det kan være. Adberrahman Benhaddou står nu og klandrer forvaltningens prognoser og påstår rent faktisk, at de prognoser, som sundheds- og omsorgsforvaltningen er fremkommet med i de senere par år, ikke duer. Det er lige præcis det, ordføreren på området er kommet og sagt.

Og så vil jeg gerne have at vide, hvordan man som ansvarligt forligsparti kan stå heroppe med koldt blod og påstå, at der ikke er nødvendighed i at bevare plejehjemmene. Nu har vi fået at vide af Lars Hutters, at der alene på hospitalerne ligger 100 og venter, men der er så sandelig også 400 andre ældre, der venter på plejehjemspladser.

Jeg synes, det er en stor, stor skandale, og der er kommet nogle rigtig gode indrømmelser her, som jeg er helt sikker på, at vælgerne ikke på noget som helst tidspunkt vil glemme.

(Kort bemærkning).

A. Benhaddou (D): Jeg har ikke sagt, at statistikkerne var helt forkerte. Jeg sagde, at man aldrig kan stole på, at de holder. Og det har jeg også sagt heroppefra, hvis man gad gøre sig den ulejlighed at læse min budgettale.

Derfor kan man godt bruge statistikkerne, men man skal gøre det med påpasselighed. Netop derfor kan jeg gå med til lukning af de her plejehjemspladser, netop fordi noget af det, statistikkerne har vist, passede. Det er en realitet, at der er sket et fald i antallet af ældre, det er en kendsgerning.

Er det ikke en kendsgerning, så vil jeg gerne have det op herfra, både hr. Peter Skaarup og fru Louise Frevert, I må gerne komme heroppefra og fortælle mig, hvis der er sket en stigning i antallet af ældre i København de sidste 2 år. Det vil jeg gerne have et tal på, fordi det er nemlig en kendsgerning, at det ikke passer.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger
Mødet 21. september 2000

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Så er der ikke flere, der har bedt om ordet, og forhandlingerne er afsluttet. Vi har fået en anmodning om delt afstemning og om navneopråb. Jeg skal sige, at vi efterkommer begæringen om navneopråb, fordi det er begæret af 6 medlemmer, og det må man gerne i henhold til forretningsordenens § 10, stk. 1, 2. pkt.

I henhold til Forretningsordenens § 10, stk. 1, 2. pkt., begærede Bente Møller, Per Bregengaard, Jens Kjær Christensen, Mikkel Warming, Marie Jeppesen og Morten Kabel (alle Ø) afstemning ved navneopråb.

Endvidere forlangte Peter Skaarup (O) delt afstemning.

Vedrørende lukning af St. Tuborghjemmet:

Forslaget blev godkendt med 26 stemmer imod 21.

For stemte: Leslie Arentoft (V), Jette Bergenholz Bautrup (A), Abderrahman Ben Hadou (D), Winnie Berndtson (A), Lars Engberg (A), Martin Geertsen (V), H. Thustrup Hansen (C), Mona Heiberg (A), Grete Henius (C), Ole Hentzen (C), Karen A. Hækkerup (A), Lars Rimfalk Jensen (B), Wallait Khan (V), Peter Martinussen (A), Hanne Nielsen (A), Johannes Nymark (A), Bo Hindkjær Pedersen (V), Vagn Hindkjær Pedersen (V), Tine Peters (V), Søren Pind (V), Finn Rudaizky (A), Manja Sand (A), Helle Sjelle (C), Karin Storgaard (A), Erik Vinding (A) og Taner Yilmaz (A).

Imod stemte: Per Bregengaard (Ø), Jens Kjær Christensen (Ø), Rikke Fog – Møller (Ø), Louise Frevert (O), Martin Günter (F), Preben Møller Hansen (P), Hellen Hedemann (F), Lars Hutters (L), Kaja Jacobsen (F), Marie Jeppesen (Ø), Jens Johansen (F), Morten Kabell (Ø), Bo Asmus Kjeldgaard (F), Marlene Krogh (F), Bente Møller (Ø), Poul Nielsen (O), Birthe Nødgaard (O), Aage Pedersen (O), Peter Skaarup (O), Mikkel Warming (Ø) og Charlotte Wieth – Klitgaard (F).

Vedrørende lukning af Margrethehjemmet:

Forslaget blev godkendt med 26 stemmer imod 21.

For stemte: Leslie Arentoft (V), Jette Bergenholz Bautrup (A), Abderrahman Ben Hadou (D), Winnie Berndtson (A), Lars Engberg (A), Martin Geertsen (V), H. Thustrup Hansen (C), Mona Heiberg (A), Grete Henius (C), Ole Hentzen (C), Karen A. Hækkerup (A), Lars Rimfalk Jensen (B), Wallait Khan (V), Peter Martinussen (A), Hanne Nielsen (A), Johannes Nymark (A), Bo Hindkjær Pedersen (V), Vagn Hindkjær Pedersen (V), Tine Peters (V), Søren Pind (V), Finn Rudaizky (A), Manja Sand (A), Helle Sjelle (C), Karin Storgaard (A), Erik Vinding (A) og Taner Yilmaz (A).

Imod stemte: Per Bregengaard (Ø), Jens Kjær Christensen (Ø), Rikke Fog – Møller (Ø), Louise Frevert (O), Martin Günter (F), Preben Møller Hansen (P), Hellen Hedemann (F), Lars Hutters (L), Kaja Jacobsen (F), Marie Jeppesen (Ø), Jens Johansen (F), Morten Kabell (Ø), Bo Asmus Kjeldgaard (F), Marlene Krogh (F), Bente Møller (Ø), Poul Nielsen (O), Birthe Nødgaard (O), Aage Pedersen (O), Peter Skaarup (O), Mikkel Warming (Ø) og Charlotte Wieth – Klitgaard (F).

Peter Skaarup (O) ønskede i henhold til Forretningsordenens § 14, stk. 2, Dansk Folkepartis protokolbemærkning fra sagens behandling i Sundheds- og Omsorgsudvalget videreført. Den var sålydende: "Dansk Folkeparti tager afstand fra lukningen af yderligere to plejehjem i Københavns Kommune.

Flere gange er de to plejehjem – Store Tuborghjemmet på Østerbro og Margrethehjemmet i Valby – blevet truet med lukning.

Det har derfor nærmest været som en slags russisk roulette at få dagen og vejen til at gå de seneste år for disse plejehjem, men med redningen i flere omgange har man på plejehjemmene alligevel haft en fornemmelse af, at man da i hvert fald ikke blev lukket.

Det kan ikke være rigtigt, at der nedlægges plejehjem og igen rammes de svageste hermed.

Dansk Folkeparti kan ikke tilslutte sig forudsigelserne om, at der ikke er behov for disse plejehjem. Der er stadig mange, der ligger på hospitalerne og venter på en plejehjemsplads, mange der i det hele taget venter på en plejehjemsplads og mange, der slet ikke kan blive visiteret til at komme på venteliste til en plejehjemsplads.

Med den baggrund må Dansk Folkeparti afvise nærværende forslag og på det kraftigste advare mod konsekvenserne af at gennemføre det.”

Endvidere ønskede Peter Skaarup (O) og Lars Hutter (L) i henhold til samme bestemmelse i Forretningsordenen følgende bemærkning tilført beslutningsprotokollen: ”SOL og Dansk Folkeparti er stærkt imod yderligere plejehjemslukninger, idet det er udtryk for

- Københavns Kommunes svigt overfor ældrebefolkningen,
- medfører længere ventelister til plejehjem,
- skaber hindringer for at mange svage ældre kommer på plejehjem,
- tager ikke hensyn til behovet for plejehjem i ældrebefolkningen
- er et udtryk for afviklingen af velfærdssamfundet i overensstemmelse med ØMU – politikken.

Det er ondt, ondt, ondt overfor de ældre.”

5) BR 365/2000. Overtagelse af to grunde

Indstilling om, at Københavns Kommune overtager to grunde, beliggende Olfert Fischers Gade 40/Gammel Vagt 5 og Gammel Vagt 7, 1312 København K.
(Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget)

Indstillingen blev godkendt.

6) BR 391/2000. Udvidelse af mulighederne for beboerlicens til parkering

Indstilling om, at husstande i Indre By og brokvartererne kan erhverve beboerlicenser svarende til det af husstanden antal ejede biler - dog begrænset til antallet af beboere over 18 år med kørekort.

(Bygge- og Teknikudvalget)

Tine Peters (V): Jeg havde sådan set tænkt mig at vente med at sige noget, indtil jeg havde hørt SF's Jens Johansen på dette område, eftersom han jo har taget forbehold.

Det er jo ellers et forslag, der er stillet af Venstre, og vi er meget, meget glade for på denne måde at kunne lempe. Jeg synes også, at vi skal fare lidt med lempe over for hele det her

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger
Mødet 21. september 2000

forsøg, som har vist sig at være alt for restriktivt. Det blev sat i gang 30. juni 2000, og der har allerede været et stærkt flertal, hvilket vi kun kan glæde os over, som er villigt til at gå ind og regulere på det her. Men selve oplægget, som i sin tid blev vedtaget, er simpelt hen for stramt.

Men jeg regnede med, at Jens Johansen gerne ville sige noget heroppefra, og jeg synes bare, at hvis han ikke ville ... (*Afbrydelse*). Jamen det har jeg jo. Jeg kan godt stå og trække tiden lidt heroppe, men vi synes, det er et ganske udmærket forslag ... nej, jeg tror, jeg vil vente.

Jens Johansen (F): Jeg tror, det blev sagt meget tydeligt i vores budgetordførertale, at når man ser på København sådan lidt fra oven, så ser man stort set kun biler, og vi gider faktisk ikke se flere biler.

Vi har det sådan, at vi synes, det her forslag er en glidebane. Det er en glidebane i forkert retning, nemlig at vi nu opfordrer enhver københavnere til at anskaffe sig sin egen bil, og samtidig garanterer vi, at de kan have bilerne parkeret på gaderne, ved at tildele beboerlicenser til hver eneste beboer i en bolig over 18 år med kørekort. Det synes jeg er noget skidt.

Vi har faktisk en holdning til det her. Vi synes, det er noget skidt, at man skal have 3, 4, 5 biler pr. husstand. Og derfor, for at være imødekommende over for Venstres intention om, at har man mere end én bil, jamen så kunne det da være, at der kan gives højst 2 beboerlicenser pr. bolig, så vil vi stille det som ændringsforslag. Jeg har det her.

Overborgmesteren (Jens Kramer Mikkelsen): Det vil vi prøve at dechiffrere.

Louise Frevert (O): Det skal jo ikke være nogen hemmelighed, at Dansk Folkeparti har været modstandere af denne licensordning fra begyndelsen. Vi synes, den simpelt hen på det nærmeste er psykisk nedbrydende for bilisterne, det er ikke særlig godt.

Vi er altså ikke de eneste, der har en holdning, som SF påstår har en politik med hensyn til biler. Det har vi sandelig også i Dansk Folkeparti. Vi elsker biler, vi er vilde med biler, vi vil gerne have flere biler.

Så én ting er i hvert fald helt sikker, at når det nu ikke kan blive anderledes, så støtter vi selvfølgelig forslaget. Det må være en fuldstændig privat sag, hvor mange biler der er i en husstand, hvis folk har råd til det. Om de så vil have 10 biler og 3 busser, så er det en privat sag, hvor meget man vil investere i, så jeg synes, det er et dårligt argument fra SF's side at sige, at man har en holdning på grund af det. Det må være en privat sag, hvad ens økonomi kan byde en.

Men det er en dårlig sag, vil jeg nok sige, og vi havde jo gerne set, at denne her licensordning aldrig nogen sinde var blevet etableret. Tine Peters sagde det på en pæn måde, men jeg vil for Dansk Folkeparti sige, at den her ordning vil vi gerne have fjernet, og det kan simpelt hen ikke blive hurtigt nok.

Overborgmesteren (Jens Kramer Mikkelsen): Mikkel Warming – som skulle have haft ordet før Louise Frevert, undskyld.

Mikkel Warming (Ø): Altså når vi i Enhedslisten går ind for det forslag, der ligger, så er det jo fordi det ikke giver flere licenser, men det sparer nogle københavnere for nogle afgifter i forhold til, at de ellers skulle omregistrere deres biler. Det er sådan set det eneste, der ligger i det. Derfor var et enigt Bygge- og Teknikudvalg i juni måned indstillet på, at dette skulle gennemføres.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger
Mødet 21. september 2000

Det handler ikke om, sådan som Louise Frevert, der åbenbart ikke har læst forslaget, tror, at nu kan man have alle de biler, man vil. Det handler om, at i stedet for at skulle omregistrere, så at man deler det ud på de personer med kørekort, der er i en husstand, så kan man få én licens til det antal biler, der er, begrænset til det antal mennesker over 18 år, som har kørekort i husstanden. Det giver ikke flere licenser, og derfor kan vi støtte det, for vi synes, det andet måske var lige bureaukratisk nok.

Ole Hentzen (C): Det er godt, Tine Peters og jeg ser lige godt ud, så tilskuerne måske ikke tager fejl.

Jeg vil gerne sige til dem, der måtte tro på Jens Johansen i denne sag, at det kan man meget sjældent, og i denne sag slet ikke. For det er, som Mikkel Warming siger, et rent og skært pragmatikforhold, nemlig at hvis der er flere i husstanden, der er hjemmeboende og er registreret i husstanden, så var det jo i gamle dage sådan, at faderen ikke måtte stå som ejer af 2 biler, fordi han kunne kun få til den ene. Så skulle man altså til at omregistrere bilen til en af de andre i husstandens navn for at få lov til at have den holdende der. Det har så det her pragmatiske udvalg, og pragmatikken må åbenbart have forladt SF i mellemtiden, eller også er der indtruffet noget andet i sommerperioden hos Jens Johansen, jeg ved det ikke.

Men når Jens Johansen får tænkt sig lidt om, så tror jeg også, at SF kan se, at det her er jo rent galimatias. Eller kan vi vente noget tilsvarende fra Jens Johansen om, at hver husstand ligesom kun må have én indregistreret cykel pr. person, fordi de optager sådan set cykelstativer og alt muligt andet, så man kan jo ikke have, at den samme person egentlig tillader sig måske at have en racercykel og en mountainbike og en almindelig dagligdags cykel og lignende, for det er jo rent griseri, det er overflod, det er misbrug af det offentliges ressourcer, som hedder cykelstativer.

Derfor må vi jo så forvente, at der kommer et tilsvarende initiativ af rent pragmatiske grunde selvfølgelig fra Jens Johansen om, at det skal begrænses, eller også skal de omregistreres på forsikringspolice som værende ejet af hver husstandsbeboer, fordi ellers så er der ingen mening i Jens Johansens forbehold over for dette forslag.

Overborgmesteren (Jens Kramer Mikkelsen): Så går vi til anden runde.

Tine Peters (V): Jeg tror heller ikke, der er nogen mening med det forbehold, som Jens Johansen har taget over for det her forslag.

Det var jo netop Jens Johansen, der stod heroppe og sagde, at man kunne bare anskaffe sig 3-5 biler, hvis man boede 2 voksne og 3 børn på 18 år, som i princippet også er voksne, skal det så være, for at man kan have 5 biler. Så det synes jeg er relativt mange, og det ser vi nok ikke så tit her i København, slet ikke med den arealstørrelse, som vores lejligheder har.

Det at Enhedslisten bakker op omkring det her forslag og at det selv for Enhedslisten bliver for restriktivt, synes jeg er dejligt. Jeg synes især, at jeg har noteret mig lige, at denne her minoritet bliver tilgodeset, og at Enhedslisten ikke grådigt indkræver så mange penge, som det nu kan være, for registreringsafgiften, nu er det godt nok i den store kasse med omregistrering, altså virkelig går ind og kigger på, at det er da et onde for bilisterne, som vi påfører dem her.

Altså jeg synes, det er vigtigt at understrege, at hele det her forsøg blev sat i gang på baggrund af, at man ville straffe pendlerne, straffe pendlerne for at parkere i København. Det er ligesom det, som alle partierne har meldt ud med, at det er den gruppe, vi skal have fat i. Det er ikke de få københavnere, som har bil, den befolkningsgruppe herinde i København, Kø-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger
Mødet 21. september 2000

benhavns borgere, som trods alt anskaffer sig flere biler, og det kan vi se statistikker på. Men det er ikke den gruppe, som nogle havde intentioner om at ramme, men det er nu den gruppe, Jens Johansen og SF går ind og rammer. Nu siger de, nu tager vi alle bilisterne over én kam, nu må man slet ikke have biler.

Jeg synes, det er meget forkert at anskue det på den her måde, og jeg vil helt klart sige, at det bliver svært for SF at forsvare udadtil, at de ikke tillader biler i Københavns Kommune. Det bliver svært at gå ud og sige, at I skærer alle over én kam, det bliver svært at forsvare, at I ikke taler borgerne i Københavns sag, altså de borgere, der har bil i København.

(Kort bemærkning).

Mikkel Warming (Ø): Blot endnu en gang for at understrege, at når vi går ind for det her, så er det, fordi vi ikke ønsker at skabe mere unødigt beskæftigelse i advokatfaget. Vi synes, der er rigeligt med jurister i denne her verden og alt det, de laver.

Pointen er det eksempel med 2 voksne og 3 børn over 18, som alle sammen har kørekort, og så kunne man nu skaffe sig 5 biler til en husstand. Jamen det ville man også kunne i den gamle ordning. Man skal bare bruge de penge, det koster at indregistrere dem for de forskellige mennesker.

Så det hænger ikke sammen, det, SF siger, medmindre, og det er så et nyt forslag, der kun må være maks. 2 biler pr. husstand, som man angiver i sin begrundelse. Hvis det er det, man mener, så er det et helt nyt forslag og har intet med det her at gøre. Det her handler om at undgå unødigt registreringsbureaukrati, og det synes vi altså heller ikke, der er nogen grund til, at man absolut skal have.

Jens Johansen (F): Altså for det første vil jeg sige, at det her er et ændringsforslag til det foreliggende forslag her fra Venstre, at der gives licens til højst 2 biler pr. husstand. Og det vil vi gerne have til afstemning, fordi vi mener faktisk, at vi skal have begrænset antallet af biler, idet vi synes, det er en glidebane, at det sådan skal være muligt at have 5 biler pr. husstand. Det har vi simpelt hen ikke plads til på gaderne. Det er en miljøbelastning ud over alle grænser, og vi synes ikke, at det er en særlig god trafikpolitik, at vi på den måde lader stå til her i København.

I andre kommuner kan man godt finde ud af at have begrænsninger i antallet af biler pr. husstand, som accepteres og parkeringspladser, som udnyttes.

Så vil jeg sige til Ole Hentzen, at han må ikke have været opmærksom. Jeg tog forbehold i Bygge- og Teknikudvalget, og vi har taget forbehold i Økonomiudvalget.

Yderligere en ting. Når Ole Hentzen spørger, om vi så også skal have begrænsninger i adgangen til at parkere cykler, og spørger, om der skal uddeles licenser til cyklister i København, så må jeg sige næh, det har vi ikke nogen intention om. Det kan jeg så forstå, at Ole Hentzen har, så vi skal ind og prøve at lave dispensationer for dem, der gerne vil parkere cykler.

Vi så gerne en del af de parkeringspladser, som nu anvendes af bilerne, omdannet, så de udelukkende kunne anvendes af cykler, på vores gader og veje, men det forudsætter jeg egentlig ikke, at De Konservative vil medvirke til.

Vi har et ændringsforslag, nu har jeg skrevet det lidt pænere, så overborgmesteren forhåbentlig kan læse det, og det er et ændringsforslag til det foreliggende.

Ole Hentzen (C): Til Jens Johansen vil jeg bare endnu en gang sige, at hvis man mener, at man kan komme ind lige her fra højre og stille et helt nyt forslag, som vedrører noget helt

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger
Mødet 21. september 2000

andet end det, det hersens er, så synes jeg, at Jens Johansen skal gøre sit hjemmearbejde noget bedre.

Jeg synes, det er helt legitimt, at SF har en holdning om, at der må være maks. 2 licenser pr. husstand. Det er fuldstændig legitimt, det er et godt politisk mål, når man nu hedder SF. Og hvis man nu ville gøre det for barnevogne og for cykler, så er det sikkert også et fint SF-forslag, eller hvordan de nu ellers kan finde ud af det, indkøb af rugbrød pr. dag, eller hvad de nu ellers har lyst til at lave af begrænsninger af enhver art.

Men det har ikke noget med det her at gøre. Det her er en ændring om registreringen. Jeg ved godt, at overborgmesterkandidaten nu snakker med trafikordføreren, men det kunne være, at overborgmesterkandidaten fra SF ligesom kunne fortælle miljø- og trafikordføreren sådan set substansen i det her, måske lidt jura, så det måske nåede op på et niveau, så resten af Borgerrepræsentationen kunne samtale med Jens Johansen, fordi så bliver det hele meget nemmere.

Mikkel Warming (Ø): Vi har det da sådan i Enhedslisten, vi vil da meget gerne være med til at overveje, om det forslag, SF har, om maks. 2 licenser pr. husstand, er fornuftigt, om det kan lade sig gøre, eller om man vil dispensere i de minimale tilfælde, hvor der er mere end 2 biler pr. husstand, om man alligevel vil dispensere, fordi der er særlige forudsætninger og hist op og kom herved.

Men det forudsætter, og det er altså min opfordring til SF, så træk det dog og stil det i forbindelse med alle de andre ændringsforslag, der skal behandles i Bygge- og Teknikudvalget omkring det her. For det giver ingen mening. Det er et nyt forslag og har intet med det her at gøre.

Jeg synes, at SF's baggrundsgruppe, eller hvem det er, der har påtvunget ordføreren at stille det, skulle tænke sig bare en lille bitte smule om, før man blander tingene alt for meget sammen.

Jens Johansen (F) stillede følgende ændringsforslag: "Der gives licens til højst 2 biler pr. husstand."

Ændringsforslaget blev forkastet med 28 stemmer imod 12.

For stemte: F, O og L.

Imod stemte: A, V, C, B, P og D.

Undlod at stemme: Ø.

Herefter blev indstillingen godkendt med 38 stemmer imod 8.

For stemte: A, V, Ø, O, C, B, P og D.

Imod stemte F og L.

Enhedslistens gruppe ønskede i henhold til Forretningsordenens § 14, stk. 2, følgende bemærkning tilføjet beslutningsprotokollen: "Enhedslisten kunne ikke støtte SF's forslag om max. 2 licenser pr. husstand, idet dette forslag er helt nyt. Forslagets konsekvenser er hverken belyst eller diskuteret, og SF – forslaget har intet at gøre med forslaget om mindre bureaukrati i f. b. med beboerlicenser, som er til behandling."

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger
Mødet 21. september 2000

7) BR 362/2000. Omlægning af Emdrup Torv

Indstilling om, at der gives kapitalbevilling på 8,6 mill. kr. på konto 2.22.3 til omdannelse af den nuværende nedslidte trafikplads på Emdrup Torv til et tidssvarende busterminal og opholdstorv, at der gives en indtægtsbevilling på 3,2 mill. kr. på konto 2.22.3 svarende til HT's forventede medfinansiering af projektet, samt at 1,5 mill. kr. i 2000 overføres fra driftskonto 2.11.1 Vejvedligeholdelse til anlægskonto 2.22.3 Vejanlæg til delvis finansiering af projektet.
(Bygge- og Teknikudvalget)

Indstillingen blev godkendt.

8) BR 390/2000. Busfremkommelighedsprojekter på Frederikssundsvej

Indstilling om, at der gives kapitalbevilling på 1,77 mill. kr. til busfremkommelighedsprojekter på Frederikssundsvej i Københavns Kommune i år 2000, at der gives indtægtsbevilling på 770.000 kr. til busfremkommelighedsprojekter på Frederikssundsvej i Københavns Kommune i år 2000, samt at 1,0 mill. kr. i 2000 overføres fra driftskonto 2.11.1, Vejvedligeholdelse, til anlægskonto 2.22.3, Vejanlæg.
(Bygge- og Teknikudvalget)

Indstillingen blev godkendt.

9) BR 392/2000. Princip for overtagelse af private fællesveje

Indstilling om, at private fællesveje ikke overtages som offentlige veje, med mindre der efter konkret vurdering foreligger særligt tungtvejende grunde, at kommunen i kvarterløftområder kan overtage private fællesveje eller dele heraf til offentlig vej, når vejene i den af Borgerrepræsentationen vedtagne kvarterløftplan er udpeget til offentlige pladser, at der ved overtagelsen i kvarterløftområder fra de private grundejere betales et engangsbeløb svarende til, hvad vejmyndigheden vurderer, det vil koste at bringe vejen op på normal privat fællesvej standard, samt at Borgerrepræsentationen ændrer sin beslutning af 26. juni 1999 (BR 271/99) om overtagelse af dele af den private fællesvej Bremensgade og den private fællesvej Jemtelandsgade, således at vilkårene svarer til de ovennævnte.
(Bygge- og Teknikudvalget)

Indstillingen blev godkendt.

10) BR 361/2000. Stier på Tippen

Indstilling om, at Vej & Park anlægger et stisystem, bro og dæmning på naturområdet Tippen, samt at 1,4 mill. kr. af den samlede projektsum på 1,6 mill. kr. afholdes på Økonomiudvalgets konto 0.15.3 "Kvarterløft", og at de resterende 200.000 kr. afholdes af midlerne til naturforvaltning.
(Bygge- og Teknikudvalget)

Indstillingen blev godkendt.

11) BR 382/2000. Den grønne cykelrute Nørrebro - etape 6A

Indstilling om, at Nørrebro cykelrutens etape 6 A anlægges i stedet for etape 3, samt at der gives en kapitalbevilling på 2,4 mill. kr., der finansieres af det afsatte rådighedsbeløb i Vej & Park (konto 2.22.3) i år 2000 til gennemførelse af projektet.
(Bygge- og Teknikudvalget)

Indstillingen blev godkendt.

12) BR 387/2000. Lokalplanen "Ny Tøjhus" med tilhørende tillæg til Kommuneplan 1997

Indstilling om, at lokalplanen "Ny Tøjhus" vedtages endeligt med de under sagsbeskrivelsen foreslåede ændringer af § 4, stk. 3, 4 og 7, samt § 5, stk. 3, 4 og 5, at det til lokalplanen "Ny Tøjhus" hørende tillæg til Kommuneplan 1997 vedtages endeligt med de under sagsbeskrivelsen foreslåede ændringer, samt at teknikinstallationer mv. arkitektonisk skal integreres i bygningskroppen indenfor de tilladte syv etager og den tilladte bygningshøjde på 27,5 m.
(Økonomiudvalget og Bygge- og Teknikudvalget)

Johannes Nymark (A): Først vil jeg gerne sige om det her forslag, at vi ser det i Socialdemokratiet som udtryk for, at der har været en i ordets bedste forstand kreativ sagsbehandling i høringsforløbet.

Der har været, med rette, en stor debat omkring bygningshøjde over mod Christianshavns Vold, og vi kan konstatere, at der har været en både seriøs og kompetent drøftelse undervejs i høringsperioden, sådan at der nu ligger en i forhold til det oprindelige forslag ændret lokalplan på det område, som ser særdeles tilfredsstillende ud.

Så har vi et ændringsforslag til lokalplanen, der lyder som følger:

»Forslaget til lokalplan vedtages under forudsætning af, at boliger i supplerende lokalplaner inden for Ny Tøjhus fastlægges som helårsboliger. Det forudsættes i øvrigt, at spørgsmålet om helårsboliger i lokalplanlægning afklares nærmere i forbindelse med behandlingen af det stillede forslag til beslutning herom og i sammenhæng med den forestående boligpolitiske drøftelse.«

Det her er jo en udløber af den debat, vi i nogen tid har haft om spørgsmålet om helårsbolig eller ikke helårsbolig i forbindelse med nybyggerierne.

Jeg kan sige, at dette konkrete forslag vil indebære, at de ca. 100 boliger, der er omfattet af den lokalplan, som indgår i forslaget i dag, ikke er omfattet af helårsboligkravet, men at vi ved en tilslutning til dette forslag sikrer os, at den resterende boligrummelighed i lokalplanområdet i størrelsesordenen 500-600 boliger vil være omfattet af helårsboligkravet.

Så vil jeg ikke lægge skjul på, at forslaget også skal ses i lyset af, at vi ønsker dette lokalplanforslag vedtaget, sådan at vi kan komme videre i processen i området.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger
Mødet 21. september 2000

Jens Johansen (F): Nu skal jeg ikke bruge så meget tid på det her ændringsforslag omkring helårsboligerne. Det tror jeg, at Enhedslistens ordfører vil gøre.

Jeg vil blot sige, at det ændringsforslag kan vi støtte. Men vi kan ikke støtte lokalplanen som helhed. Vi har taget nogle forbehold i forbindelse med høringen. Et af dem, nemlig det her omkring højhuse, som vi synes er en misforståelse i København, det har så Freja kunnet overbevise om sammen med arkitekterne og bygherrerne. Jeg synes, det er udmærket, at der er sket en positiv ændring der.

Vi synes stadig væk, der er et misforhold imellem nybyggeriets andel af boliger og så lokalplanens udstrækning, hvor boligandelen jo er pumpet op ved, at lokalplanområdet er stærkt udvidet. Det bryder vi os bestemt ikke om.

Vi kan altså ikke samlet støtte lokalplanen, men anerkender, at der er sket nogle forbedringer.

Mikkel Warming (Ø): I Enhedslisten er vi stadig skeptiske – der har stået »meget« oprindelig, det er blevet streget ud – over for den foreslåede lokalplan.

Vi er glade for som vel alle andre, at det her rædselsfulde 12-etagers højhusbyggeri er blevet droppet, men vi mener stadig væk, at lokalplanforslaget medfører en overbebyggelse af området, og så mener vi altså, at 7 etager nok er i overkanten.

Men noget af det centrale for os i denne diskussion, som vi også havde oppe, da forslaget var til behandling første gang i Borgerrepræsentationen, 6. april, var diskussionen om boliger. Der skal bygges vel i alt omkring 70.000 etagemeter boliger på Ny Tøjhus-grunden. Vi lægger meget vægt på, at de nye boliger bebos af mennesker, der også betaler skat i byen. Vi mener faktisk, at det er lidt centralt, at når man laver nye lokalplaner, der giver mulighed for store, attraktive nybyggerier, boligbyggerier, at man så laver regler, som sikrer, så godt man nu juridisk kan, at de nye boliger er helårsboliger, der ikke bliver brugt som firmaboliger, som sommerhuse for alle mulige mennesker.

Det er en holdning, som vi vel, da diskussionen var oppe omkring 1. april, nok kunne høre, at det var alle vel enige i, Søren Pind var enig i det, overborgmester Kramer var enig i det, og faktisk blev det også lovet dengang, at just diskussionen om helårsboliger skulle være afsluttet, inden denne lokalplan blev endeligt vedtaget.

Der er så kommet nye signaler fra Socialdemokratiet i dag, det synes vi er rart. Fordi det blev diskuteret, afslører jeg vel ingen hemmelighed ved at sige, i Bygge- og Teknikudvalget i går Enhedslistens forslag om, at boliger generelt skal have status som helårsboliger, og det blev afvist, kun støttet af Enhedslisten og SF. Det synes vi oprigtigt talt er for tyndt.

Det forslag, Johannes Nymark var oppe og stille, synes vi sådan set er udmærket. Vi har et problem med, at de 100 boliger, der så nu gives tilladelse til at sætte i gang, ikke er helårsboliger. Derfor vil vi stille forslag om, at boliger i dette lokalplanområde, dem alle, har status som helårsboliger.

Lars Rimfalk Jensen (B): Det Radikale Venstre støtter forslaget omkring Ny Tøjhus-grunden. Vi synes, det er et udmærket forslag, der nu er kommet frem.

Men endnu en gang må vi sige, at vi er skuffet over, at Socialdemokratiet ikke fremførte disse ting i Bygge- og Teknikudvalget, således at vi faktisk nu er begyndt at have udvalgsbehandling i Borgerrepræsentationen, fordi Socialdemokratiet ikke kan få taget sig sammen til at stille de her forslag i Bygge- og Teknikudvalget.

Vi føler, at det her er en uskik. Det er ikke første gang det sker, at Socialdemokratiet kommer i sidste øjeblik og lige skal have en enkelt bemærkning med, mens vi skal stemme.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger
Mødet 21. september 2000

Og akkurat ligesom sidste gang, hvor Socialdemokratiet også prøvede på at sætte pistolen for panden af personerne hernede om, at hvis ikke vi gjorde, som Socialdemokratiet vil og tilfører en ekstra lille bemærkning, så vil vi forholde os på samme måde. Vi undlader at stemme. Vi synes, det er et udmærket forslag, men vi nægter at følge den måde, som Socialdemokratiet griber tingene an på.

Med hensyn til Enhedslisten kan vi også sige, at der stemmer vi imod.

Overborgmesteren (Jens Kramer Mikkelsen): Nu skal jeg ikke agere ordfører for Den Socialdemokratiske Gruppe i byplanspørgsmål, vil jeg sige til Lars Rimfalk. Men jeg er sådan set enig i det, som Mikkel Warming sagde var den brede tilkendegivelse der i midten af april måned, dækkende, tror jeg, langt størstedelen af den her forsamling, at det, der opføres som boliger i København, skal bruges som boliger og allerhelst af folk, der betaler skat i kommunen.

Jeg tror, vi er flere, der i det her forløb har kikset lidt i forhold til de signaler, der var medio april. Det er jo lidt tankevækkende, at der kommer 2 ændringsforslag her, hvor den gruppe, jeg tilhører, også har overset noget i forløbet. Men der er dels en behandling i Bygge- og Teknikudvalget, der er dels en behandling i Økonomiudvalget, hvor den her problemstilling slet ikke kommer frem.

Jeg medgiver meget gerne, at jeg kunne have været vågen selv. Jeg mener nøjagtig det samme i dag, som jeg mente i midten af april måned. Jeg er meget optaget af, og det er også det, der ligger i de ting, der har været sagt herfra, at man får diskuteret til bunds den her problemstilling, finder en løsning på den, men også, at dette lokalplanforslag og dette kommuneplantillæg kommer til at køre, uden at vi skal ud i en fornyet høring uden at foretage forsinkelser her. Det er jeg meget enig med Lars Jensen i.

Borgmester Søren Pind: Jeg tror ikke, jeg afslører nogen hemmelighed, når jeg siger, at vi selvfølgelig har set med en vis bekymring på den udvikling, sagen har taget i aften. For os er det vigtigt, at det her projekt bliver til noget, og det bliver til noget så hurtigt som muligt. Derfor kan vi leve med det kompromisforslag, som Socialdemokratiet har stillet her i aften.

Men der er noget, jeg er nødt til at spørge overborgmesteren om, for det var en lidt uklar melding, overborgmesteren kom med, i hvert fald i relation til det, jeg har forstået.

Overborgmesteren gav udtryk for, at det var sådan, at det forhold omkring helårsboliger skulle gælde generelt. Der er jeg altså nødt til at afæske overborgmesteren et svar på, om overborgmesteren mener, at det skal være en generel regel. For mener overborgmesteren det, så bør Socialdemokratiet faktisk stemme for Enhedslistens forslag. Det er det, der er konsekvensen af Enhedslistens forslag.

Så jeg må bede overborgmesteren om at afklare for Venstre, for Det Konservative Folkeparti, og jeg tror også for Det Radikale Venstre, formodentlig også for Dansk Folkepartis vedkommende, hvad overborgmesteren egentlig mener præcis med de bemærkninger, han lige fremkom med fra formandsstolen.

Ole Hentzen (C): Jamen som den radikale Lars Rimfalk Jensen sagde, så er det en lidt underlig historie det her. Altså én ting er, at der er nogle ordførere rundt omkring, der bliver underkendt ganske ofte af nogle ting, men at det her skulle dukke op dagen efter, at problemstillingen har været drøftet i Bygge- og Teknikudvalget, altså faktisk 24 timer efter, og derefter blive suppleret, efter at være blevet smurt ind i en blød formulering og nede under om, at det i øvrigt forudsættes, at vi tænker om det i lang tid, og vi drøfter det, når vi nu får det bo-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger
Mødet 21. september 2000

ligpolitiske oplæg, så skal man høre den øverste, altså generalen med pisken, som altså ændrer meningene rundt omkring, i øvrigt sige til befolkningen her, for det er det, han mener, altså hvad ordførerne nu har ført ned her i de 3 linjer, kan I godt putte skråt op, fordi jeg siger herfra, at det skal gælde generelt.

Jeg vil ligesom Søren Pind sige, jeg vil høre af overborgmesterens mund, om det enten er forkert, det, der står i de 3 linjer formuleret og omdelt til de 55 medlemmer, eller om det var forkert, det, overborgmesteren udtalte fra talerstolen, for det afhænger vores stemmeafgivning af. Der er ingen tvivl om, at skal der være en generel regel, så skal man køre den igennem med det samme, og så er der partshøring, der skal gennemgås, og så kan den ikke vedtages i aften.

Sådan er sagen nu engang. Man kan ikke lave regler for noget, der har været ude i offentlig høring, som skal have virkning nu, og det ved Mikkel Warming så udmærket, undtagen at sagen skal i ny partshøring. Det er vi så indstillet på, jamen så må det hele skrottes ganske simpelt, hvis det er det, I vil.

Så overborgmesteren må altså prøve at sige, om det er ordføreren, der leverer det her, der har ret, eller om han skal underkendes igen af det, der er blevet sagt ordret heroppe fra overborgmesteren. Det venter jeg spændt på.

Mikkel Warming (Ø): Blot meget kort om alle disse kiks, der er sket.

Når vi fra Enhedslisten ikke har bragt det op i f.eks. Økonomiudvalget, hvor man med en vis rimelighed kunne sige, det burde det have været, så er det da, fordi vi har afventet den principielle behandling af det forslag, vi stillede i april måned, 12. april eller senere ... (*Afbrydelse*). 14. april, undskyld ... om, at det skulle være et generelt krav i alle nye lokalplaner, at boliger har status som helårsboliger. Det har vi afventet, fordi vi synes ikke, der er nogen grund til, hvis man generelt ville gå ind for det, så ville der selvfølgelig komme et ændringsforslag fra de partier, der nu var enige om det.

Vi kommer med forslaget i dag, fordi det forslag, vi stillede, om, at boliger i denne by i nye lokalplaner generelt skal have status som helårsboliger, blev forkastet i Bygge- og Teknikudvalget i går af alle partier undtagen Enhedslisten og SF. Derfor har vi ikke bragt det op før.

Vi mener principielt, at det burde gælde også de første 100 boliger, derfor vores forslag. Bliver det stemt ned, så vil vi som et lille fremskridt, ikke så stort, som vi gerne ville have det, stemme for det af Socialdemokratiet stillede.

Overborgmesteren (Jens Kramer Mikkelsen): Jeg skal sige til borgmester Søren Pind og til Ole Hentzen, at det, jeg sagde på mødet den 14. april, mener jeg sådan set stadig væk. Det tror jeg var dækkende for en meget, meget bred kreds af medlemmer i denne her forsamling, nemlig at når vi udlægger områder til boligformål, så er det med henblik på, med klart henblik på, at der skal bo mennesker, der skal bo familier. Det er det, der er meningen med den boligpolitiske indsats, vi har sat i gang.

Jeg tror, Ole Hentzen mindst lige så vel som jeg er opmærksom på de problemstillinger, der er, bl.a. på baggrund af den drøftelse og den sag, der er på vej på grund af standsningen til Borgerrepræsentationen, at helt enkel er den problemstilling ikke. Den er ikke så enkel, at man bare kan sige blankt og løse alle problemer ved at sige, at det skal være helårsboliger.

Den debat kommer vi til at tage. Det, jeg ønskede med den bemærkning før, var at præcisere, at jeg gerne havde set, jeg medgiver gerne, at jeg har forsømt at gøre noget i forhold til de tidligere udvalgsbehandlinger, der har været i denne sag. Jeg ønsker ikke andet end det, der

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger
Mødet 21. september 2000

ligger i det ændringsforslag, som Johannes Nymark har stillet her, nemlig at man muliggør den sag, der ligger her, at man stiller kravet for så vidt angår de øvrige boliger, der kan bygges, hvor der er supplerende lokalplanbestemmelse på.

For så vidt angår den resterende del af hele det her kompleks, ja, så skal det drøftes og bør det drøftes i sammenhæng med den sag, som man drøftede i Bygge- og Teknikudvalget i går, og i sammenhæng med den boligpolitik, vi skal til at diskutere principielle retningslinjer for i kommunen her i den kommende tid. Så enkelt er det i virkeligheden.

Jeg vil anbefale, at man støtter den sag, som ligger nu, at man undgår at komme ud i en høring. Derfor vil jeg ikke kunne støtte det forslag, der er stillet af Mikkel Warming, men naturligvis støtte det forslag, der er stillet af Johannes Nymark.

Borgmester Søren Pind: Det var jo en helt anderledes pragmatisk overborgmester, vi nu hørte, og det vil vi godt kvittere for. Vi vil godt kvittere for, at overborgmesteren nu har sagt, at der er nogle vanskeligheder forbundet med noget sådant, og at man ikke kan lave en konkret regel. Men at man naturligvis – og der tror jeg også, de partier, jeg nævnte før, er enige – i så vidt omfang det overhovedet er muligt skal sikre, at det naturligvis først og fremmest er boliger til københavnernes, vi taler om. Det tror jeg, der er bred enighed om.

Så blot jeg har forstået overborgmesteren rigtigt, at overborgmesteren går ikke ind for en håndfast regel, og at det er derfor, han i aften stemmer imod Enhedslistens forslag. Det vil jeg godt bede overborgmesteren om at bekræfte.

Overborgmesteren (Jens Kramer Mikkelsen): Hvis det var sådan, at jeg var sikker på, at Enhedslistens forslag her i aften var løsningen på samtlige problemer i det her kompleks, så havde jeg stemt for det.

Jeg er af den opfattelse, at der i en moderne økonomi i en moderne storby er behov for boliger af en anden karakter end dem, folk bor i hele tiden. Men det må vi finde nogle løsninger på. Der vil være behov for boliger, eller erhvervslejemål, kald det hvad man vil, hvor folk bor 2 måneder i Hongkong, 1 måned i København, 3 måneder i London. Men vi kan ikke operere med, at betydelige dele af den københavnske nye boligmasse bliver brugt til den type formål.

Mikkel Warming (Ø): Hvis man nu, og det bebrejder jeg ikke overborgmesteren, at han ikke har, fordi det var et forslag, der blev stillet i udvalget, det kommer han til, for den kommer i Borgerrepræsentationen på næste møde, går jeg ud fra. Det forslag, Enhedslisten faktisk stillede i april måned, om, at boliger i nye lokalplaner, startende med havnen og Indre By, skulle have status som helårsboliger, tag og læs det forslag, så vil man også vide, at vi, fordi vi da godt ved, at der kan være gæstelærere og hvad ved jeg, alle mulige ting, åbner op for og siger, at man selvfølgelig skal kunne dispensere til f.eks. den slags, men at vi mener, man bør gøre så meget, man nu kan, og planloven giver ikke alle instrumenter, for at sikre, at de nye, attraktive boliger, der opføres i København, også bebos af mennesker, der betaler skat i byen.

Borgmester Søren Pind: Jeg vil godt kvittere for overborgmesterens indlæg. Der lader til at være fuldstændig enighed blandt et stort, stort flertal af denne bys partier om, hvordan boligpolitikken skal gribes an.

Overborgmesteren (Jens Kramer Mikkelsen): Nu stemmer vi ikke om det udsagn, men vi stemmer om den sag.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger
Mødet 21. september 2000

Mikkel Warming og Jens Kjær Christensen (begge Ø) stillede følgende ændringsforslag: "I lokalplanens § 3 – Anvendelse, skal det præciseres, at "boliger" har status som "helårsboliger".

Forvaltningen bemyndiges til at foretage konsekvensrettelser af materialet."

Ændringsforslaget blev forkastet med 33 stemmer imod 13.

For stemte: F, Ø og L.

Imod stemte: A, V, O, C, B, P og D.

Endvidere stillede Johannes Nymark (A) følgende ændringsforslag: "Forslaget til lokalplan vedtages under forudsætning af, at boliger i supplerende lokalplaner indenfor Ny Tøjhus fastlægges som helårsboliger.

Det forudsættes i øvrigt, at spørgsmålet om helårsboliger i lokalplanlægning afklares nærmere i forbindelse med behandlingen af det stillede forslag til beslutning herom og i sammenhæng med den forestående boligpolitiske drøftelse."

Ændringsforslaget blev godkendt med 44 stemmer imod 2.

For stemte: A, V, F, Ø, O, C, P, L og D.

Imod stemte: B.

Herefter blev indstillingen godkendt med 31 stemmer imod 13.

For stemte: A, V, O, C, P og D.

Imod stemte: F, Ø og L.

Undlod at stemme: B.

13) BR 372/2000. Tillæg til lokalplan nr. 303 "Islands Brygge Syd"

Indstilling om forslag til tillæg nr. 1 til lokalplan nr. 303 "Islands Brygge Syd" med henblik på offentliggørelse, samt at indsigelsesfristen fastsættes til 2 måneder.

(Bygge- og Teknikudvalget)

Overborgmesteren (Jens Kramer Mikkelsen): Enhedslisten og SF ønsker en bemærkning med ud i pjecen, og det gælder også andre, der tilkendegiver sig nu, så får de bemærkninger med ud i pjecen. Fristen er i morgen fredag kl. 12.00.

Indstillingen blev godkendt.

Enhedslistens gruppe tog forbehold og ønskede i henhold til Planlovens § 24, stk. 2, en kort begrundelse herfor optrykt i forbindelse med offentliggørelsen. Overborgmesteren fastsatte fredag den 22. september 2000, kl. 12.00, som frist for aflevering af begrundelsen.

14) BR 383/2000. Tillæg til byfornyelsesbeslutning for "Pommernsgade-karreen"

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger
Mødet 21. september 2000

Indstilling om, at det af Håndværkets Byfornyelsesselskab udarbejdede forslag til tillæg til byfornyelsesbeslutningen for "Pommernsgade-karreen", der omfatter nedrivning af Holmbladsgade 44-46 – efter høring af berørte ejere og lejere – nu vedtages endeligt i henhold til lov om byfornyelse § 9, at Bygge- og Teknikudvalget bemyndiges til at afholde de med tillægget til byfornyelsesbeslutningens gennemførelse forbundne udgifter, samt at Bygge- og Teknikudvalget bemyndiges til i givet fald at overtage ejendommene og til at sælge dem, såfremt den nuværende ejer ikke kan gennemføre erstatningsbyggeri eller grundsalg.
(Bygge- og Teknikudvalget)

Peter Skaarup (O): Nu er vi jo ikke så heldige, at vi har et medlem i Bygge- og Teknikudvalget, men derfor hører vi alligevel fra forskellige borgere omkring forskellige forhold.

Det er tydeligt, at dette er et forslag, der har vakt en del opsigt rundt omkring. Der er kommet en del indsigelser, og en af dem går på den konkrete udformning af projektet. Vi har svært ved at gennemskue præcis hvilke problemer der er, men det er tydeligt, at der er problemer, og at der er borgere, der bor i det her område, i den her karré, som bestemt ikke er tilfredse med den konkrete udformning.

Så derfor vil vi lave en protokoltilførsel, der går på, at vi mener, man burde have lyttet mere til de protester, der har været. Jeg kan nævne en konkret en, som vi er kommet i besiddelse af, nemlig den, der hedder A/B Woltersgade 4 ved formanden, Kirsten Larsen, som vist har skrevet til flere medlemmer af Borgerrepræsentationen.

Men det er altså begrundelsen for, hvorfor vi er lidt skeptiske over for den konkrete udformning. Vi går ind for en forbedring, men vi er skeptiske over for den konkrete udformning.

Overborgmesteren (Jens Kramer Mikkelsen): Jeg beder om, at protokolbemærkningen bliver afleveret her skriftligt til sekretæren eller formanden.

Ole Hentzen (C): Man kan selvfølgelig være uenig i forbedringsforslaget, i det her tilfælde går det ud på, at det rives ned.

Jeg vil gerne sige, at udvalget som sådan i den pågældende sag vel har haft en sagsbehandling, som har været overordentlig usædvanlig, idet den har været meget langtrukket, den har været meget grundig, der har været foretræder konstant over flere perioder. Vi har givet tilsagn om at yde økonomisk støtte til, at ejernes, lejernes egne repræsentanter og arkitekter kunne undersøge den økonomisk. De måtte vende tilbage og sige, det kan ikke hænge sammen, det kan ikke rettes op for de penge.

På det grundlag måtte et enigt udvalg sige, at det, som måske kunne have ladet sig gøre, kan åbenbart ikke lade sig gøre, fordi nu har de selv undersøgt det så og så mange gange, det kan det ikke. Derfor må den rives ned, desværre.

Indstillingen blev godkendt med 39 stemmer imod 4.

For stemte: A, V, F, Ø, C, B, L og D.

Imod stemte: O.

Peter Skaarup (O) ønskede i henhold til Forretningsordenens § 14, stk. 2, følgende bemærkning tilført beslutningsprotokollen: "DF kan ikke tilslutte sig tillægget til byfornyelsesbeslutning, idet DF mener, at der fra fleres side, brevet fra A/B Woltersgade 4, er rejst tvivl om fornuften i den konkrete udformning af projektet, herunder prisen."

DF går således ind for, at karréen forbedres, men mener ikke, at det konkrete projekt er tilstrækkelig gennemtænkt.”

15) BR 373/2000. Gårdanlæg i karreen Classensgade, Lipkesgade, Willemoesgade og Livjærgade

Indstilling om offentliggørelse af et byfornyelsesforslag og gennemførelsesprojekt for et fælles gårdanlæg, der omfatter karreen Classensgade 35-39, 39A, 41-49, Lipkesgade 16A-B, 18, 18A, 20-22, Willemoesgade 50-52, 52A, 54, 54A-B, 56-58, 58A-C, 58E og Livjærgade 25-29, idet forvaltningen efter indsigelsesfristens udløb vil komme med endelig indstilling om byfornyelsesbeslutning og gennemførelsesprojekt, samt om, at indsigelsesfristen fastsættes til 8 uger.

(Bygge- og Teknikudvalget)

Indstillingen blev godkendt.

16) BR 374/2000. Gårdanlæg i karreen Ellebjergvej, Haydnsvej og Sjælør Boulevard

Indstilling om, offentliggørelse af et byfornyelsesforslag og gennemførelsesprojekt for et fælles gårdanlæg, der omfatter ejendommene Ellebjergvej 2-36, Haydnsvej 1-7 og Sjælør Boulevard 47-57, idet forvaltningen efter indsigelsesfristens udløb vil komme med endelig indstilling om byfornyelsesbeslutning og gennemførelsesprojekt, samt om, at indsigelsesfristen fastsættes til 8 uger.

(Bygge- og Teknikudvalget)

Indstillingen blev godkendt.

17) BR 376/2000. Gårdanlæg i karreen Stevnsgade, Asnæsgade, Udbygade og Sjællandsgade

Indstilling om endelig vedtagelse af byfornyelsesbeslutning og gennemførelsesprojekt i karreen, begrænset af Stevnsgade 2-16, Asnæsgade 2, Udbygade 1-13 og Sjællandsgade 15 - efter fremlæggelse for offentligheden i henhold til byfornyelseslovens bestemmelser.

(Bygge- og Teknikudvalget)

Indstillingen blev godkendt.

18) BR 381/2000. Renovering af efterfiltre på Københavns Vands vandværker

Indstilling om godkendelse af, at der til renovering af efterfiltre på Københavns Vands vandværker gives en kapitalbevilling på 16,0 mill. kr.

(Miljø- og Forsyningsudvalget)

Indstillingen blev godkendt.

19) BR 363/2000. Rendan A/S' ophør

Indstilling om, at det tages til efterretning, at RENDAN A/S opløses, samt at egenkapitalen doneres til almennyttige formål.

(Miljø- og Forsyningsudvalget)

Indstillingen blev godkendt.

20) BR 360/2000. 2. behandling af Budgetforslag for H:S for 2001

Indstilling om Budgetforslag for 2001 og flerårige budgetoverslag for Hovedstadens Sygehusfælleskab (H:S). (2. behandling)

(Sundheds- og Omsorgsudvalget og Økonomiudvalget)

Borgmester **Peter Martinussen**: Med denne sag fastlægger vi de økonomiske rammer for HS for 2001 og lægger nogle sigtelinjer ud for årene derefter. Omkring de sidste vil jeg sige, at dem ved jeg, og dem håber jeg også meget, vi får lejlighed til at ændre lidt på efterfølgende.

Men økonomien for 2001 skal fastlægges i aften, og her er jeg også glad for at kunne starte med at sige tak til de partier, som i fortsættelse af den aftale, der er omkring HS-økonomien, også nu bærer budgettet igennem i aften og glædeligvis med lidt øgede midler til at opfylde de mange krav, der er på dette område.

Også her bør partierne nævnes: Socialdemokratiet, De Radikale, Konservative, Venstre og CD, der har været enige om lige siden 1999 at fastlægge de økonomiske rammer for HS, og altså nu også er det for så vidt angår 2001.

Dengang skrev vi, at var der behov for nye initiativer i sygehusvæsenet og dermed behov for at tilføre yderligere midler til HS, så kunne det lade sig gøre. Med tillægsaftalen sidste år besluttede vi fra Københavns side at give yderligere 88 mill. kr. til det gode og flotte projekt om færdiggørelse og ibrugtagning af psykiatri på Amager.

Alle, der har fulgt udviklingen inden for sygehusvæsenet i det seneste års tid, også inden for det seneste års tid, og f.eks. har noteret sig problemerne på kræftområdet, bl.a. med at overholde behandlingsgarantien, har ikke kunnet undgå at bemærke, at der skal en forstærket indsats til på en række områder også nu.

Ved førstebehandlingen af budgettet i HS-bestyrelsen blev der sammen med budgetforslaget til de 2 kommuner sendt en ønskeliste ind på 104 mill. kr. til en række formål, som i lyset af de i øvrigt store beløb til tilvejebringelse af grundlæggende balance i HS, også flerårige, som jeg skal vende tilbage til, var koncentreret om de områder, der er nødvendige for at leve op til udviklingsaftalen med regeringen specielt nu og her, primært kræftbehandling, herunder fremskaffelse af apparatur og psykiatri.

Det er da også netop disse overskrifter, disse områder, som partierne med den fornyede aftale vedrørende år 2001 tilgodeser med i alt 64 mill. kr., hvoraf Københavns Kommunes andel er 47 mill. kr.

Vi er enige om ud over disse overskrifter, hvortil der er en masse projekter, som er mulige at tage fat på, desværre kan vi ikke nå det hele, men vi må så kigge på, hvordan vi kan pri-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger
Mødet 21. september 2000

oritere det sammen, også at iværksætte og intensivere en række initiativer på kvalitetsområdet, noget der også fyldte godt, da denne forsamling for nylig drøftede budgetforslag for så vidt både for Københavns Kommune og for HS for 2001.

Borgerne forventer en god service, borgerne forventer en god pleje og omsorg. Jeg synes ikke tilstanden er så dårlig endda, men den kan blive bedre, og der skal i hvert fald være mulighed for at følge med i det. Vi skal satse på kvalitet, og vi skal satse på også at måle, om patienttilfredsheden er der, når vi så er i kontakt med borgerne.

Vi skal også fortsætte indsatsen på ventetidsområdet, hvor vi i vores del af landet ligger flot, heldigvis, og så skal vi, som der står her, også turde overveje, på hvilke områder der kan afholdes udbud rettet mod såvel offentlige som private leverandører. Det er nok ikke nogen hemmelighed for nogen, at også partierne her bag forligsaftalen ser lidt forskelligt på det her emne. Nogle synes måske mere, at privathospitaler er løsningen, end andre gør.

Jeg vil blot understrege, at det, vi siger, er, at vi tør også godt bruge et fornuftigt værktøj på udbudsområdet, både når det gælder serviceområderne i HS, det er vi faktisk godt i gang med, og når det gælder de områder, hvor der måtte være problemer med at levere varerne, hvis jeg må bruge det udtryk, hvor servicen ikke er der, når borgerne har brug for den. Der skal vi selvfølgelig kunne bruge de muligheder, der er på de enkelte områder, for at sikre behandling til tiden, effektivt, økonomisk og godt. Ja, faktisk kan man jo sige med disse ord, at der burde jo næsten ikke være noget parti her i salen, der ikke skulle kunne tilslutte sig denne aftale. Men det vil tiden jo vise.

HS blev dannet med udgangspunkt i et ønske om at sikre borgerne i Københavns og Frederiksberg Kommuner adgang til sygehusbehandling på et højt og tidssvarende kvalitets- og serviceniveau. Det synes jeg, man en gang imellem bør gentage, samtidig med at man sikrer en effektiv udnyttelse af de ressourcer, der er til rådighed.

Det er ingen hemmelighed, at man dengang fra mange sider fandt, at det var uhensigtsmæssigt både kvalitetsmæssigt og økonomisk med 3 sygehusvæsener, som planlagde mere eller mindre uafhængigt af hinanden inden for et areal på størrelse med Århus Kommune.

Som jeg også tidligere har nævnt i debatter om HS, men også gerne vil nævne i aften, så er alle nu enige om, at sygehusudgifterne i HS med de særlige forhold, der fortsat gør sig gældende i København, er nede omkring landsgennemsnittet. Det betyder, at vi må forholde os til, at de forbedringer, som f.eks. er aftalt med regeringen på sygehusområdet, ikke kan gennemføres alene ved effektiviseringer. Jeg afviser naturligvis ikke, at der stadig kan hentes noget, men der skal mere til.

Vi har i HS-bestyrelsen og med støtte fra kommunerne indtil nu forsøgt kun at spare på områder, der i mindst muligt omfang rammer patienterne, det synes jeg faktisk er lykkedes ganske godt, men det skal ikke nægtes, at budgetterne er blevet stramme.

Det fører mig så til fremtiden efter år 2001. HS står over for nogle gevaldige økonomiske udfordringer i de kommende år. På den ene side aftrapper staten sit tilskud til HS med ca. 125 mill. kr. om året. På den anden side indebærer formelt aftalen med regeringen og ikke mindst befolkningens berettigede forventninger store udgifter på en række områder.

Nogle af disse områder som f.eks. indførelsen af ny behandling og ny medicin, er i praksis uafviselige. Derfor vil jeg gerne også i aften understrege, at en enig HS-bestyrelse ved fremsendelsen af budgetforslaget for 2001 faktisk havde som førsteprioritet, uanset de projekter, vi gerne ville have penge til her og nu, at der skabes langsigtet balance i HS' økonomi i de kommende år.

Med aftalen nu er der skabt balance, der sikrer, at virksomheden kører og endda vil køre flot i 2001. Fra 2002 går den ikke på det grundlag, hvis vi vil tilbyde et sygehusvæsen for kø-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger
Mødet 21. september 2000

benhavnerne, som de kan være tjent med, og det er desværre ganske mange penge, der er brug for.

Det emne bliver der lejlighed til at vende tilbage til, også når partierne bredt herinde, og det kan jo både gælde dem, der er med i aftalen i aften, og alle andre, er med til at drøfte rammer for kommunens økonomi for de kommende år og dermed også for HS' økonomi.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Taletiden for Peter Martinussen blev overskredet med 1½ minut, som vil blive fratrukket i efterfølgende runder. Så er det Martin Geertsen, som vil få samme behandling.

Martin Geertsen (V): Det er jeg glad for, hr. formand, og tryk ved.

Egentlig synes vi i Venstre, at det her er en lidt tåbelig debat, ikke sådan rent indholdsmæssigt, fordi det er vel en af de væsentligste debatter, vi kan føre i en kommunalbestyrelse, i et amtsråd, fordi det handler om det, som vi vil tilbyde syge københavnere, syge mennesker.

Så det er såmænd ikke derfor, men fordi vi behandler HS-budgettet nu. Vi synes, det er lidt en uskik, at vi står og behandler sygehusbudgettet sådan lidt på sidelinjen i forhold til kommunens øvrige budget. Tingene bør efter vores opfattelse ses i en sammenhæng. Det her er ikke for at starte en debat om HS som konstruktion, men alligevel for at understrege, at vi synes, det er dumt, at man ikke ser sygehussystemet i relation til kommunen i øvrigt.

Jeg er meget enig med borgmesteren og HS-formanden selvsagt i de betragtninger, han har gjort sig omkring indsatsområderne. Det synes vi også er væsentlige indsatsområder. Derfor har vi på det punkt uden videre kunnet nikke til den aftale, som vi har skrevet under, det krævede ikke de store og voldsomme debatter.

Jeg synes, det er væsentligt at få med, at der bliver sat øget fokus på patientevaluering, på kvalitetsdelen. Vi bruger masser af penge generelt i den offentlige sektor i Københavns Kommune i øvrigt, HS-systemet, på evalueringsinstitutter og fremmede kommer og kigger på vores systemer, det synes vi sådan set også fortsat, man skal blive ved med.

Men i virkeligheden tror vi også, at de rigtige og de egentlige eksperter i forhold til systemet er patienterne. Det er dem, der kan vurdere, om de har fået et ordentligt behandlingsforløb sådan rent fagligt, men også, om de har fået den nødvendige pleje og omsorg.

Så det, vi i virkeligheden forestiller os med det, der står i vores ændringsforslag, forligspartiernes ændringsforslag, sådan som vi ser det, er, at man, når man bliver indlagt på et hospital, får om ikke en farvestrålende pjece stukket i ansigtet, så i hvert fald et bud på, hvad man kan forvente sig fra HS-systemet, fra den afdeling, hvor man er indlagt, og når man kommer ud i den anden ende, forhåbentlig rask og rørig – hvis man ikke har været i kontakt med HS' ismaskiner – ja, så skal man selvfølgelig have lov til at evaluere på det rent sundhedsfagligt, men også pleje- og omsorgsdelen. Det skal altså ikke kun være sådan en gang hvert halve år eller hvert trekvarte år eller en gang om året. Det skal sådan set være en fast rutine i HS-systemet.

Man kan ikke være Venstremænd uden at nævne udbud og udlicitering, så derfor er vi selvfølgelig tilfredse med, at man har fået det skrevet med ind i aftalen. Det turde være selvskreven, at på de mere sådan teknisk baserede områder, som ikke decideret har noget med behandling at gøre, bør der efter vores opfattelse ikke være nogen slinger i valsen. Der burde udbud med henblik på udliciteringer være reglen snarere end noget, som man prøver en gang imellem. Det burde være reglen.

Jeg kan godt forstå, hvis Peter Martinussen har problemer med sit bagland for så vidt angår udbud på selve behandlingsdelen. Det vil jeg også godt sige, at det har vi stor forståelse

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger
Mødet 21. september 2000

for, og derfor er vi heller ikke i den aftale nået ret meget videre, end at HS overvejer fortsat på hvilke områder.

Men alene det faktum, at det er skrevet ind i aftalen, gør, at fokus i hvert fald for vores vedkommende vil blive rettet mere tydeligt imod det her område. Der er nogle målsætninger i HS, og det sammenholdt med, at vi rent faktisk bruger flere penge, bør få os til at sige inklusive det socialdemokratiske bagland: Er det sådan, at HS-systemet ikke kan løse opgaverne, så må vi kigge os rundt i landskabet, om andre kan gøre det. Der er private institutioner af den ene eller den anden karakter selvfølgelig en løsningsmodel, som vi ikke er afvisende over for, men faktisk meget gerne ser, at man tager i anvendelse.

Fremtiden, ja man kunne jo næsten, hvis man sådan var lidt kritisk i forhold til det, som vi her har fremlagt, så kan man sige, at fremtiden ser så sort ud, så vi ikke tør tage hul på den nu. Jeg tror ikke, der er nogen, uanset om man er af borgerlig eller af socialdemokratisk eller anden observans i denne sal, som synes, det er særlig spændende at tage fat på fremtiden. Men det skal vi, og også dér som på så mange andre områder stiller Venstres Gruppe beredvilligt til staldtjeneste.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Det gør Marlene Krogh også heroppefra nu.

Marlene Krogh (F): Det hele lyder så pænt. Nu har Venstre været heroppe og redegøre for, hvorfor de stemmer ja, Socialdemokratiet har været oppe og redegøre for, hvorfor de siger, at det her er et udmærket forlig at indgå.

Hvis vi ser generelt på det, kan vi jo se, at HS siden 1995 har afgivet mange penge, cirka svarende til 800 mill. kr. Det er klart, at sygehusvæsenet er presset, når man afgiver så mange penge.

I den redegørelse, der kom her i forbindelse med, at man bad regeringen, kommunerne om at se på, hvordan og hvorledes økonomien i HS ville se ud fremover, blev det også klart for os, at Københavns Kommune betaler 600 mill. kr. mere, end man gør på landsplan, svarende til 14 pct. Ja, tænkte vi så. Er det fordi vi får noget mere for pengene? Ja, det er det vel, men er det godt nok, det, vi får? Når jeg går rundt og ser på, hvad vi får for pengene, så kan jeg stille mig selv spørgsmålet: Kan vi gøre det bedre? Ja muligvis, men muligvis kan vi det ikke.

Jeg synes, der er ting, der trænger til at blive evalueret og til at blive akkrediteret, det nye ord, som vi også bruger inden for sundhedsvæsenet. Jeg glæder mig til, at vi skal i gang med at akkreditere hele vores sundhedsvæsen, så vi ligesom får afdækket, om de procedurer og de ting, som vi nu tilbyder folk, er i orden.

Når jeg ser de besparelser, der lægges op til, så er jeg stærkt bekymret. Det er bl.a. på det geriatriske område og på interventionsafsnittet ude på Bispebjerg Hospital.

På den geriatriske afdeling på Hvidovre Hospital vil man spare 22 senge. Det kan jeg lige så godt sige, det mener SF ikke, at der er plads til lige i øjeblikket. Vi mener, vi har brug for de penge, også når vi sammenholder det med, at vi fortsat har en overbelægning, skal vi sige på mindst 70 plejehjemsgodkendte liggende på hospitalerne.

Vi ved samtidig, at Frederiksberg har det samme problem. Et eller andet sted skal de der ældre være, så derfor mener vi, at det vil være vanvittigt lige i øjeblikket, før man muligvis også får forhandlet en ny aftale igennem mellem Københavns Kommune og HS. Vi mener ikke, det er holdbart, at der kun må ligge 50 plejehjemsgodkendte på hospitalerne. Jeg synes og-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger
Mødet 21. september 2000

så, vi har set det igennem årene. I de sidste år har vi aldrig været nede på det antal. Så derfor ønsker vi, at der skal tilføres midler til den geriatriske afdeling ude på Hvidovre Hospital.

Ligeledes er vi utrygge ved, at interventionsafsnittet ude på Bispebjerg Hospital skal lukkes så kraftigt ned. Vi ser nogle problemer i, at man i 2 år har kørt nogle forsøg derude, som viser, at muligvis er det godt, og muligvis er det ikke så godt, men vi mener, det skal have en chance for ligesom at underbygge de ting, som de er i gang med.

Hvis det betyder, at det her afsnit lukkes ned, så betyder det også, at der vil blive tilført flere personer på de medicinske klinikker rundt omkring på sygehusene, og vi ser allerede på nuværende tidspunkt, at de er ret godt overbelagt. Derfor mener vi også i SF, at der skal afsættes penge til interventionsafsnittet, så vi bibeholder den afdeling, som vi har i øjeblikket.

Så vil jeg tage fat i en anden ting, som vi ikke har sat penge af til, men som jeg er dybt rystet over.

Jeg har i dag læst en artikel, som jeg har fået af FOA, som omhandler udlicitering af rengøringen. Det viser sig, at for godt et års tid siden havde man udbudt rengøringen på hospitalerne, og bl.a. har Amager Hospital og Hvidovre Hospital nu fået udliciteret deres rengøring henholdsvis til ISS og Jysk Rengøring, tror jeg nok det er. Jeg vil indrømme, jeg kan ikke huske helt nøjagtigt, hvad det er for nogle selskaber.

Men konklusionen i det er så rystende. Den er rystende, fordi der bl.a. peges på, at de her mennesker skal gøre rent lige så hurtigt som svarende til, at man i hæren skal gå 55 km om dagen. Jeg ved ikke, hvordan de er kommet frem til det, men de må have nogle beregningsmetoder, som gør, at de er kommet frem til det tal. FOA har derefter efterfølgende spurgt hærens officerer om, hvad det vil sige, hvad det vil betyde at gøre rent eller at gå 55 km om dagen, hvorefter der blev svaret, at så kunne man i hvert fald ikke sigte, når man kom frem.

Nogle af de problemer synes jeg er ganske alvorlige, at vi har skruet tempoet op inden for rengøringen, så det basker, sådan at vores medlemmer faktisk ikke har mulighed for overhovedet at følge med. Vi har også hørt gang på gang medlemmer her i Borgerrepræsentationen beklage sig over rengøringen, jeg har i hvert fald selv gjort det i HS-systemet, over, at rengøringen ikke er god nok.

Så når jeg hører, at Socialdemokratiet nu har indgået en aftale om flere udliciteringsopgaver, så bliver jeg hamrende nervøs. Hvad er det, vi vil, og hvad er det, vi vil tilbyde vores personale, hvor er vi på vej hen?

Vi har i den senere tid haft også en debat i aviserne og i den øvrige presse om ISS, som selv siger, at rengøringen er blevet skruet alt for højt op. Det er kynisk tænkning, og der er ingen, der ved, hvor det bærer hen.

Jeg synes, vi bør overveje, hvad det er for en etisk politik, vi har i Københavns Kommune, hvad det er vi vil med de borgere, som også skal betjene den del af servicen over for hospitalssektoren.

Ud over det har SF stillet forslag om, at der også afsættes midler til afrusningsafsnit ude på Hvidovre Hospital. Vi har gennem længere tid set, at der har været et stort behov for, at folk blev indlagt, ikke blev indlagt sammen på intensiv afdeling eller på medicinsk afdeling, men på en særskilt afdeling med flere pladser, hvor folk så kunne blive afruset, og de kunne få en mere værdig behandling i forhold til de øvrige patienter, men også i forhold til dem selv, sådan at der ligesom blev lidt klarere linjer for, hvad det var for en behandling, de var i gang med, og det ikke blev så tilfældigt, hvilken afdeling de kom på. Derfor har vi afsat midler til den del af det.

Der er mange andre ting, som vi godt kunne tænke os at afsætte midler til, men det her er 3 hovedområder, som vi synes er vigtige.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger
Mødet 21. september 2000

Den sidste ting, jeg vil komme ind på, er, at jeg med beklagelse har måttet konstatere, at Socialdemokratiet i hvert fald på vores udvalgmøde i mandags ikke ønskede at være med til at få lavet akutklinikker på hospitalerne. Jeg mener, det var et af de områder, hvor vi kunne spare nogle penge, finde nogle penge, hvis vi fik lavet en plan, hvis vi kom i gang med at diskutere, hvordan vi ville have vores akutberedskab.

Det har desværre ikke været interessant nok, eller hvad er der i vejen for, at vi begynder at diskutere, hvordan vi ønsker vores akutberedskab? Er det fuldstændig vanvittigt, når SF foreslår det? Det har jeg ingen respons fået på, det synes jeg ikke. Jeg synes også, jeg hørte noget andet under førstebehandlingen af HS-budgettet. Da hørte jeg nogle partier tilkendegive, at de faktisk var enige om, at det kunne være godt at lægge de 2 akutberedskaber sammen, således at man fik en mere ensartet betjening, plus at man muligvis også på det område kunne spare nogle penge langt ind i sygesikringen, hvor vi også har store økonomiske problemer.

Men det er der åbenbart ikke nogen, der ønsker at tage alvorligt. Jeg har ligesom lidt på fornemmelsen, at der er nogle, der er i lommen på de praktiserende læger, siden man ikke arbejder alvorligt med denne sag. Det har man heldigvis gjort andre steder i landet, og jeg synes, vi bør lære af, hvad det er det handler om.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Marlene Krogh bliver trukket 3 minutter i efterfølgende runde.

Bente Møller (Ø): Jeg kan tilslutte mig en af Martin Geertsens bemærkninger, nemlig bemærkningen om, at det er underligt at behandle HS-budgettet adskilt fra resten af kommunens økonomi.

Når jeg kigger på forligspartiernes aftale her, så har jeg svært ved at se, hvor den er finansieret. Det kan man heldigvis ikke sige om Enhedslistens ændringsforslag, for de er finansieret i vores budgetudspil. Hvis jeg forstår det her rigtigt, så har forligspartierne nu lavet en aftale, hvor de så bagefter skal finde ud af, hvor de skal skaffe pengene henne, om de skal skære ned et sted, eller hvad dølen de skal. Det synes jeg da er lidt interessant. Jeg kan i hvert fald høre, at flertallet af dem ikke går ind for skatteforhøjelser.

HS er jo en underlig størrelse. Vi har altid syntes, at den er sådan en underlig ting, fordi den ikke er del af det almindelige demokratiske, parlamentariske system, vi har i Danmark. Det er for øvrigt også en af de ting, vi er enige med Venstre om, det skal jeg ikke komme ind på her.

Jeg vil bare sige, det er også en underlig størrelse, fordi det virker som om, at lige meget hvor mange penge man putter i det her foretagende, så er der stadig væk brug for flere. Da vi lavede vores budgetudspil og var inde på HS-området, så var vi nødt til at sige, at vi ikke kan alt det, vi gerne vil, for så mange penge kan vi simpelt hen ikke skaffe nogen steder – ja, det kunne vi godt, så kunne vi have sat skatten endnu mere op, men da vi jo ikke synes, skatteforhøjelser er sådan noget særlig sjovt noget at begive sig ind på, ikke så meget fordi det gør os noget at tage penge fra folk, der har råd til det, men fordi kommuneskatten også er at tage penge fra folk, der ikke har råd til det, så var der ligesom en grænse.

Det betyder også, at når vi senere skal stemme i dag, så er der ting, vi ikke kan stemme for, selv om vi går ind for dem, fordi vi kun vil stemme for ting, som vi også kan finansiere med vores budgetforslag.

Derfor har vi lavet underændringsforslag til Æ2, Æ3, Æ4 og Æ7 af de forslag, der er fra Solidarisk Alternativ og Dansk Folkeparti, fordi hvis man lægger dem sammen, så overskrider det langt, hvad vi kunne finde af midler til HS, da vi lavede budgetudspil.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger
Mødet 21. september 2000

Vi vil undlade at stemme til SF's forslag. Vi kan ikke finansiere det, og vi kan ikke i SF's budgetforslag se nogen steder, at deres forslag er finansieret.

Når vi skal forholde os til budgetforligspartners – det er de vel stadig væk i et eller andet omfang, det er de i hvert fald, når det drejer sig om HS-budgettet – forslag, så kan vi, hvis vores eget bliver forkastet, og vi er jo ikke naive idioter i Enhedslisten, så vi kan jo godt tælle sammen, at det gør det, støtte det, men vi vil begære delt afstemning, fordi vi vil selvfølgelig ikke støtte, at man overvejer yderligere udbud.

Jeg vil ikke stå og gentage alt det, Marlene Krogh sagde oppe fra talerstolen, men jeg synes, det kunne være interessant, hvis de, der går ind for udbud og kun har økonomiske parametre, en gang imellem overvejer, om der i virkeligheden er en reel besparelse. Hvis nu vi slider rengøringspersonalet op, fordi de så i den her situation skal gå svarende til 55 km om dagen ... sidst Esbjerg Kommune havde skolerengøringen i udbud, regnede det firma, der vandt licitationen, med, at en rengøringsassistent kunne gøre et areal svarende til 6 store parcelhuse rene i timen. Man kan jo godt regne ud, at enten bliver det sådan lidt fisten-fisten rundt omkring med en støveklud, eller også kan det ikke lade sig gøre at gøre det ordentligt, uanset hvor stærkt man løber.

Hvis nu man slider mennesker op ved ufaglært lavtlønsarbejde på umenneskelige arbejdsvilkår, så skal de jo forsørges et andet sted i det øjeblik de ikke kan arbejde mere. Det vil sige, de skal revalideres, eller de skal hjælpes ind i det her rummelige, fleksible arbejdsmarked, som er regeringens projekt med fleksjobmuligheder. I hvert fald skal de et eller andet sted have noget at betale deres udgifter og klare deres daglige leveomkostninger med.

Der er også stor chance for, at de bliver en voldsom økonomisk belastning for behandlingssystemet, fordi hvis man slider folk op med at gøre rent, så får de ondt i ryggen og alle mulige andre steder. Det skal de så behandles for.

Så hvis man i stedet for, når man var så vild med at lave udbud, kun at kigge på, hvad er besparelsen i det her tilfælde i HS på rengøringskontoen, havde et samfundsregnskab, hvor man kiggede på, hvilke omkostninger er der så i samfundet i øvrigt på den rent økonomiske side, og så skal jeg slet ikke komme ind på den menneskelige side, fordi det er nærmest at lave tortur.

Så vil jeg sige, at hvis man har været på sygehuset for nylig, så er der flere steder, man klitrer på gulvet. Jeg var på Rigshospitalet i mandags, og jeg var i hvert glad for, at jeg ikke skulle indlægges. Det var dog ulækkert, det slår næsten skolerne. Det er ellers noget af det værste, jeg har set på den konto.

Jeg tror ikke, jeg vil ulejlige befolkningen med at sige så meget mere, andet end at havde vi mange millioner og milliarder, så gav vi dem gerne til bl.a. HS, men så enkelt er det ikke.

Jo, jeg vil lige kommentere SF's akutberedskabsforslag, som faldt i udvalget. Nu går jeg ind og forsvarer Peter Martinussen, og det har jeg sådan set normalt ikke ret meget lyst til, men jeg synes, at man skal behandle folk ordentligt, og man skal sige sandheden, og det skal man altid.

Peter Martinussen og Socialdemokratiet har altid været fuldstændig vilde for at få akut-klinikkerne, som de er skitseret i den oprindelige sygehusplan for HS. De har bare erkendt, at vi ikke lever i nogen diktaturstat, hvor man med en pistol for tindingen af de praktiserende læger kan tvinge dem til noget, de ikke vil.

Det har SF ikke på det her punkt. SF tror åbenbart, at de praktiserende læger, som er små selvstændige erhvervsdrivende, i Enhedslisten så vi dem jo gerne offentligt ansat, de kan tvinges til noget. Det kan de ikke, sådan som systemet er. Så i virkeligheden ville Peter Mar-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger
Mødet 21. september 2000

tinussen frygtelig gerne have støttet SF's forslag i modsætning til Enhedslisten, der bestemt er imod visiterede skadestuer, hvor der ikke er adgang for selvhenvendere.

Men Peter Martinussen erkendte, at nu har der været forhandlet med de praktiserende læger de sidste 4-5 år, og det skal nok fortsætte mange år endnu, så man skal ikke begynde at udlægge den søde sundhedsborgmester, som om han var negativt indstillet. Det var han ikke, han var bare realistisk.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Bente Møller bliver trukket 2½ minut i næste runde. Vi går videre til Peter Skaarup. Jeg beder om, at i den udstrækning, man har ændringsforslag, bliver de indleveret her skriftligt.

Peter Skaarup (O): Som det fremgår af vores protokolbemærkninger i Økonomiudvalget, så har vi fra start af været skeptiske over for det her budgetforslag. Vi har dog ikke stemt imod det i Økonomiudvalget, fordi vi har ment, det var vigtigt, at alle parter var klar til helt frem til i dag at blive inddraget i eventuelle forhandlinger omkring den praktiske udformning. Så derfor har vi også været glade for, at formuleringen i Økonomiudvalget var derhen, at man først på dette møde skulle tage endelig stilling til HS-budgetforslaget.

Men vi må så også sige, at vi har jo ikke hørt noget fra budgetforligspartierne eller nogen andre omkring udformningen af det, og derfor er det selvfølgelig svært, vil jeg sige, for folk, der vil kritisere Dansk Folkeparti for ikke at være konstruktiv, fordi man altså ikke har gjort sig den ulejlighed at invitere os til nogen forhandlinger.

Men det betyder selvfølgelig også, at vi har været nødt til at gøre nogle ændringsforslag klar for at lægge frem, hvad det var vi ville. Det har Lars Hutters fra Solidarisk Alternativ og Dansk Folkeparti gjort i et samarbejde, og de ændringsforslag kommer vi så til at stemme om senere i dag. Jeg vil ganske kort gennemgå et par af dem.

Det er selvfølgelig genåbningen af Rigshospitalets Skadestue. Det er uacceptabelt, at man ikke centralt i København har en skadestue, hvor man kan henvende sig og få den behandling, man ønsker.

Det er en forsøgspulje til alternativ behandling. Hospitalsvæsenet er jo andet og mere end det, der foregår inden for den traditionelle hospitals- og lægebehandling. Der er heldigvis gode initiativer i gang i Århus, hvor man er i gang med et center for videreudvikling af alternativ behandling. Det synes vi også, man skulle følge op her i København, men desværre har det hidtil ikke kunnet lade sig gøre. Vi håber, at der vil være stemning for det ændringsforslag, vi har fremsat.

Det er psykiatrien, og det er selvfølgelig kræftområdet, hvor vi anerkender, at der er givet lidt flere midler i den aftale, der er indgået mellem de her fine budgetforligspartier, men ikke nok.

I den forbindelse skal jeg sige, at Økonomiudvalget i tirsdags havde et foretræde, som egentlig på mange områder kom med rigtig gode forslag til, hvor der skal sættes ind for at forbedre sundhed og hospitalsbehandling her i området. Men vi kan heller ikke se, at de i tilstrækkelig grad er imødekømt af budgetforligspartierne i deres forslag. Så derfor fastholder vi selvfølgelig vores ændringsforslag, som er et udtryk for store dele af den ønskeliste, der er kommet fra HS.

Vi mener også, der er grund til, at man skal prøve at kigge lidt på administrationen. Et er, at man selvfølgelig skal have en velfungerende administration, men der er vel ikke nogen grund til, at man har de her meget fyrstelige forhold på visse områder, som man har i dag, og det synes vi, man skal sætte ind over for.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger
Mødet 21. september 2000

Ja, som det fremgår af ændringsforslagene, så er vores alternativ klart. Det er, at man giver flere penge til det her område. Jeg tror ikke, jeg behøver at sige, hvor mange chefer inden for HS, der har sagt op på grund af den hovedløse besparelse. Jeg kan nævne Krasilnikoff selvfølgelig, og jeg kan nævne Niels Høibys gentagne skildringer af, hvor galt det står til. Jeg kan nævne øjenvidneberetninger om, hvor dårlig rengøringen er, og der synes vi, det ville være godt, hvis man kunne se på, om rengøringen er fornuftig at udlicitere. Hvis det vel at mærke sker til virksomheder, der ikke kan få det til at fungere på en ordentlig måde, så skal man ikke udlicitere rengøringen.

Så vi efterlyser en plan og en undersøgelse af, om rengøringen er i orden. Vi har set nogle uhyggelige eksempler på, at rengøringen ikke har været i orden, og det synes vi, man skal rette op på, og vi synes, man skal benytte lejligheden her i aften til at stikke nogle signaler ud for at få det her rettet op.

Så alt i alt er vores holdning altså, at vi mener, forslaget er utilstrækkeligt. Vi synes, at der burde bruges flere midler på det her område, så derfor vil vi ende med ikke at støtte budgettet i den sidste omgang, medmindre der sker ændringer her i aften i forhold til de ændringsforslag, vi er fremkommet med.

Grete Henius (C): I grunden er det jo forkert, at vi står herinde nu og pinder ud, hvor mange senge der skal være et sted, om der skal være 50 eller 55, om der overhovedet skal være nogen. Den drøftelse burde jo finde sted i HS, det organ, som kommunalbestyrelsen eller Borgerrepræsentationen har besluttet at nedsætte – og det er nu en 6 års tid siden – for at tage sig af de overordnede spørgsmål i Københavns hospitaler.

Men når det er sagt, vil jeg gerne lige sige, at De Konservative gerne vil være med til at styrke HS, Hovedstadens Sygehusfællesskab, ved at tilføre det ca. 50 mill. kr. Det gør vi, fordi vi erkender, at der er mangler på flere områder. F.eks. vil vi gerne have styrket kræftområdet, altså behandlingen af kræft. Vi vil gerne have, at der bliver anskaffet bedre apparatur, også apparatur, som vil gøre, at man kan intensivere behandlingen af forskellige sygdomme.

Og så mener vi sidst, men ikke mindst, at psykiatrien er et område, der har været et sted-barn ikke bare her i København, men i virkeligheden over hele landet, i alt for mange år. Så det er nogle af de hovedområder, vi gerne vil være med til at give penge til.

Men nu har der været talt meget om nullermænd, om nogle, der klistrede fast på gulvet, og nogle, der slap helskindet ud uden at sidde fast på gulvet. Jeg hører jo også til dem, der har min gang på hospitaler som besøgende, og jeg har da også været patient indimellem, dels sidet på en ambulatoriegang, dels ligget i nogle af hospitalernes senge.

Jeg synes stort set, det har været udmærket, men når jeg sidder på sådan en ambulatoriegang eller sidder og venter på en læge, jeg skal tale med, eller noget andet personale, jeg skal tale med, så undrer det mig, hvorfor det meste af aktiviteten synes at foregå ude på gangene. Man ser først en i en hvid kittel, og man aner jo ikke, hvad de mennesker er, der går rundt i hvide kitler. I udlandet har man helt klart fortalt patienterne, at de, der har et rødt bånd, laver det og det, de, der har et blå bånd, har den og den funktion. Så ved man, hvem det er, man har med at gøre, når man er indlagt.

Men som sagt, jeg ser nogle mennesker i hvide kitler, og jeg aner ikke, hvad de mennesker er, men de går først ud ad én dør og hen til en anden og lidt efter tilbage igen, og så tænker man, nå men så er det det; nu sætter de sig så ned og laver noget. Men nej, lidt efter ser man dem så igen.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger
Mødet 21. september 2000

Så det, jeg i virkeligheden tror, der trænges til, er en god konsulentvirksomhed, der kan gå ind og se, hvorfor de render så meget frem og tilbage på gangene. Hvorfor laver de ikke det, de er ansat til at lave?

Der er jo noget, der kunne tyde på, fordi vi har ikke mindre personale her pr. patient, end man har i andre lande og i andre dele af landet, at arbejdsgangene er irrationelle, og det kan måske være det, der får det til at ende med noget nær et maratonløb. Det må jeg jo forstå det er, når Marlene Krogh og Bente Møller taler om, jeg synes, den ene sagde 50 og den anden 55. Gud ved, hvad det kan ende med.

Jeg vil gerne se det stykke papir, der kan godtgøre, at de, der gør rent på hospitalerne, går så mange kilometer hver dag. Jeg kan slet ikke få det til at gå op. Så mange kilometer gangareal er der jo overhovedet ikke, så selv om de, som jeg var lidt inde på før, skulle gå rigtig mange gange frem og tilbage ad gangene, så kan jeg overhovedet slet ikke se, hvordan det kan blive til 50 kilometer. Jeg vil gerne se den redegørelse, der viser det.

Så har vi været inde på, at man i København har et større forbrug af penge pr. indbygger. Jamen det er jo klart, det har vi været inde på masser af gange. Det er jo fordi københavnernes er dårligere, københavnernes skal have mere behandling, end man skal i Københavns Amt, og end man skal i Jylland, hvor man måske bedre er i stand til at klare nogle sygdomme hjemme uden straks at belaste hospitalsvæsenet.

Københavnernes er dårligere, de ryger mere, de spiser mere, de drikker mere, og det er alt sammen nogle livsstilssygdomme, som forårsager hyppigere og længere hospitalsophold. Det er bekosteligt, så derfor må vi se i øjnene ... nej, nu må I altså tie stille dernede. Derfor er der ikke noget at sige til, at københavnernes bruger flere penge. Men vi kan gå ind og se på, om det er rationelt, sådan som de penge bruges.

Jeg har også haft den, ja, man kan næsten sige fornøjelse, fordi det var meget lærerigt, at være indlagt, dog kun et enkelt døgn, på et hospital i Frankrig. Jeg har adskillige erfaringer, som jeg har lovet at bringe videre til HS, og det vil jeg også gøre på et tidspunkt.

Fordi der var der altså nogle systemer, som indebar, at man ikke havde sådan nogle stive opdelinger i, hvem der kunne bringe vand ind, og hvem der kunne bringe mad ind, og hvem der kunne glatte lagenet, og hvem der kunne lægge en ispose på. Der havde man noget personale, og det var tilsyneladende i stand til at udføre alle funktioner. Men det kunne jo være, at vi havde nogle helt irrationelle arbejdsgange og arbejdsdelinger her i landet.

Men jeg synes ikke i virkeligheden, som jeg også indledte med at sige, at de detaljer skal drøftes herinde. Jeg synes, vi skal gå til det mere overordnede, nemlig økonomien, og der er det som sagt, at vi Konservative gerne vil være med til at bevilge nogle flere midler, som så kan bruges på de områder, jeg nævnte før, og det er kræftområdet, det er apparaturinvesteringer og psykiatri. Det vil vi arbejde for bliver udmøntet.

Overborgmesteren (Jens Kramer Mikkelsen): Vi kommer til at trække 2 minutter i næste runde, Grete Henius.

Lars Hutters (L): Man kunne egentlig godt tænke sig at spørge Borgerrepræsentationen, hvad Borgerrepræsentationen mener om, at befolkningen har en opfattelse af, hvad der er mest centralt for befolkningen, det er sygdom og sundhed. Det kan man ikke ligefrem se på denne trætte forsamling, hvorunder halvdelen imod Indenrigsministeriets cirkulære i øvrigt er til stede. Det er fuldstændig som om man er bedøvende ligeglad med, hvad der foregår her.

Det er jo også det, der sådan set har været behandlingen undervejs her til Borgerrepræsentationen. Man har i Sundheds- og Omsorgsudvalget overhovedet ikke interesseret sig for,

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger
Mødet 21. september 2000

hvordan det fungerer på HS' hospitaler. Jeg selv havde til behandlingen i Økonomiudvalget med overborgmesteren som formand, og formanden, overborgmesteren havde utrolig travlt med at sige bare af sted med den til Borgerrepræsentationen, der var overhovedet ikke noget med saglig behandling, selv om der lå en lang række spørgsmål, der var stillet til budgettet.

Det er, som om Borgerrepræsentationen er fuldstændig – med overborgmesteren i spidsen – bedøvende ligeglad med, hvordan de syge københavnere bliver behandlet på vores hospitaler. Det har selvfølgelig sin naturlige forklaring, fordi hvordan er finansieringen, som ikke mindst interesserer HS' skyggeminister, Martin Geertsen fra Venstre, enormt meget? Ja, København finansierer 70 pct. af udgifterne til HS og har den salomoniske indflydelse på 45 pct. i HS-bestyrelsen. Staten, den store skurk i denne sammenhæng, sidder på 40 pct. s indflydelse, og nu er de efterhånden nede på at finansiere 17-18 pct. i HS. Så er der Frederiksberg, som sidder med 12 pct. og finansierer 13-14 pct., eller også er det knap omvendt.

Det er et dybt udemokratisk foretagende, som selvfølgelig også afspejler sig i den totale ansvarsløshed, som præger Borgerrepræsentationen i forhold til, hvordan og hvorledes københavnernes sundhed og sygdom i øvrigt bliver behandlet.

Det er jo ikke spor overraskende, at københavnernes stadig væk har danmarksk rekord i usundhed, og der sker ikke ret meget for, at Danmark kan forlade, om det så er 17. pladsen, eller det er 34. pladsen, i hvert fald er det utrolig langt nede på selve den skala, der er.

Og borgmester Søren Pind holder kun festtaler, når han skal holde budgettale, for at det kan blive citeret i aviserne. Når det kommer til praktisk-politisk handling, så er han fuldstændig ansvarsløst fjernt derfra ... (*Afbrydelse: Afstemning*). Ja, det kan vi godt tage, vi kan godt tage afstemning om, hvilket ansvar Borgerrepræsentationen har.

Grete Henius fra De Konservative var inde på, at nu må det høre op med, at der er så mange forskellige idiotiske arbejdsgange. Jamen så synes jeg, Grete Henius skulle stemme for det forslag, som SOL og Dansk Folkeparti har stillet, at nu må vi have fjernet alt det der overadministration, alle de der vanvittige direktører. Jeg ved ikke, hvor mange direktører. Er det 25 direktører og tilsvarende sekretærer, kontorchefer, afdelingsledelse og jeg ved ikke hvad?

Ikke alene er det fuldstændig spild af penge, men det er fuldstændig demotiverende for alle dem, der laver det produktive arbejde på hospitalerne, at have et sådant fuldstændig vanvittigt, overbureaukratisk lag, som rejser til Dublin og hele verden rundt og kommer hjem med intetsigende rapporter. Grete Henius ved det faktisk bedre end jeg. Det er fuldstændig vanvittigt.

Det er på tide, at der kommer et opgør. Fra Dansk Folkeparti og SOL har vi stillet nogle meget realistiske forslag. Så ved jeg godt, at skyggeministeren, Martin Geertsen, vil spørge, hvordan det skal finansieres. Ja, først og fremmest kunne man måske sige, at hvis regeringen fortsat vil have 40 pct. indflydelse på HS, så plejer Venstre jo at sige, at indflydelse og finansiering skal følges ad.

Jeg kunne godt tænke mig at spørge både borgmesteren og viceborgmesteren: Hvorfor skal staten ikke finansiere de 40 pct., hvorfor skal vi køre rundt med det der lig i lasten, der hedder Rigshospitalet, som er så enormt dyrt, mere end 8.000 kr. pr. sengedag, og mange af dem er selvfølgelig overflødig bureaukrati? ... (*Overborgmesteren: Vi kunne nedlægge dem*). De burde flyttes ud til Ballerup efter min opfattelse.

Situationen er, at ikke alene er der en ældrebombe, der ligger under ... (*Overborgmesteren: Så er tiden gået*). Nu skal du lige holde op med det. Jeg vil godt have tillagt de minutter, overborgmesteren har generet mit ... (*Overborgmesteren: Det er tredje runde, du er i nu*). Nej, det er første runde.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger
Mødet 21. september 2000

Ikke alene er der en ældrebombe, der ligger under flertallet her i Borgerrepræsentationen, men i løbet af det kommende år kommer der en krise af et omfang, som kommer til at ryste denne her forsamling. Fordi der er ikke nogen velfærdsgaranti for, at de, der bliver syge, får en fornuftig og regelret behandling på HS' hospitaler, det er der overhovedet ikke nogen garanti for.

Den eneste mulighed er, at man gør, som SOL og Dansk Folkeparti har peget på, at man får gjort op med overadministrationen. Og hvis Grete Henrius er troværdig, så kommer hun herop på talerstolen og siger: Selvfølgelig stemmer vi for det. Dernæst at vi kommer i fornuftige forhandlinger med regeringen og får gjort op med det udemokratiske foretagende og selv påtager os ansvaret her i Borgerrepræsentationen.

Jeg kan kun på det kraftigste anbefale, at hvis man er saglig, og hvis man vil løse den stigende politiske krise i HS, så stemmer man for SOL's og Dansk Folkepartis forslag.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Vi trækker nogle minutter i anden runde ... (*Lars Hutters*: Nej du gør ikke, for du forstyrrede mig, og de skal fjernes). Vi går til anden runde.

Martin Geertsen (V): Se, Lars Hutters, jeg er enig med Lars Hutters i, at frihed og ansvar hører sammen, ret og pligt hører sammen, og det hører også sammen i diskussionen om finansieringen i forhold til HS-systemet.

Men vi er heldigvis i den lykkelige situation, at mange af de spørgsmål, som Lars Hutters retter til mig i denne sammenhæng og Venstres politiske leder i København, borgmester Søren Pind, skal Lars Hutters rettelig rette til Venstres politiske leder på landsplan, Anders Fogh Rasmussen. Der tror jeg, han vil få et klart og entydigt svar på, hvad man gør ved finansierings- kontra indflydelsesdiskussionen i Hovedstadens Sygehusfællesskab. Jeg synes, at Lars Hutters skal rette henvendelse til Anders Fogh Rasmussen og se, hvad Lars Hutters får ud af det.

Så synes jeg, jeg bliver nødt til, uden at det skal udvikle sig til sådan et skoleridt i udlicitering, men jeg bliver simpelt hen nødt til at rette nogle misforståelser, som Bente Møller, men i særdeleshed Marlene Krogh, begår i udliciteringsdebatten.

Når man ser på, hvad der sådan går galt for så vidt angår udliciteringer rundt omkring i samfundet, fordi der går ting galt, altså der er jo steder, hvor man har udliciteret, hvor der er møgbeskidt, og hvor fødderne hænger fast i gulvene osv., osv., og der begås, hvad man kan kalde overtrædelser på dette område.

Men så er det ikke udliciteringen som koncept, der er problemet. Problemet er, at hvis ikke politikerne, altså dem, der laver udbuddet, dem, der laver udbudsmaterialet, er deres opgave voksen, hvis politikerne og det offentlige system ikke i tilstrækkeligt omfang beskriver, hvad det er for en kvalitet, de vil have, hvis ikke politikerne beskriver, hvad det er for en kvalitet, de vil have på de enkelte institutioner, og her taler vi så sundhedssystemet, ja så får man som oftest en dårlig kvalitet, hvor man hænger fast i gulvet og kan se nullermænd over det hele.

Det er ikke udbuddet og udliciteringen som koncept, der er noget i vejen med. Det er ikke de private firmaer, der er noget i vejen med, men det er altså politikerne, som ikke tilstrækkeligt beskriver, hvad det er for en service, de gerne vil have, at borgerne skal præsenteres for. Fordi politikerne får i virkeligheden den kvalitet, som de beder om. De får den kvalitet, som de har sat penge af til. Hvis man går ud og beder et privat firma om at løse en opgave, så beskriver man over for det her private firma: Den her kvalitet vil vi have, og det er den her pose

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger
Mødet 21. september 2000

penge, I får til at løse opgaven med. Og så får man altså den kvalitet, man beder om, og den kvalitet, som man har sat penge af til.

Så derfor sådan summa summarum én gang til, så er udlicitering for os selvfølgelig et spørgsmål om penge. Hvis det offentlige, hvis politikerne kan udbyde en opgave og få den løst billigere, så er vi helt med på den – fik Lars Hutters den? Det burde være soleklart, at sådan er det ... (*Borgmester Per Bregengaard: Jeg forstod den ikke rigtigt*). Jeg skal komme ned til Per Bregengaard om et sekund og forklare Per Bregengaard, hvad sammenhængen var.

Men for os er det lige så væsentligt, fordi nogle af de her første generationsudliciteringer, som man har været vidne til, netop er gået galt, fordi man ikke har fået beskrevet kvaliteten godt nok. Sådan er det heldigvis ikke længere. I HS-systemet og alle mulige andre steder i Københavns Kommune, når vi udbyder og udliciterer, så skal vi sandt for dyden sørge for at få beskrevet kvaliteten ordentligt, så den hænger sammen med den pose penge, som vi vil bruge på det, sådan så vi ikke får nullermænd, så vi ikke får beskidte ismaskiner og i øvrigt hænger fast i gulvet. Det er væsentligt også for Venstre.

Så den der gamle firserdogmatik, som Marlene Krogh og andre får revet frem af skuffen, at Venstre og de borgerlig-liberale partier kun er ude på at tjene penge på udbud og udlicitering, er simpelt hen en fejlchef. Kvaliteten er lige så vigtig, hvis ikke vigtigere ...

Overborgmesteren (Jens Kramer Mikkelsen): Borgmester Peter Martinussen tager hul på sin reducerede taletid.

Borgmester Peter Martinussen: Så gør Peter Martinussen det, at han starter med at sige tak for en, synes jeg i virkeligheden meget fredelig og egentlig konstruktiv debat om et område, som jeg kan fornemme, at der er meget bred politisk vilje til at styrke og støtte.

Jeg tror i virkeligheden – hvis jeg må chokere Lars Hutters, nu skal man passe på, hvad man gør ved folks helbred jo, men alligevel siger jeg det – at jeg egentlig er enig med Lars Hutters i én ting, der blev sagt, nemlig at det her er et område, befolkningen prioriterer højt, og derfor er det også rimeligt, at vi i forsamlingen gør det og selvfølgelig er kritiske over for, om vi får det rigtige for pengene, om kvaliteten er i orden, om servicen er i orden, at vi gør os umage for at måle patienternes tilfredshed.

Men i virkeligheden, Lars Hutters, så er vi jo enige om det, og så burde Lars Hutters jo netop også derfor næsten kunne stemme for. Men det ved jeg godt, det vil være for stor en overvindelse, det helbredschok vil jeg ikke udsætte Lars Hutters for ligefrem at skulle tage medansvar for HS-budgettet.

Jeg synes, der er sagt meget konstruktivt og rigtigt, og jeg glæder mig fortsat over, selvfølgelig at der er et fast flertal bag det budget og de økonomiske rammer, HS skal arbejde efter i 2001, men også, og her vil jeg gerne kvittere også til Enhedslisten, til SF og til andre, til Dansk Folkeparti, for viljen til, for sådan hørte jeg det, at være med i konstruktive forhandlinger om, hvad vi gør på det område på længere sigt.

Jeg vil gerne sige, så ingen er i tvivl om det, og uden at jeg på nogen måde vil lægge afstand til mine nuværende forligspartnere omkring det, vi har lavet her, at når det gælder 2002 og frem, så er der en kæmpeopgave at løse, og der håber jeg i virkeligheden, at mange og gerne mange flere vil være med.

Jeg er helt enig i det, der er blevet sagt heroppefra også om, at det er en lidt akavet metode, at vi er nødt til at forhandle HS-budgettet og de rammer på plads, før vi i øvrigt har et samlet overblik over, hvordan vi vil have kommunens økonomi til at udvikle sig. Det er jeg fuldstændig enig i. Sådan er reglerne altså nu engang, og jeg synes egentlig, det er synd at

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger
Mødet 21. september 2000

lægge HS som konstruktion for had af den grund, for der er meget godt og meget rigtigt i den samordning, som HS står for ... (*Afbrydelse*). Ja, sådan er der jo nogle. Lars Hutters har jo tidligere i dag talt om fornyelse, og at bede Lars Hutters udtale sig om fornyelse, er som at bede en vegetar om at forklare, hvad der smager bedst, lammekød eller svinekød. Så det skal jeg ikke klandre Lars Hutters for, at han ikke har givet svaret på ... (*Lars Hutters: Den bed*). Den bed, nå.

Der er sagt noget om en række relevante emner, jeg skal ikke kommentere dem alle sammen. Jeg vil gerne understrege, at det, vi har lavet her, ikke er sådan et superudbudsførlig, hvor hele HS-konstruktionen bliver udbudt, hverken den del, Lars Hutters vil have udbudt, han vil nemlig have nedlagt hele centraladministrationen i HS og have lavet en større besparelse end det budget, der er, så det er kreativ bogføring, men heller ikke sådan, at vi udbyder samtlige opgaver. Det er ikke det, der er aftalt, det kunne man jo også høre på Martin Geertsens ordførertale før her. I virkeligheden var Martin Geertsen måske ikke engang sikker på, at vi var nået langt nok. Men sådan er det jo.

Jeg vil bare sige, at i Den Socialdemokratiske Gruppe er vi ikke berøringsangst over for også denne metode, når den bliver brugt rigtigt. Og jeg vil måske tilføje til det katalog, Martin Geertsen lige gav omkring de forhold, der skal være i orden, at arbejdsmiljøet skal være rigtigt. Jeg mener faktisk, vi i HS-bestyrelsen har gjort os umage for at lave en udbudspolitik, et sæt regler for det her udbudsområde, som kan fungere, og hvor personalet egentlig også har sagt, at det ikke er så dårligt endda. De var helst fri, det ved jeg godt, men alligevel.

Akutsystemet skylder jeg også Marlene Krogh en replik på, selv om Bente Møller prøvede at holde min tale på det punkt, og tak for den beherskede kompliment.

Jeg vil bare sige, at også i Den Socialdemokratiske Gruppe overvejer vi, hvordan det her system skal indrettes. Og det er helt korrekt, at her og nu vil vi ikke være med til at gennemtrumfe de forhandlinger på det grundlag, der ligger, som vil betyde, at samtlige skadestuer skal være visiteret, det vil vi ikke.

Vi stemmer ikke for at genåbne Rigshospitalets Skadestue. Vi mener, at det, vi har fået derinde, er godt og fungerer godt. Men vi vil heller ikke være med til at lukke de andre eller ændre de andres funktion her og nu. Det er det, det handler om, Marlene Krogh. Jeg er enig med Marlene Krogh i, at akutsystemet såmænd godt kunne samordnes, uden at det behøvede at være konsekvensen, men det synes de praktiserende læger, det skal være, og i en forhandlingsposition må man jo respektere også modpartens synspunkter.

Meget andet kunne kommenteres, det tror jeg, jeg vil lade være med. Måske lige den bemærkning også til Marlene Krogh, at bekymringen for geriatrien på Hvidovre tror jeg også mange her deler, også blandt de partier, der har fundet de penge, der nu var at finde til det her område nu. Vi mener i Den Socialdemokratiske Gruppe, at det skal løses i sammenhæng med overvejelserne om ældreområdet i kommunen, der jo som bekendt har nogle problemer også at slås med. Og det hænger jo sammen indholdsmæssigt.

Så vil jeg sige til sidst, at der forestår et stort arbejde med at udmønte de her ting. Det, der bliver afsat i aften af forligspartierne, er en pulje med nogle overskrifter, som vi selvfølgelig står ved. På onsdag skal HS-bestyrelsen vedtage et budget, der forhåbentlig, formentlig kommer til at ligne det her, men det skal selvfølgelig ske efter bestyrelsens spilleregler, sådan er det jo. Der skal pengene være udmøntet på funktioner, og mit bud vil derfor være, at det som ramme vil blive udmøntet med 25 mill. kr. til kræft og 30 mill. kr. til psykiatri af de 55 mill. kr., der bliver tilført ekstra fra kommunerne.

Men der forestår bagefter et valg omkring, hvordan man så vil bruge disse penge, om de skal bruges præcis til de overskrifter, det skal de selvfølgelig rammemæssigt set, og hvilke

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger
Mødet 21. september 2000

projekter inden for rammen. Der vil jeg da gerne sige, at her kan både forligspartierne helt naturligt være med i diskussionen – det vil være mærkeligt andet, når man er med til at skaffe pengene – men andre partier bør selvfølgelig også have mulighed for at kigge os over skulderen, og det vil de også få. Og til syvende og sidst er det selvfølgelig HS-bestyrelsen, der skal prioritere. Men det er klart, at udmøntningen i sig selv bliver spændende.

Der bliver nok at tage fat på, især som sagt for de kommende år, og jeg håber, at den, synes jeg, forholdsvis urbane tone, der er her, og vilje til at være med, fastholdes, så vi er endnu flere, der lægger rammerne for det her vigtige område i de kommende år.

Lars Hutters (L): Martin Geertsen fra Venstre svarede mig, at hvis Borgerrepræsentationen og undertegnede skulle have en velfærdsgaranti for, hvordan og hvorledes de syge københavnere skulle behandles i HS-systemet, så skulle jeg henvende mig til Venstres formand, Fogh Rasmussen.

Jeg synes, det er et rigtigt forslag, og jeg kan sige, at inden for de næste dage vil jeg sende et åbent brev til Venstres formand med anmodning om, at der naturligvis kommer svar om en sådan velfærdsbehandlingsgaranti, inden HS behandler sit budgetforslag den 27. september. For mig gør det selvfølgelig heller ikke noget, at der er en dato, den 28. september, bag efter, så man også i den øvrige del af befolkningen kan se, hvordan og hvorledes Venstre vil handle.

Så jeg takker for det konstruktive forslag fra Martin Geertsen fra Venstre, og jeg skal love, at jeg gør det.

Så vil jeg sige, så har jeg selvfølgelig også lyttet meget til selve diskussionen om rengøring og udlicitering. Beklageligvis har jeg selv haft behov for at blive behandlet på Rigshospitalet, og ligesom andre, og jeg kunne forstå, også medlemmer af Borgerrepræsentationen har kunne berette, at det er under enhver form for kritik, den form for rengøring, der foregår på Rigshospitalet.

Jeg tror, at ikke mindst borgmester Peter Martinussen må være enig med os i, at sådan kan det ikke fortsætte, så vi skal fremsætte fra Dansk Folkeparti og SOL følgende ændringsforslag:

»SOL og Dansk Folkeparti skal foreslå, at der nedsættes et undersøgelsesudvalg af rengøringskvaliteten på Rigshospitalet. Senest den 1. november 2000 afleverer udvalget en rapport til Borgerrepræsentationen.«

Det anmoder vi om indgår i de videre forhandlinger.

Jeg skal love borgmester Peter Martinussen, at vi naturligvis altid, altid vil indgå i de konstruktive drøftelser, der skal til for at få givet det løft for københavnere i behandlingen på hospitalerne.

Vi er skuffede over, at borgmester Peter Martinussen stadig væk ikke har forstået, at det er et udbredt folkeønske, at Rigshospitalets Skadestue bliver genåbnet. Det er meget beklageligt, og dermed er der selvfølgelig endnu et emne, der kommer ind her inden for de næste år, og jeg vil gætte på, at hvis ikke Borgerrepræsentationen gør det næste år ved forhandlingerne her, så vil en nyvalgt Borgerrepræsentation med et flertal i ryggen sandsynligvis gøre det.

Jeg vil også godt foreslå med hensyn til de store finansieringsproblemer, som kommer, og det ved ikke mindst borgmester Peter Martinussen, at vi bør overveje i Borgerrepræsentationen, og jeg ser meget gerne, at borgmesteren kommer med et forslag om, hvordan vi skal gøre det, fordi selv om jeg godt ser, at der er fremgang i København, så tvivler jeg på, at vi kan bære den byrde, som Rigshospitalet trods alt er.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger
Mødet 21. september 2000

Derfor har vi behov for en finansieringsreform, gerne i øvrigt fulgt af en reform af selve demokratiet i HS, men først og fremmest en finansieringsreform, hvor regeringen forpligter sig til det ansvar, som de har historisk omkring Rigshospitalet.

Vi har ofret utrolig meget fra Københavns side. Det er smerteligt, at vi for at redde alt det her har måttet nedlægge Kommunehospitalet, og der er en lang række af de andre københavnske hospitaler, der har betalt enormt dyrt. Det er på tide, at når københavnerne har ofret så voldsomt meget, at regeringen går med ind og er med til at løfte den byrde, som de historisk sådan set har ansvaret for omkring Rigshospitalet.

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Så er det Marlene Krogh, og jeg skal gøre Marlene Krogh opmærksom på, at taletiden er reduceret, idet Marlene Krogh overskred sin taletid i første runde, så der kun er 3 minutter tilbage til 2. runde.

Marlene Krogh (F): Nå men jeg skal gøre det kort.

Det, jeg har lyst til at kommentere, er, at akutklinikkerne har altså været med i planen omkring hele konstruktionen siden 1995. Siden 1995 har man gennemført mange ting, men det her er en af de få ting, man overhovedet ikke har rørt ved, og der er ikke nogen her, der skal komme og bilde mig ind, at det er fordi det er svært. Jeg ser det simpelt hen, at det er fordi det ikke har været interessant at gøre det og at det har været nedprioriteret. Det synes jeg er ærgerligt, når vi ved på forhånd, at her ligger altså en del penge, som kunne have været med til at gavne de ældre, bl.a. i form af en bedre behandling.

Så vil jeg sige til Martin Geertsen, at omkring rengøringen på Rigshospitalet og andre hospitaler i København er det lidt anderledes. Det har vi faktisk udført som delegation. HS-bestyrelsen har ikke noget at skulle have sagt længere i den henseende. Det er udelukkende alene direktionerne ude på de enkelte hospitaler, som kan beslutte, hvem der skal modtage den her opgave.

Vi har i den forbindelse lavet nogle retningslinjer, som de skal følge, og jeg kan så konkludere, at det har de ikke gjort. Jeg har fået uddelt nogle papirer fra FOA og nogle andre om, hvor slemt det står til, bl.a. ude på Amager Hospital og på Hvidovre Hospital, som nu er blevet udbudt. Det er klart, at vi i HS-bestyrelsen tager de her ting op, men reelt er det sådan, at vi ikke har indflydelse på det.

Når jeg ser det i sammenhæng, så er det vel også sådan, at når man skal spare mange penge på hospitalet, så vælger man en billig og nem løsning, og derfor har de valgt, tror jeg desværre, at spare på et område, som vi alle sammen har meget svært ved at forstå, men som er meget synligt, og som gør meget ondt, fordi det også betyder noget for hele etikken og hele moralen omkring hospitalssektoren.

Men reelt er det sådan, at hvis vi skal have gjort noget ved nogle af de her ting, så må vi hive tingene i land igen, eller også må vi spørge HS-direktionen, hvordan og hvorledes man har tænkt sig, at de her ting så bliver hevet i land. Det kan være, borgmester Peter Martinussen kan komme op og svare på, hvordan han har tænkt sig at rette op på nogle af de her forhold. Det kunne jeg godt tænke mig at vide.

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Så er det Bente Møller. Jeg skal gøre Bente Møller opmærksom på, at Bente Møller også alene har 2½ minut her i 2. runde.

Bente Møller (Ø): Det tror jeg vi kan klare det på.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger
Mødet 21. september 2000

Vi hørte Martin Geertsen stå heroppe og fortælle om, hvordan man kunne sikre kvaliteten af de opgaver, man sender i udbud. Jeg kunne så godt tænke mig at høre, hvad Venstres holdning er til arbejdsmiljø.

Da HS i sin tid besluttede at sende serviceopgaverne, herunder rengøringen, i udbud, fik vi noget materiale fra bl.a. Arbejdstilsynet. Det er sådan, at Arbejdstilsynet arbejder med noget, der hedder faktor 100, når de siger, hvor hurtigt man kan gøre rent, hvor meget man kan gøre rent, før det påvirker ens krop i negativ retning, så man må sige, at her er nedslidning. Det er jo noget sværere at måle end hjerneskadet af giftig maling og sådan noget.

ISS arbejder med faktor 140. Det vil sige, at de bevidst som standard, og nu har de endda været ude og sige, at de ikke mere vil byde på offentlige opgaver, fordi det offentlige er for fikseret på prisen. Det vil sige, at de beregner, at det er o.k. at slide personalet 40 pct. mere, end det danske arbejdstilsyn siger er forsvarligt.

Dengang HS vedtog en udbudspolitik, stillede jeg 2 ændringsforslag, som det undrede mig meget, at især ikke de socialdemokratiske medlemmer af HS-bestyrelsen kunne stemme for. Det ene var, at personalenormeringerne skulle være realistiske i forhold til den opgave, der skulle løses. Det andet var, at firmaerne skulle benytte miljøvenlige rengøringsmidler. Ingen af disse 2 ændringsforslag kunne Socialdemokratiet støtte – jo jeg må indrømme, nu Jette Bergenholz Baurup gør mig opmærksom på det, at hun faktisk støttede det, og det socialdemokratiske medlem fra Frederiksberg Kommunalbestyrelse støttede det også.

Jeg synes, det er fint at lægge vægt på kvalitet af det arbejde, man får udført. Jeg synes også, det er vigtigt at tage ansvar for de mennesker, der skal lave arbejdet, at vi ikke slider dem ned. Og i øvrigt skal vi så forsørge dem af en anden kasse.

Så brugte borgmester Peter Martinussen en vending om dem, der har været med til at skaffe pengene. Jeg mangler stadig væk svar på, hvor de her ca. 50 mill. kr. er finansieret henne. Det er da i hvert fald mere, end der er i puljen til hele det samlede på budgettet. Så der er ikke noget med, at nogle har skaffet pengene. De er nemlig ikke skaffet endnu. Det bliver de torsdag den 12. oktober, når budgettet bliver vedtaget herinde.

Martin Geertsen (V): Jeg vil godt sige til Bente Møller, altså arbejdsmiljø er vi nærmest for i Venstre. Men vi synes også, at man skal passe på, hvor man lægger kompetencen til at bestemme spørgsmålet omkring arbejdsmiljø.

Vi er i Venstre, ligesom jeg er helt overbevist om, at man er i Enhedslistens Gruppe, meget varme tilhængere af det frie aftalesystem, altså meget varme tilhængere af, at fagforeninger spiller en meget central rolle i det danske samfund. Derfor bør det efter vores opfattelse, hvis man laver en udlicitering, hvor et privat firma selvsagt har ansat noget personale, ja men så er det et fagforeningsspørgsmål, så er det fagforeningerne, som på vegne af deres medarbejdere i forhold til det private firma må kæmpe nogle rettigheder igennem. Så det er sådan vores principielle opfattelse af det spørgsmål.

Jeg skal lige sige til Marlene Krogh, at uanset hvordan man vender og drejer denne diskussion, så er spørgsmålet omkring udbud og udlicitering et spørgsmål om kontrakter. Hvis det er sådan, at man ikke har levet op til, og det er sådan set ligegyldigt, om det er fra en institution til et privat firma, eller det er fra et politisk niveau til et privat firma, så er det et kontraktligt forhold.

Hvis den ene af parterne ikke overholder kontrakten, så er det efter vores opfattelse som i ethvert andet kontraktligt forhold, så har man ikke gjort det, og så bør man i et eller andet omfang idømmes en bod, hvis man vel at mærke fra den institution, som har foretaget udbuddet,

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger
Mødet 21. september 2000

laver tilstrækkeligt med målinger på, om den udlicitering, man har lavet, nu også lever op til de kontraktlige forpligtelser. Jeg tror måske i virkeligheden, det er der, den svigter.

Bare for at slå fast endnu en gang, at det ikke er udbud og udlicitering som koncept, der er noget i vejen med. Det er, hvis ikke institutionen eller det politiske niveau lever op til sine forpligtelser.

Men det, der i virkeligheden interesserede mig her, var at høre borgmesteren og formanden for HS, Peter Martinussen, tale om udmøntningen. Jeg vil godt have bekræftet fra formanden endnu en gang, at det er forligspartierne, som sætter procenter på fordelingen af det, som vi har aftalt. Jeg ved, det ikke er god skik, at forligspartierne skændes, men jeg synes, at Peter Martinussen over for mig og andre fra de 4 yderligere partier bekræfter, at det er forligspartierne, der sætter procentsatser på, hvordan pengene skal fordeles, og hvilke konti de skal ind på.

Jeg hørte ikke borgmesteren og HS-formanden i tilstrækkelig grad bekræfte det. Snarere var borgmesteren ude i nogle betragtninger om, at det var alle Borgerrepræsentationens partier, som skulle deltage i den debat, hvilket ud fra, undskyld, Lars Hutters, en demokratisk synsvinkel også er rigtigt. Men når vi, Socialdemokratiet, Venstre og Konservative, CD og De Radikale, har lavet en aftale om det her, så er det også de partier, som udmønster og gør det først. Andre må gerne kigge over skulderen, tilslutte sig, men det er de partier, som bestemmer indholdet til syvende og sidst. Det vil jeg godt bede borgmesteren og HS-formanden bekræfte.

(Kort bemærkning).

Bente Møller (Ø): Jeg vil gerne bekræfte over for Martin Geertsen, at Enhedslisten er tilhænger af det fri aftalesystem. Men vi mener også, at det offentlige har et ansvar som myndighedsudøver; ellers var der vel ingen grund til at have arbejdsmiljølov og arbejdstilsyn osv. Det er rimeligt, at vi sætter nogle grænser for, hvad mennesker må og kan blive udsat for, og så når de nogle gange ikke selv kan finde ud af at sætte dem.

Mener Venstre ikke, at det offentlige som arbejdsgiver og samtidig myndighedsudøver har et særligt ansvar for at sikre, at arbejdsmiljøet på de arbejdspladser, det offentlige har ansvar for, ikke er med til at invalidere og nedslide folk? Det var det ene spørgsmål.

Så savner jeg også fra Martin Geertsen svar på, hvor de 50 mill. kr. er finansieret. De, der skal udmønte dem, må vel blive dem, der finansierer dem.

(Kort bemærkning).

Martin Geertsen (V): Jeg vil gerne bekræfte, at det er Venstres holdning, at uanset om man er en privat eller en offentlig arbejdsgiver, så skal man overholde landets love, og dermed skal man også overholde arbejdsmiljølovgivningen. Så der påhviler kommunen eller det offentlige i det hele taget en særlig opgave i forhold til at sikre, at arbejdsmiljølovgivningen og alle mulige andre former for lovgivning bliver overholdt, ikke alene når det offentlige er arbejdsgiver, men også når det private er arbejdsgiver.

Til spørgsmålet om – goddag, borgmester Pind – finansieringen, så var jeg i mit allerførste indlæg inde på skævheden i forhold til den måde, som vi behandler HS-budgettet på. Så derfor forestår der fortsat her bredt i Borgerrepræsentationen nogle interessante forhandlinger i forhold til hele finansieringen af HS, men i virkeligheden jo af hele kommunens budget.

Bente Møller ved udmærket godt, at hverken Bente Møller eller jeg kan komme det svar ret meget nærmere på stående fod.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger
Mødet 21. september 2000

Peter Skaarup (O): Jeg skal kvittere for invitationen, hvis man kunne høre det sådan, fra borgmester Peter Martinussen til at være med til også for Dansk Folkepartis vedkommende og Solidarisk Alternativ og andre gode kræfter at prøve at medvirke til, at det her får en i fremtiden god behandling, og at vi kan give en god service for borgerne.

Så kan jeg ligesom forstå, at Martin Geertsen sådan krampagtigt prøver at holde fast i sine forligspartnere, og der må sandelig ikke slippe nogen papirer over til resten af udvalgsmedlemmerne, der vel også må formodes at have en interesse omkring de her ting. Ja, det virker meget krampagtigt, det må jeg sige, så jeg ved ikke, hvad der er gang i i den der forligskreds, men det kan være, vi finder ud af det engang på den anden side af den 28. september, som vi nok lige skal vente på, inden vi laver nogen forlig eller budgetter.

Men jeg vil godt holde mig lidt til det forslag, som Lars Hutters fra SOL og Dansk Folkeparti har stillet, nemlig om der er villighed til at lave en undersøgelse af de her rengøringsforhold. Det er et gennemgående tema, når man taler med ansatte på Rigshospitalet specielt, men også andre hospitaler, at der bliver altså ikke vasket gulv, der bliver ikke rengjort de rigtige steder. Der er maskiner, som man altså går let hen over. Det er ikke til at vide, om det er udliciteringer, eller hvad der er årsag til det. Men hvis det er udliciteringer, så må vi se på, om de udliciteringer er gået efter bogen, og om rengøringen er i orden.

Derfor vil jeg godt høre borgmesterens holdning til en sådan undersøgelse, men også forligspartiernes holdning til det, fordi mere forligsparti er man vel heller ikke, end at man godt vil acceptere, at der bliver lavet en undersøgelse af, om det faktisk, at rengøringen af mange bliver virkelig kritiseret, er korrekt.

Jeg skal blot henvise til den skrivelse, der er kommet her fra FOA, som meget detaljeret beskriver, hvor galt det står til. Selv om det er en fagforening, så har de vel ikke andre ønsker, end at det går godt for hospitalerne, og at der er ordentlige rengøringsforhold på hospitalerne. Det er ikke bare en henslængt sætning, der kommer til udtryk i det brev. Det er en hudfletning af rengøringsstandarden, som ser ud til, at det er en rengøringsstandard, vi ikke kan være bekendt her i området.

Så derfor ville jeg godt høre forligspartiernes holdning til en sådan undersøgelse. Det vil være på sin plads at komme med en sådan undersøgelse.

Til slut skal jeg sige, at Solidarisk Alternativ og Dansk Folkeparti i den nuværende form ikke kan støtte HS-budgettet. Vi mener, at det ikke tager højde for de manglende ressourcer, der er brug for. Vi mener, at både patienter og pårørende og medarbejdere inden for HS-systemet, og det ses også af FOA's henvendelse, skriger på forbedrede forhold, og der er brug for flere ressourcer. På den baggrund kan vi ikke støtte det nuværende budget. Men hvis nogle af vores ændringsforslag bliver vedtaget, så har vi en ny situation.

Borgmester Peter Martinussen: Først til debatten om hygiejne, rengøring m.v. Det er jo en debat, der med jævne mellemrum popper op og også har gjort det meget her i sensommeren, bl.a. i forhold til de famøse ismaskiner.

Jeg går ud fra, at Lars Hutters, Peter Skaarup, Marlene Krogh m.fl. har bemærket, at det eneste sted i landet, bortset fra vistnok et sygehus i Slagelse, hvor man rent faktisk har taget konsekvensen af det her og fjernet de pågældende maskiner, har grebet ind med det samme, faktisk er HS. Så noget sker der altså også. Jeg ser – det skal bevares for eftertiden – Lars Hutters nikke anerkendende, så noget kan vi altså godt.

Nu er det jo sådan, når man indgår forlig, at det bl.a. fører til, at man med barsk hånd stemmer alle andre forslag ned. Sådan er det jo, fordi de har jo af gode grunde ikke været drøftet i forligskredsen og kan derfor ikke rigtig træde ind. Så det gælder alt, lige fra de for-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger
Mødet 21. september 2000

slag, der tilfører HS endnu flere penge, ganske vist også ufinansierede, til spørgsmålet om undersøgelser m.v.

Men jeg kan trøste og berolige Peter Skaarup og Lars Hutters og Marlene Krogh, tror jeg også, med, at på sidste HS-bestyrelsesmøde blev det jo faktisk besluttet på baggrund af en god temadebat om rengøringsstandard og hygiejne at iværksætte en undersøgelse af rengøringen i HS. Så jeg beklager meget, hvis vi ikke har fået offentliggjort den beslutning godt nok, men den er faktisk truffet.

Den fører ikke til en kæmpediger rapport, det er nok heller ikke det, vi har brug for, den fører til en belysning af, om tingene er gode nok, både dér hvor vores eget personale står for rengøringen med de ressourcer, der er til rådighed, og dér hvor vi netop har taget fat på udlisteringen, og hvor vores egne folk har tabt udbuddet. Og så selvfølgelig Rigshospitalet der har en særlig historie også på det her område.

Så den undersøgelse kommer, og jeg deltager gerne i belysningen af det. Altså der er ikke nogen herinde, tror jeg, der har, jeg var nær ved at sige mere rent sind omkring rengøringen end andre. Jeg tror, vi alle sammen gerne vil have hygiejnen i orden som en vigtig del af det samlede miljø og tilbud på hospitalerne.

Så vil jeg sige til Martin Geertsen, at det er helt naturligt, at når man er med i et forlig, så har man også førstegang til at være medbestemmende om udmøntningen af pengene. Sådan er det, når man laver forlig. Det er ligesom dem, der lavede forlig om tilbagekøbsretten. Der var noget med 100 millioner årligt til noget byudvikling. De er udmøntet, Martin Geertsen, og så må vi andre udmønte HS-pengene. Sådan er det.

Jeg sagde bare stiltfærdigt heroppefra to ting, som jeg godt vil holde fast i, at når det i øvrigt gælder HS' fremtid 2002 og frem, så synes jeg, det ville være pragtfuldt, hvis vi var mange flere, der var med. Og jeg har hørt nogle mere forsonlige, man kan næsten sige, at debattempoet ikke har været på 140 i aften, og det synes jeg er rart, det har været hvor vi alle sammen kan følge med og ikke bliver nedslidt af debatten. Jeg synes, det ville være flot, hvis det kunne føre til en endnu bredere enighed om HS.

Det andet, Martin Geertsen, jeg skal understrege for ikke at blive misforstået, er, at spillereglerne er nu engang sådan, uanset om man synes om konstruktionen, at det er HS-bestyrelsen med den sammensætning, den har, der til syvende og sidst bestemmer, hvordan pengene skal bruges. Men jeg tror da gerne, de lytter til fornuftige mennesker som Martin Geertsen og andre herfra.

Lars Hutters (L): Jamen jeg skal da gerne følge op med, at jeg synes, det var resolut og godt, at borgmester Peter Martinussen, formanden for HS, med det samme tog konsekvensen af de undersøgelser og rapporter, der var omkring infektionsrisici ved ismaskiner. Det var ualmindelig flot, og jeg kunne ønske mig, at borgmester Peter Martinussen også på andre områder var lige så resolut i sin politiske handlekraft. Så tror jeg måske for det første københavnere havde det bedre, og det politiske omdømme omkring Peter Martinussen også blev forbedret. Det er jo heller ikke så ringe endda.

Jeg kan jo forstå omkring spørgsmålet om undersøgelse af rengøringskvaliteten på Rigshospitalet, at der føler borgmester Peter Martinussen sig bundet af, at der er et eller andet forlig, som gør, at man ikke kan handle fornuftigt på dette område. Borgmesteren fortæller jo samtidig, at HS-bestyrelsen rent faktisk stort set allerede har vedtaget det, som SOL og Dansk Folkeparti foreslår. Så er det jo sådan lidt imod logikken og naturstridigt, at man ikke tager det til efterretning i Borgerrepræsentationen. Det eneste, man måske kunne sige, der ligger

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger
Mødet 21. september 2000

yderligere deri, er, at man så først til november får en rapport herom i Borgerrepræsentationen.

Alle ved jo udmærket godt, at det bliver overvejet og drøftet rundt omkring, at der er en stor infektionsrisiko i den manglende rengøring. Der er en stor irritation, som det blev sagt, mange steder fra, fra både patienter og medarbejdere, og ikke mindst dem som slider og slæber og ødelægger sig og så alligevel ikke får den nødvendige kvalitet.

Jeg synes, det havde været rigtigt, at vi fik det programsat som et dagsordenspunkt her i Borgerrepræsentationen.

(Kort bemærkning).

Borgmester **Peter Martinussen**: Jeg vil bare sige til Lars Hutters, altså nu er det jo ikke al effektivisering, der er af det onde. Der er jo ingen grund til at vedtage tingene to gange. Det er relevant, at HS-bestyrelsen først og fremmest, for den har stadig indflydelse, Marlene Krogh, på rengøringskvaliteten, drøfter standarden på det område.

Vi deltager gerne fra Den Socialdemokratiske Gruppe, og det tror jeg såmænd også gælder andre partier, i drøftelse af standarden også her. Men det er vel relevant, at man i HS nu, i HS-bestyrelsen, når vi nu har den, Lars Hutters, uanset hvad vi mener om den og dens sammensætning og finansiering og meget andet, at når det nu er vedtaget der, så er der ingen grund til at vedtage det igen. Vi har jo masser af andre udfordringer at tage fat på. Der er ingen grund til at bekræfte hinanden i det, der er lavet. Det er jo ikke copyrighten, det her handler om, det går jeg heller ikke ud fra, at det er for Lars Hutters, det er indholdet.

Så lad os nu få den undersøgelse, og så kigger vi på den, og den skal andre end HS-bestyrelsen jo også nok kunne få aktindsigt i som bekendt.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Da vi er ved at lave et nyt gymnastikprogram, hvor ændringsforslagene er skrevet ind, og de er klar i løbet af et par minutter til omdeling, vil jeg dekretere en kort pause via en lille suspension af mødet. Jeg suspenderer mødet i 3 minutter.

Mødet suspenderedes kl. 22.10

Mødet genoptoges kl. 22.16

Den Socialdemokratiske gruppe (A), Venstres gruppe (V), Den Konservative gruppe (C), Den Radikale gruppe (B) og Centrum Demokraterne (D) stillede følgende ændringsforslag/hensigtserklæringer:

”Mellem Socialdemokratiet, Radikale Venstre, Det Konservative Folkeparti, Venstre samt Centrum-Demokraterne blev i 1999 indgået aftale om H:S’ økonomi i perioden 1999-2001.

Aftalen omfatter den aftalte forhøjelse af bidraget til H:S på 46 mill. kr. i 2001. Herudover er der i H:S’ budget indarbejdet midler til færdiggørelse og ibrugtagning af psykiatri på Amager. Merudgiften til psykiatri på Amager udgør 88 mill. kr. i 2001 og 36 mill. kr. fra 2002.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger
Mødet 21. september 2000

I aftalen indgik, at parterne er enige om, at der i perioden kan opstå behov for nye initiativer i sygehusvæsenet, - og dermed at der skal tilføres yderligere midler. Yderligere tilførsler kræver enighed blandt partierne.

I 2001 er parterne enige om at igangsætte følgende nye aktiviteter i H:S for at sikre de stigende krav til H:S' behandlingstilbud.

Parterne vil sikre en yderligere indsats på kræftområdet, anskaffelse af apparatur og forbedringer i psykiatrien.

Herudover vil parterne sikre, at H:S iværksætter en række kvalitetsinitiativer, der skal medvirke til at give patienten et overblik over, hvad der kan forventes i forbindelse med indlæggelse samt bruges til at evaluere om den enkelte patient har fundet indlæggelses-/behandlingsforløbet tilfredsstillende.

H:S overvejer fortsat på hvilke områder, der kan afholdes udbud rettet mod offentlige og private leverandører. Herunder indgår udbud af bestemte behandlingsområder, hvor H:S ikke besidder den fornødne kapacitet, og hvor der kan forventes tidsmæssige, kvalitetsmæssige eller økonomiske gevinster set i forhold til mål for H:S.

Til finansiering af ovenstående afsættes alt i alt 64 mill. kr. i H:S' budget 2001.

H:S bidrager til finansieringen med 9 mill. kr.

De kommunale parters samlede bidrag forhøjes med 55 mill. kr.

Københavns Kommunes øgede bidrag til H:S udgør ca. 47 mill. kr. fra 2001."

Socialistisk Folkepartis gruppe (F) stillede følgende ændringsforslag:

"Bidraget forhøjes med 104.300 t. kr., som anvendes til opfyldelse af H:S' ønskeliste. Københavns Kommunes andel forhøjes med 88.000 t. kr.

Bidraget forhøjes med 21.500 t. kr., som anvendes til bevarelse af 22 geriatriske senge på Hvidovre Hospital. Københavns Kommunes andel forhøjes med 18.100 t. kr.

Bidraget forhøjes med 25.000 t. kr., som anvendes til oprettelse af interventionsafsnit på Bispebjerg Hospital. Københavns Kommunes andel forhøjes med 21.000 t. kr.

Bidraget forhøjes med 10.000 t. kr., som anvendes til oprettelse af afrusningssenge på Hvidovre Hospital. Københavns Kommunes andel forhøjes med 8.400 t. kr."

Enhedslistens gruppe (Ø) stillede følgende ændringsforslag:

"at H:S tilføres ekstra 82,960 mill. kr. (Københavns andel heraf 70 mill. kr.), som anvendes til psykiatri på Amager, psykoseteams, Børne- og ungdomspsykiatri, kræftbehandling, forbedringer indenfor psykiatrien i øvrigt og efteruddannelse.

at H:S fra 1.1.2001 opkræver betaling for færdigbehandlede patienter, som venter på plejehjemsplads, efter gældende regler, og at indtægten herved anvendes til bevarelse af senge i geriatrien."

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger
Mødet 21. september 2000

Dansk Folkepartis gruppe (O) og Solidarisk Alternativ (L) stillede følgende ændringsforslag:

”Sygehusvæsenet i HS har igennem årene været udsultet i takt med regeringens nedtrapning af støtten til sygehusvæsenet i hovedstaden.

En reel velfærdsgaranti må omfatte en hurtig og effektiv behandling af syge – uden ventelister på sygehusene. Aftalen med regeringen om Københavns kommunes økonomi må sikre en sådan velfærdsgaranti.

Genåbning af Rigshospitalets skadestue: 5 mill.

Forsøgspulje til alternativ behandling: 2 mill.

En særlig psykiatri-pulje, som tilgodeser 2 formål: 3 mill

- Forbedre indsatsen ved udskrivning af de psykisk syge, herunder styrkelse af selvtilliden og den sociale integration hos de psykisk syge

Give inspiration for både de psykisk syge og personale under indlæggelsen, hvor de menneskelige værdier sættes i centrum.

Sikring af geriatri på Rigshospitalet og på Hvidovre Hospital: 30 mill.

Pulje til sikring af personalenormering og bedre omsorg: 20 mill.
(Sikring af personale uden udbrændthed)

Imødekommelse af HS' budgetønsker:

Amagerhospital, psykiatri	14 mill.
Kræftbehandling	40 mill.
Psykiatri, Sct. Hans Hospital	13,3 mill.
Psykiatri, Frederiksberg Hospital:	20,5 mill.
Psykoseteams	10,3 mill.
Børne- og ungdomspsykiatri	6,2 mill.
Investering/uddannelse	15 mill.
Slankning af HS-direktionen	- 50 mill.

Hensigtserklæring:

Det øgede bidrag til HS' budget 2001 forhandles med regeringen og Frederiksberg Kommune så der sikres en retfærdig fordeling af udgifterne til HS.

Hensigtserklæring:

Borgerrepræsentationen pålægger Sundheds- og Omsorgsudvalget inden udgangen af november 2000 at færdiggøre beslutningsforslaget om en reel demokratisering af HS.

Hensigtserklæring:

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger
Mødet 21. september 2000

Sundheds- og Omsorgsudvalget skal have tilført beløb, som sikrer Københavns Kommune kan modtage de færdigbehandlede patienter på HS' sygehuse.

Hensigtserklæring:

Der nedsættes et undersøgelsesudvalg af rengøringskvaliteten på Rigshospitalet. Senest den 1. november 2000 afleverer udvalget en rapport til Borgerrepræsentationen."

Enhedslistens gruppe (Ø) stillede følgende underændringsforslag til Dansk Folkepartis gruppes (O) og Solidarisk Alternativs (L) ændringsforslag:

"Bidraget forhøjes med 24.960 t. kr. til kræftbehandlingsområdet. Københavns Kommunes andel udgør 24.960 t. kr.

Bidraget forhøjes med 8.000 t. kr. til moderniseringer af psykiatriske afdelinger på Sct. Hans Hospital. Københavns Kommunes andel udgør 8.000 t. kr.

Bidraget forhøjes med 10.000 t. kr. til modernisering og udbygning af psykiatriske afdelinger på Frederiksberg Hospital. Københavns Kommunes andel udgør 10.000 t. kr.

Bidraget forhøjes med 10.000 t. kr. til investeringer/uddannelse. Københavns Kommunes andel udgør 10.000 t. kr."

Ændringsforslaget fra O og L vedrørende Amagerhospital, psykiatri, blev forkastet med 28 stemmer imod 12.

For stemte: Ø, O og L.

Imod stemte: A, V, C, B, P og D.

Undlod at stemme: F.

Underændringsforslaget fra Ø vedrørende kræftbehandlingsområdet blev forkastet med 28 stemmer imod 18.

For stemte: F, Ø, O og L.

Imod stemte: A, V, C, B, P og D.

Ændringsforslaget fra O og L vedrørende kræftbehandlingsområdet blev forkastet med 27 stemmer imod 6.

For stemte: O og L.

Imod stemte: A, V, C, B og D.

Undlod at stemme: F og Ø.

Underændringsforslaget fra Ø vedrørende Sct. Hans Hospital, psykiatri, blev forkastet med 27 stemmer imod 18.

For stemte: F, Ø, O og L.

Imod stemte: A, V, C, B og D.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger
Mødet 21. september 2000

Ændringsforslaget fra O og L vedrørende Sct. Hans Hospital, psykiatri, blev forkastet med 28 stemmer imod 6.

For stemte: O og L.

Imod stemte: A, V, C, B, P og D.

Undlod at stemme: F og Ø.

Underændringsforslaget fra Ø vedrørende Frederiksberg Hospital, psykiatri, blev forkastet med 28 stemmer imod 18.

For stemte: F, Ø, O og L.

Imod stemte: A, V, C, B, P og D.

Ændringsforslaget fra O og L vedrørende Frederiksberg Hospital, psykiatri, blev forkastet med 27 stemmer imod 6.

For stemte: O og L.

Imod stemte: A, V, C, B og D.

Undlod at stemme: F og Ø.

Ændringsforslaget fra O og L vedrørende psykoseteams blev forkastet med 28 stemmer imod 12.

For stemte: Ø, O og L.

Imod stemte: A, V, C, B, P og D.

Undlod at stemme: F.

Ændringsforslaget fra O og L vedrørende børne- og ungdomspsykiatri blev forkastet med 28 stemmer imod 12.

For stemte: Ø, O og L.

Imod stemte: A, V, C, B, P og D.

Undlod at stemme: F.

Underændringsforslaget fra Ø vedrørende investeringer/uddannelse blev forkastet med 27 stemmer imod 18.

For stemte: F, Ø, O og L.

Imod stemte: A, V, C, B og D.

Ændringsforslaget fra O og L vedrørende investeringer/uddannelse blev forkastet med 28 stemmer imod 6.

For stemte: O og L.

Imod stemte: A, V, C, B, P og D.

Undlod at stemme: F og Ø.

Ændringsforslaget fra F vedrørende opfyldelse af H:S' ønskeliste blev forkastet med 27 stemmer imod 12.

For stemte: F, O og L.

Imod stemte: A, V, C, B og D.

Undlod at stemme: Ø.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger
Mødet 21. september 2000

Ændringsforslaget fra Ø vedrørende delvis opfyldelse af H:S' ønskeliste blev forkastet med 27 stemmer imod 18.

For stemte: F, Ø, O og L.

Imod stemte: A, V, C, B og D.

Undlod at stemme: P.

Ændringsforslaget fra A, V, C, B og D vedrørende delvis opfyldelse af H:S' ønskeliste blev godkendt med 40 stemmer imod 0.

For stemte: A, V, Ø, O, C, B, P, L og D.

Undlod at stemme: F.

Ændringsforslaget fra O og L vedrørende Rigshospitalet, skadestuen, blev forkastet med 27 stemmer imod 12.

For stemte: F, O og L.

Imod stemte: A, V, C, B og D.

Undlod at stemme: Ø og P.

Ændringsforslaget fra O og L vedrørende alternativ behandling blev forkastet med 28 stemmer imod 18.

For stemte: F, Ø, O og L.

Imod stemte: A, V, C, B, P og D.

Ændringsforslaget fra O og L vedrørende særlig psykiatripulje blev forkastet med 28 stemmer imod 12.

For stemte: Ø, O og L.

Imod stemte: A, V, C, B, P og D.

Undlod at stemme: F.

Ændringsforslaget fra O og L vedrørende Rigshospitalet og Hvidovre Hospital, geriatri, blev forkastet med 31 stemmer imod 12.

For stemte: Ø, O og L.

Imod stemte: A, V, F med undtagelse af 2 medlemmer (Bo Asmus Kjeldgaard og Hellen Hedemann), C, B og D.

Undlod at stemme: 2 medlemmer af F (Bo Asmus Kjeldgaard og Hellen Hedemann) og P.

Ændringsforslaget fra F vedrørende Hvidovre Hospital, geriatriske senge, blev forkastet med 28 stemmer imod 18.

For stemte: F, Ø, O og L.

Imod stemte: A, V, C, B, P og D.

Ændringsforslaget fra O og L vedrørende sikring af personalenormering og bedre omsorg blev forkastet med 32 stemmer imod 12.

For stemte: Ø, O og L.

Imod stemte: A, V, F, C, B og D.

Undlod at stemme: P.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger
Mødet 21. september 2000

Ændringsforslaget fra F vedrørende Bispebjerg Hospital, interventionsafsnit, blev forkastet med 28 stemmer imod 18.

For stemte: F, Ø, O og L.

Imod stemte: A, V, C, B, P og D.

Ændringsforslaget fra F vedrørende Hvidovre Hospital, afrusningssege, blev forkastet med 27 stemmer imod 19.

For stemte: F, Ø, O, P og L.

Imod stemte: A, V, C, B og D.

Ændringsforslaget fra O og L vedrørende H:S-direktionen blev forkastet med 40 stemmer imod 6.

For stemte: O og L.

Imod stemte: A, V, F, Ø, C, B, P og D.

Ændringsforslaget/Hensigtserklæringen fra Ø vedrørende opkrævning af betaling for færdigbehandlede patienter blev forkastet med 27 stemmer imod 12.

For stemte: Ø, O og L.

Imod stemte: A, V, C, B og D.

Undlod at stemme: F og P.

Ændringsforslaget/Hensigtserklæringen fra O og L vedrørende ny forhandling om udgiftsfordeling blev forkastet med 28 stemmer imod 12.

For stemte: Ø, O og L.

Imod stemte: A, V, C, B, P og D.

Undlod at stemme: F.

Ændringsforslaget/Hensigtserklæringen fra O og L vedrørende demokratisering af H:S blev forkastet med 27 stemmer imod 12.

For stemte: F, O og L.

Imod stemte: A, V, C, B og D.

Undlod at stemme: Ø og P.

Ændringsforslaget/Hensigtserklæringen fra O og L vedrørende færdigbehandlede patienter blev forkastet med 27 stemmer imod 12.

For stemte: F, O og L.

Imod stemte: A, V, C, B og D.

Undlod at stemme: Ø.

Ændringsforslaget/Hensigtserklæringen fra A, V, C, B og D vedrørende kvalitetsinitiativer og evaluering blev godkendt med 40 stemmer imod 0.

For stemte: A, V, Ø, O, C, B, P, L, og D.

Undlod at stemme: F.

Ændringsforslaget/Hensigtserklæringen fra A, V, C, B og D vedrørende udbud blev godkendt med 32 stemmer imod 14.

For stemte: A, V, O, C, B og D.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger
Mødet 21. september 2000

Imod stemte: F, Ø, P og L.

Ændringsforslaget/Hensigtserklæringen fra O og L vedrørende Rigshospitalet, rengøringskvaliteten, blev forkastet med 27 stemmer imod 15.

For stemte: F, Ø, O og L.

Imod stemte: A, V, C, B, P og D.

Indstillingen med de godkendte ændringsforslag/hensigtserklæringer blev herefter godkendt med 28 stemmer imod 18.

For stemte: A, V, C, B, P og D.

Imod stemte: F, Ø, O og L.

Peter Skaarup (O) og Lars Hutters (L) ønskede i henhold til Forretningsordenens § 14, stk. 2, følgende bemærkning tilført beslutningsprotokollen: "DF og SOL kan ikke støtte H:S-budgettet, idet det slet ikke tager højde for de manglende ressourcer, der er brug for, for at sikre ordentlige forhold for de borgere, som har krav på en rimelig behandling inden for sundheds- og sygehusvæsenet.

Både patienter, pårørende og medarbejdere inden for H:S-systemet skriger på opfyldelse af basale behov for forbedringer inden for H:S. Det gælder alt fra rengøring til geriatri.

DF og SOL skal i øvrigt henvise til henvendelsen fra FOA til Peter Martinussen af 19. september 2000."

21) BR 369/2000. Delegering af kompetence ved konvertering af lån

Indstilling om, at Borgerrepræsentationen delegerer beslutningskompetence til økonomiforvaltningen til at godkende konvertering af lån på de i indstillingen nævnte forudsætninger, samt om, at Borgerrepræsentationen delegerer beslutningskompetence til økonomiforvaltningen til at godkende regarantier i forbindelse med konvertering af lån på de i indstillingen nævnte forudsætninger.

(Økonomiudvalget)

Indstillingen blev godkendt.

22) BR 368/2000. Status på Københavns Kommunes Erhvervspolitik 1999

Indstilling om, at redegørelsen om Status på Københavns Kommunes Erhvervspolitik 1999 tages til efterretning.

(Økonomiudvalget)

Redegørelsen blev taget til efterretning.

23) BR 393/2000. Erhvervspolitisk Strategi og Handlingsplan

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger
Mødet 21. september 2000

Indstilling om godkendelse af "Erhvervspolitisk Strategi 2001-2004" med tilhørende "Erhvervspolitisk Handlingsplan 2001-2002".
(Økonomiudvalget)

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Det er jo sådan, at vi siden 1994 én gang i hver valgperiode har revideret det erhvervspolitiske arbejde her i kommunen. Til næste år udløber det nuværende erhvervspolitiske program og handlingsplanen, der knytter sig dertil. Derfor har Erhvervsrådet siden 1999 arbejdet med det forslag til erhvervspolitisk strategi og handlingsplan, som i aften ligger foran os.

Med den vision, der er formuleret, kan man sige, at vi tager udgangspunkt i byens nye status med den dynamik og den aktive erhvervsudvikling, der er i byen. Vi skal skabe endnu bedre betingelser for f.eks. IT- og biotekområdet, som jo er et par af de suveræne styrkeområder, vi har i regionen.

Der ligger fra arbejdsgruppen bag forslaget en række, 24 i alt, ganske interessante initiativer inden for de 5 overordnede temaområder: Globalisering, turisme, arbejdsmarkedspolitik, detailhandel og ikke mindst viden og kompetenceudvikling. Jeg mener, at vi med planen her får fat i nogle ganske spændende elementer, som kan være med til at understøtte udviklingen.

Jeg håber meget, at vi kan få suppleret de her ideer med den høring, som meget, meget fornemt og meget, meget rigtigt og meget, meget klogt blev foreslået af Enhedslisten. Man kan sige, at dette er vel netop gennembruddet for erhvervspolitik og det at få erhvervspolitikken på dagsordenen i kommunen, at Enhedslisten så aktivt har spillet en rolle for at synliggøre og skabe åbenhed og debat omkring erhvervspolitikken.

Så jeg synes, hele forsamlingen har god grund til at takke især Morten Kabell, men også resten af Enhedslisten for det initiativ, der nu gør, at vi får et endnu bedre afsæt til det videre arbejde ved at få foretaget denne høring. Jeg skal gøre mit til, at det bliver kendt, at det er Enhedslisten, der har haft initiativ og initiativkraften, kan man sige til, at alle får mulighed for at give deres besyv med.

Jeg skal sige mere praktisk, at det kan man tilkendegive sig om i debatten. Jeg vil overveje at revidere mit forord og måske tage det med i forordet.

Morten Kabell (Ø): Nu skal jeg jo ikke referere fra økonomiudvalgsmøderne, men jeg kan i hvert fald referere, hvad jeg selv har sagt, nemlig at hvis Jens Kramer sådan blev ved med at give os æren, så ville jeg overveje at bruge samtlige 3 runder her i dag og virkelig tale langt og intensivt og så i øvrigt stemme imod høringen. Men det skal jeg så lade være med til sidst dog alligevel.

Æren er vel i virkeligheden Per Bregengaards, som allerede, har jeg set i Borgerrepræsentationens Forhandlinger fra 20. februar 1997, som led i det mindretal, som Ø, G og F stillede forslag om, at sådan en sag her skulle ud i offentlig høring. Dengang var der ikke nogen, der var interesserede i at høre, så vi er da frygtelig glade for, at det faktisk var et samlet Økonomiudvalg, der tilsluttede sig forslaget.

Når vi så er nået dertil sådan omkring formalia, så kan vi jo så nå til indholdet, og der kunne jeg jo i virkeligheden gå i gang fra en ende af med at læse højt af det, der blev sagt den 20. februar 1997 af vores daværende erhvervspolitiske ordfører, Per Bregengaard. For basalt set er der faktisk ikke rigtig sket den store udvikling. Der er stadig ikke den store nytænkning, der er stadig tale om, at det i høj grad er erhvervsorganisationerne, der udarbejder det her. Der er stadig ikke tale om, at man sådan lader miljøet komme ind og få en afgørende rolle i er-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger
Mødet 21. september 2000

hvervspolitikken i København. Det er egentlig trist. Man kunne jo have håbet, at der på denne her tid var sket en afgørende udvikling. Det er der ikke.

Jeg skal ikke tage så frygtelig meget mere af salens tid, bare sige, at vi vil forberede noget, der skal med ud i høringen, og har da heldigvis også fået tilsagn fra formanden om, at det vil kunne lade sig gøre. Og så får vi selvfølgelig sagen tilbage på et eller andet tidspunkt.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Som man kan høre, så var glæden og kvitteringen over Enhedslistens prægtige initiativ fuldstændig velbegrunderet.

Morten Kabell har bedt om at få frist til på mandag kl. 12 til at aflevere kommentarer. Jeg foreslår, det bliver i samme omfang som det, partierne fik mulighed for i forbindelse med det boligpolitiske oplæg, og jeg vil på denne baggrund foreslå, at der bliver lidt mere tid til det, så derfor vil jeg foreslå, at det bliver tirsdag kl. 12 og ikke mandag kl. 12.

Indstillingen, herunder et af Morten Kabell (Ø) i Økonomiudvalget fremsat og af dette udvalg anbefalet forslag om, at sagen sendes i offentlig høring, blev godkendt.

Overborgmesteren fastsatte tirsdag den 26. september 2000, kl. 12.00, som frist for aflevering af bemærkninger, der kan medsendes i den offentlige høring.

24) BR 378/2000. Bestyrelsesansvarsforsikring for BR-medlemmer og embedsmænd

Indstilling om, at der tegnes en bestyrelsesansvarsforsikring hos AIG Europe for BR-medlemmer og embedsmænd, samt at udgiften på kr. 95.000 pr. år finansieres via kommunens interne forsikringsordning.

(Økonomiudvalget)

Indstillingen blev godkendt.

25) BR 385/2000. Sikkerhedsregulativ for behandling af personoplysninger

Indstilling om, at det som bilag vedlagte forslag til Sikkerhedsregulativ for behandling af personoplysninger i Københavns Kommune og forsøgsbydelene godkendes, at Borgerrepræsentationen delegerer sin kompetence til at godkende nærmere beskrevne behandlinger af personoplysninger til Økonomiudvalget, de stående udvalg og bydelsrådene, samt at redegørelsen om implementering af Persondataloven i forvaltningerne og forsøgsbydelene tages til efterretning.

(Økonomiudvalget)

Indstillingens 1. og 2. "at" blev godkendt, medens det 3. "at" blev taget til efterretning.

26) BR 386/2000. Indgåelse af kontrakt med WM data A/S

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger
Mødet 21. september 2000

Indstilling om godkendelse af indgåelsen af kontrakt med WM-data A/S om levering, implementering og drift af et system til elektronisk sagsbehandling og dokumenthåndtering, samt om at bevillige et internt lån på 7 mill. kr. til Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget på de på side 7 i sagsfremstillingen beskrevne vilkår.

(Økonomiudvalget, Sundheds- og Omsorgsudvalget og Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget)

Indstillingen blev godkendt.

27) BR 367/2000. Øresundskomiteens årsberetning og regnskab 1999

Indstilling om, at Øresundskomiteens årsberetning og regnskab 1999 godkendes.

(Økonomiudvalget)

Indstillingen blev godkendt.

28) BR 384/2000. Redegørelse om udbud af opgaver i 1999

Indstilling om, at redegørelsen om udbud af opgaver i 1999 tages til efterretning.

(Økonomiudvalget)

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Ønsker nogen ordet? (*Ophold*). Jeg vil godt lige inden Morten Kabell ... Det er mere for, nej, jeg ved ikke, om jeg kommer til at tage ordet ud af munden på Morten Kabell, om der bliver samme gensidige betragtninger her, det ved jeg nu ikke.

Vi har nu i en årrække udarbejdet en lille rapport hvert år om de sager, der har været i udbud og det grundlag, det ligger på. Den redegørelse, som omfatter de udbud, der har været i 1999, viser, at vi stadig væk ligger på et niveau svarende til de tidligere år. Der er ikke sket nogen stor ændring i omfanget af udbudte opgaver siden 1998.

Vi kan konstatere, at der er sket et fald i den samlede værdi af udbudte opgaver, og det skyldes hovedsagelig, at der ikke har været udbud af samme størrelsesorden som Edb-centralen. Kontraktværdien af alene den var, som det fremgår, på en lille halv milliard kroner.

Så vil jeg godt sige, vi havde en kort træfning om det her under et tidligere punkt, at det efter min opfattelse jo ikke er et mål i sig selv at udbyde eller udlicitere flere opgaver år efter år. Det er et mål, at kommunen fortsat skal arbejde på at udnytte de muligheder, som en udlicitering skaber for at tilbyde bedre service for borgerne.

Jeg tror, det er vigtigt, at vi lærer gennem erfaring, at vi lærer, at forvaltninger og bydele fortsat tager nye initiativer på området. Det er dér, der skal skabes opbakning om og interesse for det her.

Sidste år vedtog vi en udbudspolitik i kommunen bredt dækkende, og som opfølgning på den er vi i gang med at trykke, i gang med at udsende en vejledning i udbud og udlicitering. Den vejledning bliver udarbejdet i samarbejde med forvaltning og med personaleorganisationer og med bydele. Et centralt omdrejningspunkt for udbudspolitikken, som vi vedtog den sidste år, er, at det stadig er kommunen, der har ansvaret for opgavens udførelse, kommunen, der har ansvaret for kvaliteten, også selv om vi lader eksterne leverandører tage sig af opgaven.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger
Mødet 21. september 2000

Derfor må vi også stille krav til de virksomheder, der leverer ydelser til kommunen, og der tænker jeg specielt på kvalitetskrav, men også på, at de private virksomheder ligesom de offentlige må tage et socialt ansvar. Det er sådan i forbindelse med forhandlingerne om kommunens økonomi for 2001, den del af det, der vedrører det rummelige arbejdsmarked, ja, det gør det naturligt at se det i den her sammenhæng også. Der er forudsat iværksat en række initiativer, der samlet vil medvirke til at målrette indsatsen over for virksomhederne, så udsatte grupper, der har vanskeligt ved at få arbejde på ordinære vilkår, får større chance for at komme i beskæftigelse. Så et af initiativerne er øget fokus på muligheden for at anvende sociale klausuler i forbindelse med udlicitering.

Ikke mere om det på nuværende tidspunkt.

Morten Kabell (Ø): Nogle kunne mene, at når overborgmesteren har de færdigskrevne taler liggende klar i skuffen, så kunne han have dem i forskellig længde. Jeg skal gøre det kortere end overborgmesteren.

Jeg skal bare sige, at set fra Enhedslistens side går det den rigtige vej. Der er i dag en lavere andel, hvis man ser på driften, der er i udbud, end der er køb af eksterne ydelser, end der var i 1996. Det er positivt. Vi ser meget frem til, at den udvikling fortsætter. Vi har langt endnu, før vi når ned på landsgennemsnittet. Vi ligger på 13 pct. i 1999, resten af landet ligger på 10. Der er noget der, hvor vi kan lære noget af provinsen. Det er jo ikke så dårligt at erkende sådan nogle områder.

Så som sagt, der er langt endnu. Enhedslisten vil fortsat kæmpe imod ethvert unødigt udbud, det gælder faktisk de fleste jo, for vi vil kæmpe for højere kvalitet i den offentlige sektor, kæmpe for en ordentlig personalepolitik, kæmpe for, at borgerne får den bedst mulige service. Det sker ikke, når vi fortsat satser på udbud. Men det går den rigtige vej.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Det kunne der givet siges meget mere om, men det bliver der ikke. Jeg skal høre, om andre ønsker ordet? (*Ophold*). Det er ikke tilfældet. Forhandlingerne er sluttet.

Redegørelsen blev taget til efterretning.

29) BR 3270/2000. Tillægskøbesum og forhøjelse af bemyndigelse
(Økonomiudvalget)

Indstillingen blev godkendt.

30) BR 366/2000. Budgetaftale med Kulturministeriet om de små storbyteatre

Indstilling om, at budgetaftalen med Kulturministeriet om tilskud til kommunens små storbyteatre i perioden 2001-2004 tiltrædes, samt tiltrædelse af, at den kommunale andel af tilskuddet til små storbyteatre i perioden 2001-2004 udgør 17,4 mill. kr. (2001-niveau).

(Kultur- og Fritidsudvalget)

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger
Mødet 21. september 2000

Peter Skaarup (O): Jeg skal gøre det kort, blot sige, at i Dansk Folkeparti mener vi, der er tale om en forkert prioritering i de kommunale udgifter. Vi kan ikke se på, at der lukkes plejehjem, som vi har besluttet tidligere i dag, 2 plejehjem, og samtidig bruger man store millionbeløb på de her teateraftaler, som der er tale om her.

Så derfor er vores udgangspunkt, at vi ikke kan støtte det forslag om at give 17,4 mill. kr. til små storbyteatre, ikke fordi vi ikke kan lide teatre, men vi mener, der er brug for en kritisk gennemgang af de her aftaler. Vi synes, det er rigtigt, at hvis der er tale om god dansk kultur, så skal det have noget støtte, men hvis der er tale om meget af det her eksperimentelle noget, som vi nogle gange ser på de teatre, så er vi mere skeptiske over for det.

Så da vi ikke har haft nogen indflydelse på den praktiske gennemgang via noget medlemskab af udvalget, så kan vi ikke støtte det her forslag, og derfor vil vi stemme imod det og vil gerne have afstemning.

Indstillingen blev godkendt med 38 stemmer mod 4.

For stemte: A, V, F, Ø, C, B, L og D.

Imod stemte: O.

31) BR 388/2000. Anlægsbevilling til 4 idrætsprojekter

Indstilling om, at der gives en anlægsbevilling på 6,6 mill. kr. til renovering af Frankrigsgades Svømmehal, en anlægsbevilling på 0,5 mill. kr. til renovering af taget på Amager Ro & Kajak Klub's klubhus, en anlægsbevilling på 0,525 mill. kr. til nyt tag på badmintonklubben BC 37's badmintonhal, en anlægsbevilling på 0,386 mill. kr. til restfinansiering af værested på Kløvermarkens idrætsanlæg, samt at kasse-mæssig dækning for tillægsbevillingerne på 8,011 mill. kr. anvises på Kultur - og Fritidsudvalgets rådighedsbevilling Kultur og Fritid konto 0.30.3. (Kultur- og Fritidsudvalget)

Ole Hentzen (C): Med risiko for på dette sene tidspunkt, at jeg ikke har nogen tilhørere, så vil jeg dog lige gøre opmærksom på, at der er altså nogle problemer, som Borgerrepræsentationen i hvert fald bør være bekendt med, når man giver den slags bevillinger.

Alle 55 vil formentlig tro, at når man giver en anlægsbevilling på 6,6 mill. kr. til renovering af Frankrigsgades Svømmehal, og der i teksten står, at man går i gang i december måned og er færdig til sommerferien, at så er det det. Sådan er virkeligheden ikke, venner. Vi har fået lavet nogle bevillingsregler i denne Borgerrepræsentation, som rammer f.eks. institutioner som KI og KUC, som gør, at når vi når 31. december år 2000, så er der ingen bevilling i år 2001 til at fortsætte arbejdet.

Jeg er sikker på, at de bevillingsregler ikke er blevet skruet sådan sammen med det sigte. Men jeg har fået det undersøgt i administrationen, herunder 2 notater af henholdsvis 11. og 20. september, og sådan er kommunens bevillingsregler.

Så gå nu ikke ud og fortæl offentligheden i morgen, at I tror, Frankrigsgades Svømmehal bliver færdig, for det gør den ikke. Tro nu heller ikke, at den bevilling, I tidligere har givet, til, at Vanløse Idrætspark skulle have udbedret noget råd og svamp og indbygget ventilationsanlæg her i efteråret, for det gør man heller ikke – ikke undtagen denne Borgerrepræsentation kraftigt tilkendegiver, at de bevillingsregler bliver man nødsaget til at lave om, således at når man tror, man bevilger noget herfra, så har forsamlingen også tilkendegivet, at man ønsker, arbejdet skal gøres færdigt.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger
Mødet 21. september 2000

Sådan som det er skruet sammen nu, så forventer sådan set administrationen, at bestyrelsen i henholdsvis KUC og KI tager det som sit ansvar at sige til direktionen: Skriv bare under på kontrakterne og lad arbejdet køre fra 1. januar 2001 og indtil I er færdige i maj måned, sådan på forventet efterbevilling, for før får Borgerrepræsentationen ikke efterbevillingssagen på sit bord. For den kan nemlig ikke få bevillingssagen, før det er blevet konstateret, at hele regnskabet for år 2000 er færdigt.

Så jeg mener, at vi må have en eller anden tilkendegivelse fra formanden for Økonomiudvalget eller nogle andre ansvarlige fra dette udvalg om, at på den måde, det er blevet skruet sammen på, kan tingene ikke fungere. Vi signalerer noget udadtil, men rent faktisk har vi skruet nogle regler sammen, som gør, at det ikke kan gennemføres. Så den tilkendegivelse vil jeg sådan set gerne have fra nogle ansvarlige politikere fra de respektive partier, så arbejdet også kan videreføres.

Jeg har drøftet det lidt med næstformanden for KI, og jeg selv sidder der jo også. Vi har ikke lyst til egentlig at skulle sige til resten af bestyrelsen: Kære venner, vi tager chancen og fortsætter arbejdet efter 1. januar. Vi tager det som en chance for, at Borgerrepræsentationen senere nok bevilger med tilbagevirkende kraft det, som vi altså rent faktisk på papiret skal skrive, at der ikke er penge til at gøre.

Det giver da i hvert fald mig personligt det problem, at jeg også sidder i Revisionsudvalget, som har til opgave at sikre, at de bevillingsregler, som Borgerrepræsentationen har vedtaget, også bliver overholdt. Så jeg vil ikke kunne sidde i KI's bestyrelse og administrere, at nu bryder vi altså kommunens egne regler, og så derefter i Revisionsudvalget skulle sidde og påtale mig selv. Så kan jeg få det tilsagn?

Lars Engberg (A): Jeg er ikke verdensmester i de her bevillingsregler, men vi har selv vedtaget dem.

Det er klart, at det scenario, som Ole Hentzen ridser op, at vi i bestyrelsen i KI skulle tage et ansvar på forventet efterbevilling, får man selvfølgelig ikke nogen af os til at gøre, det er klart.

Jeg mener, at det, vi gør i aften, må være, at vi tilkendegiver, at vi ønsker, at Frankrigsgade og de andre bevillinger skal køre igennem, og vi ønsker renoveringerne osv., vi ønsker de penge brugt. Så er det muligt, der er nogle tekniske spørgsmål, der er formentlig nogle ting omkring overførsel af penge fra det ene budgetår til det andet, som skal afklares. Det bliver, så vidt jeg kan se, et spørgsmål, som kultur- og fritidsforvaltningen og Kultur- og Fritidsudvalget i høj grad må interessere sig for.

Men jeg kan da komme med det gode råd, at man prøver i samråd med økonomiforvaltningen at finde ud af, hvordan denne her konkrete situation praktisk kan håndteres, sådan at det, som er vores ønske omkring det her, nemlig at de her 4 projekter rent faktisk også bliver gennemført, så også kan lade sig gøre.

Jeg betragter det mere som et teknisk problem. Jeg mener, at det, vi gør i aften, er politisk at tilkendegive, at vi ønsker projekterne gennemført.

Mona Heiberg (A): Jeg vil ikke forholde mig til, hvad de tidligere talere og KI's repræsentanter har sagt. Jeg vil blot sige noget om nr. 3, nyt tag på Badmintonklubben BC 37's badmintonhal.

Det er blevet mig bekendt, at der muligvis kan dukke nogle ubehagelige overraskelser op. Vi håber jo så i Den Socialdemokratiske Gruppe selvfølgelig, at det økonomiske grundlag holder i denne sag. Men jeg vil meget gerne til det 3. »at« have tilføjet:

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger
Mødet 21. september 2000

»under den klare forudsætning, at de økonomiske forudsætninger, der fremgår af indstillingen, fortsat er gældende, at bevillingen bliver givet på det grundlag.«

Fordi, ja sådan er det bare, at man kan altså få nogle økonomiske vanskeligheder, når man er sådan nogle klubber, og vi vil gerne have helt på det rene, at vi nu ikke laver et tag, og klubben så lukker eventuelt i morgen eller i overmorgen.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Jeg må sige til Mona Heiberg, det gælder den her sag, som det gælder alle de andre, at de forudsætninger, der er for indstillingen, er det, man arbejder på. Det gælder i forhold til badmintonhallen, som det gælder i forhold til Amager Ro & Kajak Klub, at indstillingen i Kultur- og Fritidsudvalget og i Økonomiudvalget forudsætter de ting, der er angivet i indstillingen. Alternativt og hvis forudsætningerne skrider, ja, så må man jo tage sagen op i Kultur- og Fritidsudvalget igen og følge den normale procedure herom. Så det er ikke nødvendigt med en indstilling af den karakter, som Mona Heiberg foreslår.

Om den anden problemstilling, det er, som Lars Engberg siger, allerede naturligvis omkring overførselsadgang og et udvalgs pligt til at overholde sit budget og vurdere, om man er i stand til at gøre det, rummelighed til at håndtere den her problemstilling. Men jeg er ikke uenig i, nu når Ole Hentzen har rejst problemstillingen, at kultur- og fritidsforvaltningen i samråd med økonomiforvaltningen udarbejder et papir om det, som vi naturligvis også vil sørge for tilgår medlemmerne af KI såvel som lignende institutioner, der agerer på de vilkår.

(Kort bemærkning).

Ole Hentzen (C): Jeg bliver nødt til at anskueliggøre, at det her altså ikke er noget lille problem. Fordi jeg spurgte selvfølgelig forvaltningen: Hvad pokker gør de egentlig i familie- og arbejdsmarkedsforvaltningen, hvad gør de egentlig i uddannelses- og ungdomsforvaltningen, hvad gør de i de øvrige forvaltninger?

Så sagde de, at de har løst det på den måde, at der har man en anlægsbeløbsramme, og inden for denne anlægsbeløbsramme har man jo en rummelighed til at kunne håndtere alle de projekter, man sådan har lyst til at komme med og kan skyde dem ind over det ene år og det andet år.

Det har den forvaltning, Thustrup Hansen administrerer, ikke. Det er enkeltanlægsbevillinger, vi her snakker om, og derfor er der ikke denne overførselsautomatik-ret eller rummelighed til bare at kunne håndtere det.

Derved bliver man ramt af de formelle regler, som siger, at dette udvalg kan rent faktisk selvfølgelig beslutte, at det skal gælde. Men så skal de også vide, at der rent faktisk i den forvaltning er et overskud, for der må ikke noget andet sted i forvaltningen, det har ikke noget med KI at gøre, men i hele Kultur og Fritid må der ikke være noget underskud, for ellers kan de ikke gøre det.

Derfor bliver man altså nødsaget til at tage det lidt alvorligt i denne forsamling, at her har vi altså åbenbart lavet nogle regler, som er åbenbart idiotiske, fordi man udadtil signalerer, at vi sætter noget i gang, mens man rent faktisk ikke kan gøre det. For ingen kan vel bede direktionen og bestyrelsen i KI skrive en kontrakt med et selskab af en varighed på et arbejde på 6 måneder og så sige til dem, man skriver kontrakt med: I øvrigt må I være indstillet på, at når vi når 1. januar, så skal arbejdet ligge stille, indtil Borgerrepræsentationen engang i april-maj måned har besluttet og fundet ud af, om der er overskud i Kultur og Fritid, og derved kan efterbevilge nogle penge og så sætte arbejdet i gang. Sådan går det ikke.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger
Mødet 21. september 2000

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Jeg giver tilsagn om, at der bliver udarbejdet et notat, som belyser den problemstilling, Ole Hentzen har rejst her.

Med mine bemærkninger før tror jeg ikke, at Mona Heibergs ændringsforslag er nødvendigt? Og det er trukket? (*Ophold*). Ja.

Indstillingen blev godkendt.

32) BR 397/2000. 2 rådgivende udvalg på biblioteksområdet

Indstilling om, at Frederiksberg Kommune udpeger en repræsentant til det rådgivende udvalg for centralbibliotekspuljen (UTO), samt at der udpeges en repræsentant til det rådgivende udvalg for Udviklingspuljen for Folke- og Skolebiblioteker (RFU).
 (Kultur- og Fritidsforvaltningen)

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): For så vidt angår 2. »at« er der indstilling om, at borgmester Thustrup Hansen indtræder. Er der bemærkninger hertil? (*Ophold*). Det er ikke tilfældet.

Borgmester H. Thustrup Hansen (C) blev udpeget som kommunens repræsentant i det rådgivende udvalg for Udviklingspuljen for Folke- og Skolebiblioteker (RFU), og den øvrige del af indstillingen blev godkendt.

33) 364/2000. Udskydelse af anlægsopgaver på folkeskoleområdet

Indstilling om, at der med henblik på at overholde den forventede anlægsramme på skoleområdet i 2001 foretages udskydelser af planlagte anlægsopgaver for i alt 59 mill. kr., at der på nuværende tidspunkt søges om overførsel af 29 mill. kr. fra anlægsbudgettet for 2000 til budget 2001, der fordeles med 17 mill. kr. til udbygning på fritidshjem-/klubområdet og 12 mill. kr. til udbygning på skoleområdet, samt at Forvaltningen afholder møde med de berørte skoler med henblik på en løsning af de praktiske problemer.

For så vidt angår overførslen af 29 mill. kr. fra anlægsbudgettet for 2000 til budget 2001 anbefaler Økonomiudvalget, at Borgerrepræsentationen giver tilsagn til denne overførsel. Den endelige overførsel vil i givet fald finde sted i form af en tillægsbevilling, når det endelige regnskab 2000 foreligger i maj/juni 2001 i henhold til de gældende regnskabsregler.
 (Uddannelses- og Ungdomsudvalget)

Borgmester **Per Bregengaard**: Denne her sag drejer sig om udskydelse af udbygninger på i alt 11 skoler. Nogle af dem vil ikke kunne mærkes i praksis. Der er nogle, som er mindre alvorlige, og der er andre på nogle af skolerne, hvor det vil få alvorlige konsekvenser, skolerne kommer til at rumme for mange børn, klasserne må vandre rundt. Man kan ikke længere opfylde hjemklasseprincippet, i hvert fald i en periode, for de her skoler.

Jeg synes, det er vigtigt, man gør sig klart, hvad baggrunden for de her udskydelser er. En af faktorerne er, at i 1999 vedtog et flertal i Borgerrepræsentationen at beskære anlægsbudgettet med 29 mill. kr. Det er klart, at den beskæring, man lavede dengang, bevirker et efterslæb i dag, idet man ikke har indhentet efterslæbet.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger
Mødet 21. september 2000

Det, man gjorde i år, var, at man rykkede investeringer frem, men ikke sådan set indhentedede efterslæbet. Det betyder, at for næste år vil det få konsekvenser.

Så har vi iværksat nybyggerier, og de er jo bekostelige. Der er skolen på Skoleholdervej, som vil blive iværksat. Det har jo været sådan, så elevtallet på Indre Østerbro udvikler sig hurtigere, end prognoserne siger, og kapacitetsmæssigt er skolerne dér meget klemte. Det er også en kendt sag, at på Indre Østerbro er det svært at bygge ud på de eksisterende arealer, og det med de ledige grunde er jo heller ikke noget, man flyder i i det område.

Derfor gjorde man det, da der viste sig en mulighed med den tidligere sociale højskole, at man kunne erhverve den, så måtte man slå til dér, og sammen med højskolen i Randersgade kan man lave en ny skole på Indre Østerbro.

Ligesådan var det vigtigt, da man fik mulighed for at flytte Billedskole og Musikskole ud i Brune Kødby og dermed frigøre Ryesgade at slå til dér, fordi der er brug for Ryesgades kapacitet som folkeskole igen. Det kommer til at hænge sammen med Sortedam, eller det bliver Sortedam, der overtager den.

Det er klart, at de her udskydelser vækker vrede dér hvor de kunne mærkes. Men vi må så sige, at de her chancer, som gør, at vi bliver nødt til at omdisponere, er nogle chancer, som nok ikke vil komme igen, vi må kalde det her for en fleksibel planlægning.

En anden faktor, der har gjort sig gældende, er det forslag, der var til udbygning af Rødkilde Skole og Fritidshjemmet Rødkilden. Der var meget utilfredshed omkring det, løsningen var for dårlig. Det gjaldt især rummet for børnenes fritid. Derfor valgte et flertal i udvalget og også et flertal i Borgerrepræsentationen at sige, at det her skal være anderledes. Når vi bygger, så skal det altså være af god kvalitet og tilfredsstillende løsninger. Der er grænser for, hvor meget man kan gå på kompromis af hensyn til økonomien.

Konklusionen på det her er, at det er fornuftigt at udskyde de her projekter, men selvfølgelig havde jeg da foretrukket en situation, hvor man havde haft 59 mill. kr. at kunne lægge ind i projektet, således at vi havde undgået de her udskydelser.

Så fremgår det jo også af dagspressen i dag – og det har overborgmesteren så ikke tidligere villet indvie mig i, tværtimod er det måske mig, der mere har presset på for at diskutere det – at det ser ud til, at der er lavet nogle aftaler omkring Eksempelprojektet i Valby i Porcelænsfabrikken dér.

Jeg vil sige, at det projekt giver mig måske mere koldsved på panden, end jeg klapper i mine hænder, og det hænger ikke sammen med, at projektet ikke er udmærket, men det, jeg selvfølgelig frygter, er, at hvis der ikke tilføres ekstra penge i de 2 nærmeste år, så kommer vi altså til at stå i en situation, hvor man må forudse yderligere udskydelser af de her 11 projekter og andre nødvendige udbygninger.

Derfor synes jeg, det er værd, at man tænker sig om og giver hinanden håndslag på, at skal vi gennemføre Eksempelprojektet, ja, så må man altså tænke på, at det kræver nogle ekstra midler i det nærmeste par år. Jeg ved ikke, om man skal sige, det er ekstra midler, men det kræver i hvert fald, at midlerne længere henne i tidsforløbet bliver fremskudt til den nærmeste fremtid. For ellers løber vi ind i en situation, hvor vi kommer i alvorligt bekneb nogle steder, og hvor vi jo har givet de her 11 skoler et håb om, at udbygningen fremover vil ske i en rimelig og aftalt takt, og det er jeg bange for, at vi ikke kan overholde.

Charlotte Wieth-Klitgaard (F): Jeg var allerede i min budgettale under budgettets første behandling inde på, hvor dårlig en idé denne her udskydelse er i SF's øjne. Vi har altså meget svært ved at se sammenhængen mellem alle de kønne ord om skolens vigtighed og så det, at man udskyder en meget nødvendig udbygning på de her 11 skoler. Jeg er sikker på, at det vil

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger
Mødet 21. september 2000

give vandreklasser og andre problemer ude omkring på skolerne.

Selv om jeg synes, det er sympatisk, at Rødkilde har haft besøg af lyttende socialdemokrater, der har leget hobbyarkitekter, og at man på den måde har fået en bedre løsning og også ved, at de nye skoler er nødvendige, så synes jeg stadig væk et eller andet sted, at vi må have haft en meget ringe forhandlingsevne, når vi sådan har lavet aftaler med regeringen. For jeg kan stadig ikke forstå, at vi, når KL i deres aftale med regeringen kan åbne mulighed for låntilgang til skolebyggeri, så er nødsaget til, når vi skal bygge nyt, at begrænse den udbygning, som vi havde vedtaget skulle finde sted.

Vi har med som budgetkrav, at handleplanerne skal genvinde tempoet, og jeg håber, at den ærgerlighed, som mange har givet udtryk for i forbindelse med denne sag, også vil give sig udtryk i, at man så vil være villig til at få det her på plads i budgettet.

Vi vil ikke her, sådan kort før et budget skal vedtages, gå ind og bede om en ekstrabevilling, som vi udmærket godt ved, hvad afstemningsresultatet vil blive på, men vi vil stadig væk bede om afstemning, hvor vi så vil undlade at stemme.

Men altså som sagt, vi håber meget, at der er forståelse for, at de kønne ord om udbygning af skoler skal følges ad med penge.

Vi har også lige sendt en perspektivplan i høring, hvor vi taler om, at ikke kun de skoler, hvor det af demografiske årsager er nødvendigt med udbygning, men også de mange skoler, som har meget ringe faglokaler, bliver tilgodeset i de kommende års budgetter, sådan at vi ikke ender i en situation, hvor vi har A- og B-skoler.

Som sagt ønsker vi afstemning om sagen.

Overborgmesteren (Jens Kramer Mikkelsen): Jeg skal bare knytte et par bemærkninger til det.

Jeg forstod ikke helt borgmester Per Bregengaard og relationen til Eksempelprojektet, fordi jeg har da noteret mig, at det fremgår jo klart og tydeligt af den næste sag på dagsordenen, at man i Uddannelses- og Ungdomsudvalget er fuldt bekendt med overvejelser, der pågår i eksempelprojektsammenhæng.

Den helhed, der er blevet præsenteret her, og som er omtalt i et par af gårsdagens medier, handler jo netop om det langstrakte udvalgsarbejde, der har pågået mellem repræsentanter for lokalområdet og kommunen og Miljøministeriet og andre gode kræfter har prøvet at lave et samlet idéoplæg. Det at få det præsenteret på det her tidspunkt er jo ikke så skeløjet, fordi det er jo ved denne her tid, vi diskuterer økonomi, som vi gør.

Jeg er da helt overbevist om, at de mennesker, som har rådgivet mig i det arbejde, naturligvis har været i tæt korrespondance med uddannelses- og ungdomsforvaltningen, for ellers ville det også være vanskeligt, at sådan en sag, som vi ser under næste punkt, var kommet på dagsordenen.

Må jeg så sige til Charlotte Wieth-Klitgaard om myterne omkring lånadgangen, at vi har ikke noget problem, vi kan godt låne penge, vi kan sagtens låne penge, vi rammer overhovedet ikke låneloftet. Sagen er, at Københavns Kommune jo nedbringer gæld og nedbringer gæld betydeligt. Vi har slet ikke behov for at låne. De lån, de andre får lov til at få, er i virkeligheden en lånadgang, som de ikke selv havde luft til, og der gælder ikke særlige rentevilkår for de lån, de får lov til at optage.

Vi har ingen problemer med at låne, Københavns Kommune kan sagtens låne, man kan måske endda sige, vi er danmarksmestre i at låne, og det er jo det, vi prøver at gøre op med. Det er en af fortidens synder. En anden af fortidens synder er bygningerne, som de ser ud, og alle de andre synder, som vi har talt om ved forskellige lejligheder.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger
Mødet 21. september 2000

Så låne, det kan vi sagtens, det er vi endda ret gode til.

Borgmester **Per Bregengaard**: Nu når overborgmesteren inddrager næste sag, så vil jeg da sige, at jeg har da været klar over igennem lang tid, at der foregik overvejelser omkring Eksempelprojektet. Men jeg vil sige så meget, at fra at der foregår overvejelser og man selvfølgelig skal indrette sin planlægning til det, og så til, at man træffer konklusionerne, som der åbenbart er truffet ved nogle aftaler, som jeg ikke kender, er der jo et skridt.

For dem, der ligesom laver aftalerne og træffer konklusionerne, synes jeg, det havde været klædeligt, at man havde lavet nogle besværgelser og overvejelser over, hvilke konsekvenser det her har for udbygningsprojekterne andre steder i kommunen. Det ved jeg også, forvaltningen har været inde på, når man har snakket om de her ting.

Jeg husker, at overborgmesteren i en tidligere sag, nemlig et spørgsmål om en skole på Holmen, sagde til mig, at hvis jeg så gerne ville den der skole på Holmen, så må jeg huske, hvad konsekvenserne var for andre områder i byen. Her vil jeg så sige til overborgmesteren, at hvis man vælger Eksempelprojektet i Valby, så må man huske, at det har konsekvenser andre steder i byen, medmindre man kan fremrykke investeringerne på dette område i de nærmeste par år.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Jeg er meget enig med borgmester Per Bregengaard i, at de beslutninger, man træffer, naturligvis skal ses i sammenhæng med de konsekvenser, der er af dem.

Det, der er sket ved Eksempelprojektet, er ikke, at der er indgået aftaler. Det er, at der har siddet en arbejdsgruppe og arbejdet med mange gode kræfter igennem måneder, endda igennem år, også med staten repræsenteret, og har præsenteret det, der skal til for at gøre den del af Valby færdig, hvis man kan bruge det udtryk, hvilke muligheder der er dels for daginstitutioner, dels på skoleområdet osv. Jeg er helt overbevist om, at det input, der er kommet dertil, er sket med bidrag fra sædvanlig kvalificeret side i U&U-forvaltningen.

Så det, der er tale om her, er udarbejdelsen af et beslutningsgrundlag, som skal være beslutningsgrundlag for samlede beslutninger her, herunder budgetmæssige, men også i de forvaltninger herinde, som vil være involveret i det, og de udvalg, der vil være involveret i det videre forløb.

Indstillingen blev godkendt med 36 stemmer imod 0.

For stemte: A, V, Ø, O, C, B og D.

Undlod at stemme: F og L.

34) BR 375/2000. Opstilling af to midlertidige pavilloner på Valby skole

Indstilling om kapitalbevilling på i alt 538.000 kr. til opstilling af 2 midlertidige pavilloner ved Valby Skole.

(Uddannelses- og Ungdomsudvalget)

Indstillingen blev godkendt.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger
Mødet 21. september 2000

35) BR 389/2000. Indstilling af 1 medlem til Voksenuddannelsesrådet

Indstilling om, at Kommunernes Landsforening indstiller et fælles medlem til Voksenuddannelsesrådet.

(Uddannelses- og Ungdomsforvaltningen)

Indstillingen blev godkendt.

36) BR 399/2000. Ændringer i skoledistriktsinddelingen

Indstilling om, at forslag til ændringer i skoledistriktsinddelingen godkendes.

(Uddannelses- og Ungdomsudvalget)

Indstillingen blev godkendt.

37) BR 379/2000. Revisionsberetning og virksomhedsberetning for 1999

Indstilling om beretning om virksomheden i 1999 (virksomhedsberetningen) og beretning om revisionen af Københavns Kommunes regnskab for 1999 (revisionsberetningen).

(Revisionsdirektoratet)

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Som det fremgår af § 2, stk. 1, i retningslinjerne for behandlingen af Revisionsdirektoratets revisionsberetninger, så skal forsamlingen oversende beretningerne til Økonomiudvalget.

Det fremgår samtidig, at Revisionsudvalget har til opgave at foretage de forberedende opgaver i forhold til ØU's behandling af Revisionsdirektoratets bemærkninger. Derfor indstilles, at BR oversender beretningen til behandling i Økonomiudvalget og Revisionsudvalget.

Revisionsberetningen blev oversendt til Økonomiudvalget og Revisionsudvalget.

38) BR 394/2000. Medlemsforslag om nedrivning af kioskerne på Rådhuspladsen

(Stillet af Jens Johansen, Bo Asmus Kjeldgaard, Charlotte Wieth-Klitgaard, Kaja Jacobsen, Marlene Krogh, Martin Günter og Else Iversen, alle F):

"De to kiosker på Rådhuspladsen nedrives ved årsskiftet 2000 - 2001, når de nuværende lejekontrakter udløber."

Jens Johansen (F): SF's Gruppe ønsker at stille forslag nu om, at de 2 kiosker på Rådhuspladsen nedrives. De 2 kiosker er kendt som »peberbøsserne« eller »bordbomberne« på Rådhuspladsen.

Der har været meget diskussion om Rådhuspladsens indretning, der har også været meget forsinkelse på det, nogle egentlige beslutninger, og senest har der været et budgetforlig, som har betydet, at processen, som handler om nedrivning, er blevet yderligere forhalet.

Vi er nu blevet opmærksom på, at lejekontrakterne for de 2 kiosker, som i øjeblikket udlejes for henholdsvis 12.000 og 8.500 pr. måned, udløber her med årsskiftet.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger
Mødet 21. september 2000

Der er for tiden ikke nogen reklamer på kioskerne, og det har jo vakt stor opmærksomhed, at læge Tage Voss har modtaget penge fra Philip Morris. Københavns Kommune har modtaget en halv million om året fra Philip Morris for at udleje disse gode reklamepladser. Det er jo godt i en by med Sund By-initiativer. Vi synes, det er et problem, at vi på den måde finansieres af tobaksindustrien, og jeg kan næppe forestille mig, at arealerne igen skulle udlejes til tobaksindustrien.

Men da Bygge- og Teknikudvalget har drøftet det her, men egentlig ikke truffet nogen beslutning, men blot drøftet det her spørgsmål, fordi der jo ikke er nogen, der ønsker at træffe beslutning om Rådhuspladsens fremtid, så synes vi, at den sag skulle frem her i fuld offentlighed med et forslag om, at nu fjerner vi de 2 »bordbomber«, fyrer dem af og så får lagt nogle fliser på der, hvor de ligger. De tjener ikke nogen funktion, de er ikke særligt kønne, og indtægtstabet er til at overskue, og vi får en kønnere og mere funktionel plads.

Jeg er helt sikker på, at nedrivning ikke vil være i vejen for, hvad der i øvrigt kunne være af planer for Rådhuspladsen, som budgetflertallet sådan kunne gå hen og blive enige om.

Johannes Nymark (A): Det er muligt, at SF synes, man bare kan fjerne det her. Så kan man jo fjerne så meget andet og rode rundt med enkeltdele på Rådhuspladsen. Vi har jo netop lagt vægt på, at skal vi vurdere Rådhuspladsen, så skal vi vurdere helheden. Vi har sagt ved flere lejligheder, og jeg vil godt gentage det her, at helheden for os er inklusive Vesterbrogade op til Frihedsstøtten og området omkring Vartov.

Vi vil godt, før vi overhovedet tager stilling til noget som helst på Rådhuspladsen, se netop en helhed og vurdere det. Derfor anser vi det for at være helt utidigt at begynde at pille ved den ene og den anden »bordbombe«. Så vi kan ikke stemme for SF's forslag.

Tine Peters (V): Jeg må sige, at det var med lidt undren, jeg så det her SF-initiativ, specielt efter at det var blevet drøftet i Bygge- og Teknikudvalget, hvor selvfølgelig Jens Johansen tog sit forbehold.

I snakken omkring Philip Morris og de penge, der er kommet ind via reklamering den vej, blev det netop også drøftet i Bygge- og Teknikudvalget, at man hverken skulle have spiritus- eller cigaretreklamer. Så drøftede man en X-periode, udlejningsperiode ad gangen, hvor man kunne udleje de her kiosker, og så blev man egentlig også enige om, at man skulle have en opsigelse på 3 måneder.

Vi har forpligtet os i Venstre til at nedrive de her såkaldte »bordbomber«, selv om de egentlig er meget søde osv., i forbindelse med en hel reetablering af Rådhuspladsen, i hvert fald med en nedrivning af terminalen og nyopførelse af et eller andet alternativ. Indtil da synes jeg, det er fint nok, at de her kiosker kan blive bevaret.

Jeg synes, det er meget interessant at gå ind og kigge på, at SF turer frem på den her måde, fordi det, man gør ved at fjerne de 2 kiosker, er faktisk, at der ikke er noget alternativ til Seven Eleven, som ligger på hjørnet, og det vil sige, at man et eller andet sted går ind og gør konkurrencen lidt ulige. Det her giver en bred konkurrence, det er de små kiosker, der kan få lov til at være med med en god placering midt på Rådhuspladsen.

Men ved at fjerne dem umiddelbart, uden at have noget andet forslag til, hvad der kan komme i stedet for, så giver man altså Seven Eleven på hjørnet af Strøget en kæmpefordel. Det synes jeg er meget interessant at bemærke det fra SF.

Den har som sagt været drøftet i Bygge- og Teknikudvalget, og jeg mener også, det er en sag, som hører til i Bygge- og Teknikudvalget, og derfor vil jeg foreslå, at sagen bliver henvist til Bygge- og Teknikudvalget efter forhandlingernes afslutning.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger
Mødet 21. september 2000

Er det klart nok, Jens Johansen? Prøv at forklare baglandet, at det egentlig er meget fornuftigt. Det vil ikke være svært, men tal med herren eller en anden om at få lidt hjælp til at forklare dem det.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Nu er det ved at blive lidt sent. Det er stadig væk torsdag.

Lars Hutters (L): Ja, det er faktisk stadig torsdag, og det er også rigtigt, hvad overborgmesteren siger, det er ved at være blevet lidt sent.

Jeg synes nu, det er en meget interessant forhandling, der foregår heroppe fra talerstolen. Jeg er jo ikke, SOL er jo ikke repræsenteret i det der Bygge- og Teknikudvalg, men jeg skal sandelig love for, at det er artige sager, der sådan kommer ud gennem sprækkerne, om, hvordan der bliver forhandlet. Jeg kan forstå på Jens Kjær Christensen fra Enhedslisten, at der oven i købet også er noget med hemmelige rejser, hvor man smager på whiskyen i Glasgow. Man kommer vidt omkring, man kommer vidt omkring.

Det eneste, jeg bare ikke rigtig helt forstod, som jeg gerne vil bede Ole Hentzen om at uddybe, er: Hvorfor er det her så vigtigt at få afklaret inden den 28. september? Det forstod jeg ikke, og det vil jeg jo gerne forstå, fordi jeg glæder mig så meget til denne her dato, og hvis vi kan få leveret lidt yderligere ammunition og skyts, så er jeg meget modtagelig, skal jeg hilse og sige til Ole Hentzen.

Så jeg ved ikke, om vi kunne bevæge, overtale den konservative Ole Hentzen til at komme op og ligesom uddybe, så jeg kan bruge de næste dage til at bruge de kloge ord fra Ole Hentzen her frem til den 28. september, så vi kan få et nej, det vil jeg være meget glad for.

Så har jeg da forstået, at vi er jo nogle stykker, der sådan set gerne vil have en helhedsplan for Rådhuspladsen. Jeg forstår den her detonerings af »bordbomber«, at de er på vej dertil. Jeg forstod ikke rigtig helt hvornår. Er det den 28. september, planen skal være klar, eller hvordan er det, Ole Hentzen?

Jeg skal love Ole Hentzen, at jeg undlader at stemme for en udvalgshenvisning, hvis det er den 28. september, det hele skal foregå, det lover jeg. Men i givet fald, hvis ikke Ole Hentzen kan dokumentere, at hele planen er klar til den 28. september, så synes jeg faktisk, det skal have en rigtig god behandling, også fordi det er hemmelige planer og andre aftaler i korridorer osv., der åbenbart foregår omkring det pågældende udvalg. Det vil jeg meget gerne høre noget mere om.

Så jeg støtter naturligvis, at der kommer en udvalgshenvisning. Og må jeg se, Venstre er for, de er vist 8, ikke? Og SF er 6, det var 14, og så er der SOL, det er 15, så er der 5 fra Dansk Folkeparti, det var så 20, og så er der 7. Altså hvis bare De Radikale, der som sædvanlig er tungen på vægtskålen, er rigtig gode i dag, så stemmer vi sgu Socialdemokraterne og De Konservative ned i aften. Er vi enige om det, Lars?

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Jeg vil foreslå, at der er en fra BTU, der bytter med Lars Hutters, så han i en periode vil komme i BTU, og en anden kan komme ind i Økonomiudvalget. Det vil jeg foreslå, det synes jeg var en god rokade.

Jens Johansen (F): Nu er det ikke, fordi spørgsmålet om konkurrencehensyn eller konkurrenceforvridning optager os så meget i SF, som det tilsyneladende optager Venstres ordfører.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger
Mødet 21. september 2000

Jeg vil gerne bekræfte, at der har været en drøftelse i Bygge- og Teknikudvalget, men der er ikke truffet nogen beslutning. Der har kun været en drøftelse, sagen er drøftet, endda af en del af udvalgets medlemmer.

Så var der nogle, der var af sted ude og rejse, og jeg syntes også, de burde have mulighed for at deltage i denne drøftelse, og at der også burde være en mulighed for at træffe en regulær beslutning omkring denne sag.

Derfor, og fordi den var på lukket dagsorden, så burde den jo også ligesom kildes frem i lyset, og det er den jo kommet nu, så vi kan drøfte og beslutte om sagen i fuld offentlighed, fordi det er jo det, demokratiet altid handler om.

Jeg synes, der her er en historisk chance til at vise, at Borgerrepræsentationen kan gøre noget med den der Rådhusplads og ikke bare flakke rundt på gangene herinde på Rådhuset og træffe besynderlige aftaler om snart det ene og snart det andet, men vise noget initiativ og få fjernet de der 2 »bordbomber«, som jeg kan høre, hvad vi også har skrevet i begrundelsen for forslaget, at der er bred opbakning til og stor enighed om at fjerne. Det er selvfølgelig æstetiske hensyn, det er ikke konkurrencehensyn.

Der vil jeg godt sige til Venstres ordfører, at jeg synes da, Venstre, at det er problematisk med den konkurrenceforvridning, der finder sted, med den alt for høje husleje, som kommunen opkræver af de kiosker i forhold til den husleje, som Seven Eleven betaler pr. kvadratmeter. Altså den månedlige leje for den ene er 12.000 kr. Hvor meget er det pr. kvadratmeter? Jeg tror ikke, Seven Eleven betaler så meget. Og den månedlige leje for den anden er 8.500 kr. Det er lidt mindre ganske vist, men det er da konkurrenceforvridning altså. Så jeg synes, at Venstre der har et problem.

Nej, lad os få skidt det revet ned, og om det skal besluttes i udvalget, eller det skal besluttes her nu i aften. Der er en historisk chance, datoen uanset, så lad os få det gjort.

Et af Tine Peters (V) stillet forslag om sagens henvisning til Bygge- og Teknikudvalget blev godkendt med 36 stemmer imod 5.

For stemte: A, V med undtagelse af 1 medlem (Leslie Arentoft), F, Ø, O, B og L.

Imod stemte: 1 medlem af V (Leslie Arentoft) og C.

39) BR 371/2000. Midlertidigt valg

Meddelelse fra den Radikale Gruppe om, at Henrik Morgen midlertidigt indtræder som medlem af bestyrelsen for Byfornyelsesselskabet København s.m.b.a under Inger Marie Bruun-Vierøs orlov.

Meddelelsen blev taget til efterretning.

40) BR 401/2000. Meddelelse om hverv

Meddelelse fra Den Socialdemokratiske Gruppe om, at Erik Vinding i forbindelse med Sif Holsts udtræden af Borgerrepræsentationen indtræder som nyt medlem af Miljø- og Forsyningsudvalget, som medlem af Grundlisteuudvalget 13. kreds Vesterbro, som delegeret til Amager Forbrænding I/S, som delegeret til bestyrelsen for Vestforbrænding I/S, som valgbe-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger
Mødet 21. september 2000

styrelsesformand i forbindelse med skolebestyrelsesvalgene til folkeskolerne samt som suppleant i bestyrelsen for Lynettefællesskabet.

Meddelelsen blev taget til efterretning.

Dørene lukkedes kl. 23.38

Disse sager behandles for lukkede døre

41) BR 396/2000. Salg af ejendom
(Økonomiudvalget)

Indstillingen blev godkendt med 35 stemmer imod 6.
Før stemte: A, V, F, O, C, B og L.
Imod stemte: Ø.

42) BR 380/2000. Besættelse af en stilling
(Økonomiudvalget)

Indstillingen blev godkendt.

Mødet sluttede kl. 23.40